

Księga Psalmów

Psalm 1

1. Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i nie siada w kręgu szyderców, 2. lecz ma upodobanie w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. 3. Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, które wydaje owoc w swoim czasie, a liście jego nie więdną; co uczyni, pomyślnie wypada. 4. Nie tak z występnyymi, nie tak: są oni jak plewa, którą wiatr rozmiata. 5. Toteż występnymi nie ostaną się na sądzie ani grzesznicy - w zgromadzeniu sprawiedliwych, 6. bo Pan uznaje drogę sprawiedliwych, a droga występnych zaginie.

Psalm 2

1. Dlaczego narody się buntują, czemu ludy knują daremne zamysły? 2. Królowie ziemi powstają i władcy spiskują wraz z nimi przeciw Panu i przeciw Jego Pomazańcowi: 3. Stargajmy Ich więzy i odrzućmy od siebie Ich pęta! 4. Śmieje się Ten, który mieszka w niebie, Pan się z nich naigrawa, 5. a wtedy mówi do nich w swoim gniewie i swą zapalczywością ich trwoży: 6. Przecież Ja ustanowiłem sobie króla na Syjonie, świętej górze mojej. 7. Ogłoszę postanowienie Pana. Powiedział do mnie: Tyś Synem moim, Ja Ciebie dziś zrodziłem. 8. Żądaj ode Mnie, a dam Ci narody w dziedzictwo i w Twoje posiadanie krańce ziemi. 9. Żelazną różgą będziesz nimi rządzić i jak naczynie garncarza ich pokruszysz. 10. A teraz, królowie, zrozumcie, nauczcie się, sędziowie ziemi! 11. Służcie Panu z bojaźnią 12. i Jego stopy z drżeniem całujcie, bo zapłonie gniewem i poginiecie w drodze, gdyż gniew Jego prędko wybucha. Szczęśliwi wszyscy, co w Nim szukają ucieczki.

Psalm 3

1. Psalm Dawida, gdy uciekał przed swoim synem, Absalomem. 2. Panie, jakże wielu jest tych, którzy mnie trapią, jak wielu przeciw mnie powstaje! 3. Wiele jest tych, co mówią o mnie: Nie ma dla niego zbawienia w Bogu. Sela. 4. A jednak, Panie, Ty jesteś dla mnie tarczą, Tyś chwałą moją i Ty mi głowę podnosisz. 5. Wołam swym głosem do Pana, On odpowiada ze świętej swej góry. Sela. 6. Kładę się, zasypiam i znowu się budzę, bo Pan mnie podtrzymuje. 7. Nie lękam się tysięcy ludu, choć przeciw mnie dokoła się ustawiają. 8. Powstań, o Panie! Ocal mnie, mój Boże! Bo uderzyłeś w szczękę wszystkich moich wrogów i wyłamałeś zęby grzeszników. 9. Od Pana pochodzi zbawienie. Błogosławieństwo Twoje nad narodem Twoim. Sela.

Psalm 4

1. Kierownikowi chóru. Na instrumenty strunowe. Psalm. Dawidowy. 2. Kiedy Cię wzywam, odpowiedz mi, Boże, co sprawiedliwość mi wymierzasz. Tyś mnie wydzwignął z utrapienia - zmiłuj się nade mną i wysłuchaj moją modlitwę! 3. Mężowie, dokąd chwała moja będzie w pogardzie? Czemu kochacie

marność i szukacie kłamstwa? Sela. **4.** Wiedźcie, że Pan mi okazuje cudownie swą łaskę, Pan mnie wysłuchuje, ilekroć Go wzywam. **5.** Zadrżycie i nie grzeszcie, rozważcie na swych łożach i zamilknijcie! Sela. **6.** Złóżcie należne ofiary i miejcie w Panu nadzieję! **7.** Wielu powiada: Któż nam ukaże szczęście? Wznies ponad nami, o Panie, światłość Twojego oblicza! **8.** Wlałeś w moje serce więcej radości niż w czasie obfitego zbioru pszenicy i młodego wina. **9.** Gdy się położę, zasypiam spokojnie, bo tylko Ty, Panie, pozwalasz mi mieszkać bezpiecznie.

Psalm 5

1. Kierownikowi chóru. Na flety. Psalm. Dawidowy. **2.** Usłysz, Panie, moje słowa, zwróć na mój jęk uwagę; **3.** natęż słuch na głos mojej modlitwy, mój Królu i mój Boże! Albowiem Ciebie błagam, **4.** o Panie, słyszysz mój głos od rana, od rana przedstawiam Ci prośby i czekam. **5.** Bo Ty nie jesteś Bogiem, któremu miła nieprawość, złego nie przyjmiesz do siebie w gościnę. **6.** Nieprawi nie ostoją się przed Tobą. Nienawidzisz wszystkich złoczyńców, **7.** zsyłasz zgubę na wszystkich, co mówią kłamliwie. Mężem krwawym i podstępny brzydzi się Pan. **8.** Ja zaś dzięki obfitej Twojej łasce wejdę do Twojego domu, upadnę przed świętym przybytkiem Twoim, przejęty Twoją bojaźnią. **9.** O Panie, prowadź mnie w swej sprawiedliwości, na przekór mym wrogom, wyrównaj przede mną Twoją drogę! **10.** Bo w ustach ich nie ma szczerości, ich serce knuje zasadzki, ich gardło jest grobem otwartym, a język ich mówi pochlebstwa. **11.** Ukarz ich, Boże, niech staną się ofiarą własnych knowań; wygnaj ich z powodu licznych ich zbrodni, buntują się bowiem przeciwko Tobie. **12.** A wszyscy, którzy się do Ciebie uciekają, niech się cieszą, niech się weselą na zawsze! Oślaniaj ich, niech cieszą się Tobą ci, którzy imię Twe miłują. **13.** Bo Ty, Panie, będziesz błogosławił sprawiedliwemu, otoczysz go łaską jak tarczą.

Psalm 6

1. Kierownikowi chóru. Na instrumenty strunowe. Na oktawę. Psalm. Dawidowy. **2.** Nie karć mnie, Panie, w swym gniewie i nie karz w swej zapalczywości. **3.** Zmiłuj się nade mną, Panie, bom słaby; ulecz mnie, Panie, bo drżą kości moje **4.** i duszę moją ogarnia wielka trwoga; lecz Ty, o Panie, jakże długo jeszcze...? **5.** Powróć, o Panie, ocal moją duszę, wybaw mnie przez Twoje miłosierdzie, **6.** bo nikt po śmierci nie wspomni o Tobie, któż Cię wychwala w Szeolu? **7.** Zmęczyłem się moim jękiem, płaczem obmywam co noc moje łoże, posłanie moje skrapiam łzami. **8.** Od smutku oko moje mgłą zachodzi, starzeje się z powodu wszystkich mych wrogów. **9.** Odstąpcie ode mnie wszyscy, którzy zło czynicie, bo Pan usłyszał głośny mój płacz; **10.** Pan usłyszał moje błaganie, Pan przyjął moją modlitwę. **11.** Niech się wszyscy moi wrogowie zawstydzą i bardzo zatrwożą, niech odstąpią i niech się zaraz zawstydzą!

Psalm 7

1. Skarga Dawida, którą wyśpiewał do Pana z powodu Kusza Beniaminity. **2.** Panie, Boże mój, do Ciebie się uciekam; wybaw mnie i uwolnij od wszystkich prześladowców, **3.** by ktoś - jak lew - mnie nie porwał

i nie rozszarpał, gdy zabraknie wybawcy. **4.** Boże mój, Panie, jeżeli ja to popełniłem, jeśli nieprawość plami moje ręce, **5.** jeśli wyrządziłem zło swemu dobroczyńcy i swego wroga złupiłem doszczętnie, **6.** to niech nieprzyjaciół ściga mnie i schwyci, i wdepcze mnie żywcem w ziemię, a godność moją niechaj tarza w prochu. Sela. **7.** Powstań, o Panie, w Twym gniewie, podnieś się przeciw zaciekłości mych ciemieżców, wystąp w sądzie, jaki zapowiedziałeś. **8.** Gromada narodów niechaj Cię otoczy, a Ty zasiądź ponad nią wysoko. **9.** Pan jest sędzią narodów. Panie, przyznaj mi słuszość, według mej sprawiedliwości i według niewinności, jaka jest we mnie. **10.** Niechaj ustanie nieprawość występnych, a sprawiedliwego umocnij, Boże sprawiedliwy, Ty, co przenikasz serca i nerki. **11.** Tarczą jest dla mnie Bóg, co zbawia prawych sercem. **12.** Bóg - Sędzia sprawiedliwy, Bóg codziennie pałający gniewem. **13.** Jeśli się [ktoś] nie nawróci, miecz swój On wyostrzy; **14.** przygotuje na niego pociski śmiertelne, sporządzi swe ogniste strzały. **15.** Oto [tamten] począł nieprawość, brzemienny jest udręką i rodzi podstęp. **16.** Wykopał dół i pogłębił go, lecz wpadł do jamy, którą przygotował. **17.** Jego złość obróci się na jego głowę, a jego gwałt spadnie mu na ciemię. **18.** Ja zaś wielbię Pana za Jego sprawiedliwość, Psalm śpiewam imieniu Pana Najwyższego.

Psalm 8

1. Kierownikowi chóru. Na wzór z Gat. Dawidowy. **2.** O Panie, nasz Boże, jak przedziwne Twe imię po wszytkiej ziemi! Tyś swój majestat wyniósł nad niebiosy. **3.** Sprawileś, że nawet usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę, na przekór Twym przeciwnikom, aby poskromić nieprzyjaciela i wroga. **4.** Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło Twych palców, księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził: **5.** czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, i czym syn człowieczy, że się nim zajmujesz? **6.** Uczyniłeś go niewiele mniejszym od istot niebieskich, chwałą i czcią go uwieńczyłeś. **7.** Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich; złożyłeś wszystko pod jego stopy: **8.** owce i bydło wszelakie, a nadto i polne stada, **9.** ptactwo podniebne oraz ryby morskie, wszystko, co szlaki mórza przemierza. **10.** O Panie, nasz Panie, jak przedziwne Twe imię po wszytkiej ziemi!

Psalm 9

1. Kierownikowi chóru. Na modłę pieśni "Mut labben". Psalm. Dawidowy. **2.** Alef Chwalić Cię będę, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cudowne Twe dzieła. **3.** Cieszyć się będę i radować Tobą, Psalm będę śpiewać na cześć Twego imienia, o Najwyższy. **4.** Bet Bo wrogowie moi się cofają, padają, giną sprzed Twego oblicza. **5.** Boś Ty przeprowadził mój sąd i wyrok, zasiadając na tronie - Sędzio sprawiedliwy. **6.** Gimel Zgromiłeś pogan, zgubiłeś występnych, imię ich na wieczne czasy wymazałeś. **7.** Upadli wrogowie - w wieczystą ruinę, miasta poburzyłeś - przepadła o nich pamięć. **8.** He A Pan zasiada na wieki, swój tron ustawia, by sądzić. **9.** Sam będzie sądził świat sprawiedliwie, wyda narodom bezstronny wyrok. **10.** Waw Niech Pan będzie ucieczką dla uciśnionego, ucieczką w czasach utrapienia. **11.** Ufają Tobie znający Twe imię, bo nie opuszczasz, Panie, tych, co Cię szukają. **12.** Zain

Psalm śpiewajcie Panu, co mieszka na Syjonie, pośród narodów głoscie Jego dzieła, **13.** bo mściciel krwi pamięta o ubogich, pamięta, a nie zapomina ich wołania. **14.** Chet Zmiłuj się nade mną, Panie, spójrz, jak mnie poniżają ci, którzy mnie nienawidzą. Ty, co mnie wyprowadzasz z bram śmierci, **15.** bym głosił całą Twą chwałę w bramach Córy Syjońskiej i weselił się Twoją pomocą. **16.** Tet Poganie wpadli w jamę, którą wykopali; noga ich uwięzła w sidle przez nich zastawionym. **17.** Pan się objawił, sąd przeprowadził, w dzieła rąk swoich uwikła się występny. Higgajon. Sela. **18.** Jod Niechaj występnii odejdą precz do Szeolu, wszystkie narody, co zapomniały o Bogu. **19.** Kaf Bo ubogi nie pójdzie w zapomnienie na stałe, ufność nieszczęśliwych nigdy ich nie zawiedzie. **20.** Powstań, o Panie, by człowiek nie triumfował; osądź narody przed Twoim obliczem. **21.** Przejmij ich, Panie, bojaźnią; niech wiedzą poganie, że są tylko ludźmi. Sela.

Psalm 10

1. Lamed Dlaczego z dala stoisz, o Panie, w czasach ucisku się kryjesz, **2.** gdy występny się pyszni, biedny jest w udręce i ulega podstępom, które tamten uknuł? **3.** Nun Bo występny się chełpi swoim pożądaniem, bluźni drapieżca i pogardza Panem. **4.** W pysze swojej powiada występny: Nie pomści; nie ma Boga - oto jest całe jego myślenie. **5.** Drogi jego układają się zawsze szczęśliwie; Twe wyroki zbyt są wzniosłe dla niego; parska na wszystkich swoich przeciwników. **6.** Myśli on sobie: Ja się nie zachwieję; nie zaznam niedoli po najdalsze pokolenia. **7.** Pe Usta jego pełne przekleństwa, zdrady i podstępu, na jego języku udręka i złośliwość. **8.** Siedzi w zasadzce przy drogach i niewinnego zabija w ukryciu; oczy jego śledzą biedaka. **9.** Ain Zasadza się w kryjówce, jak lew w swej jaskini; zasadza się, by porwać ubogiego, porywa ubogiego i w sieć swoją wciąga. **10.** Schyla się, przysiadła na ziemi, a od jego przemocy pada ubogi. **11.** Mówi w swym sercu: Bóg nie pamięta, odwraca swe oblicze, nigdy nie zobaczy. **12.** Kof Powstań, o Panie, wznies swą rękę, Boże! Nie zapominaj o biednych! **13.** Dlaczego występny gardzi Bogiem, mówi w swym sercu: Nie pomści? **14.** Resz A Ty widzisz trud i boleść, patrzysz, by je wziąć w swoje ręce. Tobie się biedny poleca, Tyś opiekunem sieroty! **15.** Szin Skrusz ramię występnego i złego, pomścij jego nieprawość, by już go nie było. **16.** Pan jest królem na wieki wieków, z Jego ziemi zniknęli poganie. **17.** Taw Panie, usłyszałeś pragnienie pokornych, umocniłeś ich serca, nakłoniłeś ucha, **18.** aby strzec praw sieroty i uciśnionego i aby człowiek [powstały] z ziemi nie siał już postrachu.

Psalm 11

1. Kierownikowi chóru. Dawidowy. Do Pana się uciekam; dlaczego mi mówicie: Niby ptak uleć na górę! **2.** Bo oto grzesznicy łuk napinają, kładą strzałę na cięciwę, by w mroku razić prawych sercem. **3.** Gdy walą się fundamenty, cóż może zdziałać sprawiedliwy? **4.** Pan w świętym swoim przybytku, Pan ma tron swój w niebiosach. Oczy Jego patrzą, Jego wzrok bada synów ludzkich. **5.** Pan bada sprawiedliwego i występnego, nie cierpi Jego dusza tego, kto kocha nieprawość. **6.** On sprawi, że węgle ogniste i siarka

będą padać na grzeszników; pałacy podmuch wiatru będzie udziałem ich kielicha. 7. Bo Pan jest sprawiedliwy, miłuje sprawiedliwość; ludzie prawi zobaczą Jego oblicze.

Psalm 12

1. Kierownikowi chóru. Na oktawę. Psalm. Dawidowy. 2. Ratuj, Panie, bo nie ma pobożnych, zabrakło wiernych wśród ludzi. 3. Wszyscy mówią kłamliwie do bliźniego, mówią podstępными wargami i z sercem obłudnym. 4. Niech Pan wygubi wszystkie wargi podstępne i język pochopny do zuchwałej mowy. 5. Tych, którzy mówią: Naszą siłą język, usta nasze nam służą, któż jest naszym panem? 6. Wobec utrapienia biednych i jęku ubogich - mówi Pan: Teraz powstanę i dam zbawienie temu, który go pożąda. 7. Słowa Pańskie - to słowa szczerze, wypróbowane srebro, bez domieszki ziemi, siedmiokroć czyszczone. 8. Ty nas zachowasz, o Panie, ustrzeżesz nas na wieki od tego plemienia. 9. Występnicy krążą dokoła, gdy to, co najmarniejsze, bierze górę wśród ludzi.

Psalm 13

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. 2. Jak długo, Panie, całkiem o mnie nie będziesz pamiętał? Dokąd kryć będziesz przede mną oblicze? 3. Dokąd w mej duszy będę przeżywał wahania, a w moim sercu codzienną zgryzotę? Jak długo mój wróg nade mną będzie się wynosił? 4. Spójrz, wysłuchaj, Panie, mój Boże! Oświeć moje oczy, bym nie zasnął na śmierć, 5. by mój wróg nie mówił: Zwyciężyłem go; niech się nie cieszą moi przeciwnicy, gdy się zachwieję. 6. A ja zaufałem Twemu miłosierdziu; niech się cieszy me serce z Twojej pomocy, chcę śpiewać Panu, który obdarzył mnie dobrem.

Psalm 14

1. Kierownikowi chóru. Dawidowy. Mówi głupi w swoim sercu: Nie ma Boga. Oni są zepsuci, ohydne rzeczy popełniają, nikt nie czyni dobrze. 2. Pan spogląda z nieba na synów ludzkich, badając, czy jest wśród nich rozumny, który szukałby Boga. 3. Wszyscy zblądzili, stali się nikczemni, nie ma takiego, co dobrze czyni, nie ma ani jednego. 4. Czyż się nie opamiętają wszyscy, którzy czynią nieprawość, którzy lud mój pożerają, jak gdyby chleb jedli, którzy nie wzywają Pana? 5. Wtedy zadrżeli ze strachu, gdyż Bóg jest z pokoleniem sprawiedliwym. 6. Chcecie udaremnić zamiar biedaka, lecz Pan jest jego ucieczką. 7. Kto przyniesie z Syjonu zbawienie Izraelowi? Gdy Pan odmieni los swego narodu, Jakub się rozraduje, Izrael się ucieszy.

Psalm 15

1. Psalm. Dawidowy. Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, kto zamieszka na Twojej świętej górze? 2. Ten, który postępuje bez skazy, działa sprawiedliwie, a mówi prawdę w swoim sercu 3. i nie rzuca oszczerstw swym językiem; ten, który nie czyni bliźniemu nic złego i nie ubliża swemu sąsiadowi; 4. kto złoczyńcę uważa za godnego wzgardy, a szanuje tych, co się boją Pana; ten, kto dotrzymuje

przysięgi, choćby z uszczerbkiem dla siebie; **5.** ten, kto nie daje swoich pieniędzy na lichwę i nie da się przekupić przeciw niewinnemu. Kto tak postępuje, nigdy się nie zachwieje.

Psalm 16

1. Miktam. Dawidowy. Zachowaj mnie, Boże, bo chronię się u Ciebie, **2.** mówię Panu: Ty jesteś Panem moim; nie ma dla mnie dobra poza Tobą. **3.** Ku świętym, którzy są na Jego ziemi, wzbudził On we mnie miłość przedziwną! **4.** Ci, którzy idą za cudzymi [bogami], pomnażają swoje udręki. Nie wylewam krwi w ofiarach dla nich, imion ich nie wymawiam swoimi wargami. **5.** Pan jest przeznaczonym mi działem i kielichem moim: To właśnie Ty mój los zabezpieczasz. **6.** Sznur mierniczy wyznaczył mi dział wspaniały i bardzo mi jest miłe to moje dziedzictwo. **7.** Błogosławię Pana, który dał mi rozsądek, bo nawet w nocy upomina mnie serce. **8.** Stawiam sobie zawsze Pana przed oczy, nie zachwieję się, bo On jest po mojej prawicy. **9.** Dlatego się cieszy moje serce, dusza się raduje, a ciało moje będzie spoczywać z ufnością, **10.** bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu. **11.** Ukażesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy.

Psalm 17

1. Modlitwa. Dawidowy. Wysłuchaj, Panie, słuszności, zważ na me wołanie, przyjmij moje modły z warg nieobłudnych! **2.** Niech przed Twoim obliczem zapadnie wyrok na mnie, oczy Twoje widzą to, co prawe. **3.** Choćbyś badał me serce, nocą mnie nawiedzał i doświadczał ogniem, nie znajdziesz we mnie nieprawości. Moje usta nie zgrzeszyły **4.** ludzkim obyczajem; według słów z Twoich warg wystrzegałem się ścieżek gwałtownika. **5.** Moje kroki trzymały się mocno Twoich ścieżek, moje stopy się nie zachwiały. **6.** Wzywam Cię, bo Ty mnie wysłuchasz, o Boże! Nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowo. **7.** Okaż miłosierdzie Twoje, Zbawco tych, co się chronią przed wrogami pod Twoją prawicę. **8.** Strzeż mnie jak żrenicy oka; w cieniu Twych skrzydeł mnie ukryj, **9.** przed występnyimi, co gwałt mi zadają, przed śmiertelnymi wrogami, co otaczają mnie zewsząd. **10.** Zamykają oni swe nieczułe serca, przemawiają butnie swoimi ustami. **11.** Okrążają mnie teraz ich kroki; natężają swe oczy, by [mnie] powalić na ziemię - **12.** podobni do lwa dyszącego na zdobycz, do lwiątku, co siedzi w kryjówce. **13.** Powstań, o Panie, wystąp przeciw niemu i powal go, swoim mieczem wyzwól moje życie od grzesznika, **14.** a Twoją ręką, Panie - od ludzi: od ludzi, którym obecne życie przypada w udziale i których brzuch napelniasz Twymi dostatkami; których synowie jedzą do syta, a resztę zostawiają swoim małym dzieciom. **15.** Ja zaś w sprawiedliwości ujrzę Tve oblicze, powstając ze snu, nasycę się Twoim widokiem.

Psalm 18

1. Kierownikowi chóru. Sługi Bożego, Dawida, który wypowiedział do Pana słowa tej pieśni, gdy go Pan wybawił z mocy wszystkich jego nieprzyjaciół i z ręki Saula. **2.** Rzekł wtedy: Miłuję Cię, Panie, Moc

moja, **3.** Panie, Ostoję moja i Twierdzo, mój Wybawicielu, Boże mój, Opoko moja, na którą się chronię, Tarczo moja, Mocy zbawienia mego i moja Obrono! **4.** Wzywam Pana, godnego chwały, i będę wolny od moich nieprzyjaciół. **5.** Ogarnęły mnie fale śmierci i zatrwożyły mnie odmęty niosące zagładę; **6.** oplątały mnie pęta Szeolu, zaskoczyły mnie sidła śmierci. **7.** W moim utrapieniu wzywam Pana i wołam do mojego Boga; usłyszał On mój głos ze swojej świątyni, a krzyk mój dotarł do Jego uszu. **8.** Zatrzęsła się i zadrżała ziemia, góry poruszyły się w posadach, zatrzęsły się, bo On zapłonął gniewem. **9.** Uniósł się dym z Jego nozdrzy, a z Jego ust - pochłaniający ogień, od niego zapaliły się węgle. **10.** Nagiał On niebiosy i zstąpił, a czarna chmura była pod Jego stopami. **11.** Lecąc, cwałował na cherubie, a skrzydła wiatru Go niosły. **12.** Przywdział mrok niby zasłonę wokół siebie, jako okrycie ciemną wodę, gęste chmury. **13.** Od blasku Jego obecności rozżarzyły się węgle ogniste. **14.** Pan odezwał się z nieba grzmotem, to głos swój dał słyszeć Najwyższy, **15.** wypuścił swe strzały i rozproszył wrogów, cisnął błyskawice i zamęt wśród nich wprowadził. **16.** Aż ukazało się dno morza i obnażyły się posady lądu od groźnej nagany Twej, Panie, i podmuchu wichru Twoich nozdrzy. **17.** On wyciąga [rękę] z wysoka i chwyta mnie, wydobywa mnie z toni ogromnej; **18.** ocala mnie od przemożnego nieprzyjaciela, od mocniejszych niż ja, co mnie nienawidzą. **19.** Napadają na mnie w dzień dla mnie złowrogi, lecz Pan jest mi obroną, **20.** wyprowadza mnie na miejsce przestronne; ocala, bo mnie miłuje. **21.** Pan nagradza moją sprawiedliwość, odpłaca mi według czystości rąk moich. **22.** Strzegłem bowiem dróg Pańskich i nie oddaliłem się od mojego Boga, **23.** bo mam przed sobą wszystkie Jego przykazania i nie odrzucam od siebie Jego poleceń, **24.** lecz jestem wobec Niego bez skazy i wystrzegam się grzechu. **25.** Pan mnie nagradza za moją sprawiedliwość, za czystość rąk w Jego oczach. **26.** Ty jesteś miłościwy dla miłościwego i względem męża szlachetnego jesteś szlachetny, **27.** względem czystego okazujesz się czysty, wobec przewrotnego jesteś przebiegły. **28.** Albowiem Ty wybawiasz lud pokorny, a pognębiasz wzrok wyniosły. **29.** Bo Ty, Panie, każesz świecić mojej pochodni; Boże mój, oświecasz moje ciemności. **30.** Bo z Tobą zdobywam wały, mur przeskakuję dzięki mojemu Bogu. **31.** Tego Boga droga jest nieskalana, słowo Pana w ogniu wypróbowane; On tarczą dla wszystkich, którzy do Niego się chronią. **32.** Bo któż jest Bogiem prócz Pana? Lub któż jest opoką prócz Boga naszego? **33.** Bóg, co mocą mnie przepasuje i nienaganną czyni moją drogę, **34.** On daje moim nogom rękość nóg łani i stawia mnie na wyżynach, **35.** On ćwiczy moje ręce do bitwy, a ramiona - do napinania spiżowego łuku. **36.** Dajesz mi Twą tarczę ocalenia i wspiera mnie Twoja prawica, a Twoja troskliwość czyni mnie wielkim. **37.** Wydłużasz moje kroki na drodze i stopy moje się nie chwieją. **38.** Ścigam mych wrogów i dopadam, a nie wracam, póki nie zginą. **39.** Rozbiłem ich, nie mogli się podnieść, upadli pod moje stopy. **40.** Mocą mnie przepasujesz do bitwy, sprawiasz, że przeciwnicy gną się pode mną, **41.** zmuszasz wrogów moich do ucieczki, a wytracasz tych, co mnie nienawidzą. **42.** Wołają - lecz nie ma wybawcy; do Pana - lecz im nie odpowiada. **43.** Jak proch na wietrze ich rozrzucę, zdepczę jak błoto uliczne. **44.** Ty mnie ocalasz od buntów ludu, ustanawiasz mnie głową narodów. Służę mi lud, którego nie znałem. **45.** Są mi posłuszni na

pierwsze wezwanie; cudzoziemcy mi schlebiają. **46.** Cudzoziemcy bledną, z drżeniem wychodzą ze swoich warowni. **47.** Niech żyje Pan! Moja Opoka niech będzie błogosławiona! Niech będzie wywyższony Bóg, mój Zbawca, **48.** Bóg, który zapewnia mi pomstę i poddaje mi narody, **49.** wybawia mnie od nieprzyjaciół, wynosi nad moich wrogów i uwalnia od gwałtownika. **50.** Przeto będę Cię, o Panie, chwalił między narodami i będę wysławiał Twoje imię. **51.** Tyś zwycięstwa wielkie dał królowi i Twemu pomazańcowi okazałeś łaskę, Dawidowi i jego potomstwu na wieki.

Psalm 19

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. **2.** Niebiosą głoszą chwałę Boga, dzieło rąk Jego nieboskłon obwieszcza. **3.** Dzień dniowi głosi opowieść, a noc nocy przekazuje wiadomość. **4.** Nie jest to słowo, nie są to mowy, których by dźwięku nie usłyszano; **5.** ich głos się rozchodzi na całą ziemię i aż po krańce świata - ich mowy. Tam słońcu namiot wystawił, **6.** i ono wychodzi jak oblubieniec ze swej komnaty, weseli się jak olbrzym, co drogę przebiega. **7.** Ono wschodzi na krańcu nieba, a jego obieg aż po jego kraniec, i nic się nie schroni przed jego żarem. **8.** Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka; **9.** nakazy Pana słuszne - radują serce; przykazanie Pana jaśniej i oświeca oczy; **10.** bojaźń Pańska szczerą, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne. **11.** Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra. **12.** Twój sługa na nie zważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki. **13.** Kto jednak dostrzega swoje błędy? Oczyszczyć mnie od tych, które są skryte przede mną. **14.** Także od pychy broń swojego sługę, niech nie panuje nade mną! Wtedy będę bez skazy i wolny od wielkiego występku. **15.** Niech znajdą uznanie słowa ust moich i myśli mego serca u Ciebie, Panie, moja Opoko i mój Wybawicielu!

Psalm 20

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. **2.** Niech Pan cię wysłucha w dniu utrapienia, niech ciebie chroni imię Boga Jakuba. **3.** Niech ześle tobie pomoc ze świątyni i niech cię wspiera z Syjonu. **4.** Niechaj pamięta o wszystkich twych ofiarach i niech Mu będzie miłe twe całopalenie. Sela. **5.** Niech ci udzieli, czego w sercu pragniesz, i wypełni każdy twój zamysł. **6.** Chcemy się cieszyć z twego ocalenia i w imię Boga naszego podnieść sztandary. Niech Pan wypełni wszystkie twoje prośby! **7.** Teraz wiem, że Pan wybawia swego pomazańca, odpowiada mu ze świętych swych niebios, przez moc zwycięską swojej prawicy. **8.** Jedni wolą rydwan, drudzy konie, a nasza siła w imieniu Pana, Boga naszego. **9.** Tamci się zachwiali i upadli, a my stoimy i trwamy. **10.** Panie, wybaw króla, a nas wysłuchaj w dniu, w którym [Cię] wzywamy.

Psalm 21

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. **2.** Panie, król się weseli z Twojej potęgi, jak bardzo się cieszy z Twojej pomocy! **3.** Spełniłeś pragnienie jego serca i nie odmówiłeś błaganiu warg jego. Sela. **4.** Bo go

uprzedzasz pomyślnymi błogosławieństwami, koronę szczerozłotą wkładasz mu na głowę. **5.** Prosił Ciebie o życie: Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze. **6.** Wielka jest jego chwała dzięki Twojej pomocy, ozdobiłeś go blaskiem i dostojenstwem. **7.** Bo go czynisz błogosławieństwem na wieki, napełniasz go radością przed Twoim obliczem. **8.** Król bowiem w Panu pokłada nadzieję i z łaski Najwyższego się nie zachwieje. **9.** Niech spadnie Twa ręka na wszystkich Twoich wrogów; niech znajdzie Twa prawica tych, co nienawidzą Ciebie. **10.** Uczyni ich jakby piecem ognistym, gdy się ukaże Twoje oblicze. Niech Pan ich pochłonie w swym gniewie, a ogień niechaj ich strawi! **11.** Wytrać ich potomstwo z ziemi, usuń ich plemię spośród synów ludzkich! **12.** Choćby zamierzili zło przeciwko Tobie, choćby uknuli podstęp, nie dopną niczego, **13.** bo Ty ich zmusisz do ucieczki, z Twego łuku będziesz mierzyć w ich twarze. **14.** Powstań, Panie, w swej potędze, chcemy śpiewać i moc Twoją sławić.

Psalm 22

1. Kierownikowi chóru. Na modłę pieśni: "Łania o świcie". Psalm. Dawidowy. **2.** Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Daleko od mego Wybawcy słowa mego jęku. **3.** Boże mój, wołam w ciągu dnia, a nie odpowiadasz, i nocą, a nie zaznaję pokoju. **4.** A przecież Ty mieszkasz w świątyni, Chwało Izraela! **5.** Tobie zaufali nasi przodkowie, zaufali, i Tyś ich uwolnił; **6.** do Ciebie wołali i zostali wybawieni, Tobie ufali i nie doznali wstydu. **7.** Ja zaś jestem robak, a nie człowiek, pośmiewisko ludzkie i wzgardzony przez lud. **8.** Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą, rozwierają wargi, potrząsają głową: **9.** Zaufał Panu, niechże go wyzwoli, niechże go wyrwie, jeśli go miłuje. **10.** Ty mnie zaiste wydobyłeś z matczynego łona; Ty mnie czyniłeś bezpiecznym u piersi mej matki. **11.** Tobie mnie poruczono przed urodzeniem, Ty jesteś moim Bogiem od łona mojej matki. **12.** Nie stój z dala ode mnie, bo klęska jest blisko, a nie ma wspomóżyciela. **13.** Otacza mnie mnóstwo cielców, osaczają mnie byki Baszanu. **14.** Rozwierają przeciwko mnie swoje paszcze, jak lew drapieżny i ryczący. **15.** Jak woda się rozpływam i rozłączają się wszystkie moje kości; jak воск się staje moje serce, we wnętrzu moim topnieje. **16.** Moje gardło suche jak skorupa, język mój przywiera do podniebienia, kładziesz mnie w prochu śmierci. **17.** Bo psy mnie opadają, osacza mnie zgraja złoczyńców. Przebili ręce i nogi moje, **18.** policzyć mogę wszystkie moje kości. A oni się wpatrują, sycą mym widokiem; **19.** moje szaty dzielą między siebie i losy rzucają o moją suknię. **20.** Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka; Mocy moja, śpiesz mi na ratunek! **21.** Ocal od miecza moje życie, z psich pazurów wyrwij moje jedyne dobro, **22.** wybaw mnie od lwiej paszczęki i od rogów bawolich - wysłuchaj mnie! **23.** Będę głosił imię Twoje swym braciom i chwalić Cię będę pośród zgromadzenia: **24.** Chwalcie Pana, wy, co się Go boicie, sławcie Go, całe potomstwo Jakuba; bójcie się Go, całe potomstwo Izraela! **25.** Bo On nie wzgardził ani się nie brzydził nędzą biedaka, ani nie ukrył przed nim swojego oblicza i wysłuchał go, kiedy ten zawołał do Niego. **26.** Dzięki Tobie moja pieśń pochwalna płynie w wielkim zgromadzeniu. Śluby me wypełnię wobec bojących się Jego. **27.** Ubodzy będą jedli do syta, chwalić będą Pana ci, którzy Go szukają. Niech serca

ich żyją na wieki. **28.** Przypomną sobie i wrócą do Pana wszystkie krańce ziemi; i oddadzą Mu pokłon wszystkie szczepy pogańskie, **29.** bo władza królewska należy do Pana i On panuje nad narodami. **30.** Tylko Jemu oddadzą pokłon wszyscy, co śpią w ziemi, przed Nim zegną się wszyscy, którzy w proch zstępują. A moja dusza będzie żyła dla Niego, **31.** potomstwo moje Jemu będzie służyć, opowie o Panu pokoleniu **32.** przyszłemu, i sprawiedliwość Jego ogłosią ludowi, który się narodzi: Pan to uczynił.

Psalm 23

1. Psalm. Dawidowy. Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego. **2.** Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, **3.** przywraca mi życie. Prowadzi mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje imię. **4.** Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękne, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i Twoja łaska dodają mi otuchy. **5.** Stół dla mnie zastawiasz wobec mych przeciwników; namaszczasz mi głowę olejkim; mój kielich jest przeobfity. **6.** Tak, dobroć i łaska pójda w ślad za mną przez wszystkie dni mego życia i zamieszkać w domu Pańskim na długie dni.

Psalm 24

1. Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co ją napęlnia, świat i jego mieszkańcy. **2.** Albowiem On go na morzach osadził i utwierdził ponad rzekami. **3.** Kto wstąpi na górę Pana, kto stanie w Jego świętym miejscu? **4.** Człowiek o rękach nieskalanych i o czystym sercu, który nie skłonił swej duszy ku marnościami i nie przysięgał fałszywie. **5.** Taki otrzyma błogosławieństwo od Pana i zapłatę od Boga, Zbawiciela swego. **6.** Takie jest pokolenie tych, co Go szukają, co szukają oblicza Boga Jakubowego. Sela. **7.** Bramy, podnieście swe szczyty i unieście się, prastare podwoje, aby mógł wkroczyć Król chwały. **8.** Któż jest tym Królem chwały? Pan, dzielny i potężny, Pan, potężny w boju. **9.** Bramy, podnieście swe szczyty i unieście się, prastare podwoje, aby mógł wkroczyć Król chwały! **10.** Któż jest tym Królem chwały? To Pan Zastępów: On sam Królem chwały.

Psalm 25

1. Alef Dawidowy. Ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę, **2.** mój Boże, Bet Tobie ufam, niech nie doznam zawodu! Niech moi wrogowie nie triumfują nade mną! **3.** Gimel Nikt bowiem, kto Tobie ufa, nie doznaje wstydu; niech doznają wstydu ci, którzy łamią wiarę dla marności. **4.** Dalet Daj mi poznać drogi Twoje, Panie, i naucz mnie Twoich ścieżek! **5.** He Wiedź mnie drogą Twej prawdy i pouczaj, bo Ty jesteś Bóg, mój Zbawca, Waw i w Tobie mam zawsze nadzieję. **6.** Zain Wspomnij na miłosierdzie Twe, Panie, na łaski Twoje, co trwają od wieków. **7.** Chet Nie wspominaj grzechów mej młodości ani moich przewin, ale o mnie pamiętaj w Twojej łaskawości ze względu na dobroć Twą, Panie! **8.** Tet Pan jest dobry i prawy, dlatego wskazuje drogę grzesznikom; **9.** Jod rządzi pokornymi w sprawiedliwości, ubogich wiedzie swą drogą. **10.** Kaf Wszystkie ścieżki Pana - to łaskawość i wierność dla tych, co strzegą przymierza i Jego przykazań. **11.** Lamed Przez wzgląd na Twoje imię, Panie, odpuść mój grzech, a jest on

wielki. **12.** Mem Kim jest człowiek, co się boi Pana? Takiemu On wskazuje, jaką drogę wybrać. **13.** Nun Dusza jego trwać będzie w szczęściu, a jego potomstwo posiadać ziemię. **14.** Samek Pan przyjaźnie obcuje z tymi, którzy się Go boją, i powierza im swoje przymierze. **15.** Ain Oczy me zawsze [zwrócone] ku Panu, gdyż On sam wydobywa nogi moje z sidła. **16.** Pe Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną, bo jestem samotny i nieszczęśliwy. **17.** Sade Oddał udręki mojego serca, wyzwól mnie z moich ucisków! **18.** Resz Wejrzyj na udrękę moją i na boleść i odpuść mi wszystkie grzechy! **19.** Spójrz na mych nieprzyjaciół: jest ich wielu i gwałtownie mnie nienawidzą. **20.** Szin Strzeż mojej duszy i wybaw mnie, bym się nie zawiódł, gdy się uciekam do Ciebie. **21.** Taw Niechaj mnie chronią niewinność i prawość, bo w Tobie, Panie, pokładam nadzieję. **22.** Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego ucisków!

Psalm 26

1. Dawidowy. Oddaj mi, Panie, sprawiedliwość, bo nienagannie postępowałem i nie byłem chwiejny, pokładając nadzieję w Panu. **2.** Doświadcz mnie, Panie, wystaw mnie na próbę, wybadaj moje nerki i serce: **3.** Bo mam przed oczyma Twoją łaskawość i postępuję w Twej prawdzie. **4.** Nie zasiadam z ludźmi fałszywymi ani z niegodziwymi się nie spotykam. **5.** Nie cierpię zgromadzenia złoczyńców i nie przestaję z występny. **6.** Umywam moje ręce na znak niewinności i obchodzę dokoła Twój ołtarz, Panie, **7.** by obwieszczać głośno chwałę i rozpowiadać wszystkie Twoje cuda. **8.** Panie, miłuję dom, w którym mieszkasz, i miejsce, gdzie przebywa Twoja chwała. **9.** Nie dołączaj mej duszy do grzeszników i życia mego do ludzi pragnących krwi, **10.** w ich rękę zbrodnia, a ich prawica pełna jest przekupstwa. **11.** Ja zaś postępuję nienagannie, wyzwól mnie i zmiłuj się nade mną! **12.** Moja stopa stoi na równej drodze, na zgromadzeniach błogosławię Pana.

Psalm 27

1. Dawidowy. Pan światłem i zbawieniem moim: kogóż mam się lękać? Pan obroną mojego życia: przed kim mam się trwożyć? **2.** Gdy na mnie nastają złośliwi, by pożreć moje ciało, wtenczas oni, wrogowie moi i nieprzyjaciele, chwieją się i padają. **3.** Chociażby stanął naprzeciw mnie obóz, moje serce bać się nie będzie; choćby wybuchła przeciw mnie wojna, nawet wtedy będę pełen ufności. **4.** O jedno proszę Pana, tego poszukuję: bym w domu Pańskim przebywał po wszystkie dni mego życia, abym zażywał łaskawości Pana, stale się radował Jego świątynią. **5.** Albowiem On przechowa mnie w swym namiocie w dniu nieszczęścia, ukryje mnie w głębi swego przybytku, wydzwignie mnie na skałę. **6.** Już teraz głowa moja się podnosi nad nieprzyjaciół, co wokół mnie stoją. Złożę w Jego przybytku ofiary radości, zaśpiewam i zagram Panu. **7.** Usłysz, Panie, głos mój - wołam: zmiłuj się nade mną i wysłuchaj mnie! **8.** O Tobie mówi moje serce: Szukaj Jego oblicza! Szukam, o Panie, Twojego oblicza; **9.** swego oblicza nie zakrywaj przede mną, nie odpędzaj z gniewem swojego sługi! Ty jesteś moim wspomożeniem, więc mnie nie odrzucaj i nie opuszczaj mnie, Boże, moje Zbawienie! **10.** Choćby mnie opuścili ojciec mój i matka, to jednak Pan mnie przygarnie. **11.** Panie, naucz mnie Twojej drogi, prowadź mnie ścieżką

prostą, z powodu mych wrogów! **12.** Nie wydawaj mnie na łaskę moich nieprzyjaciół, bo przeciw mnie powstał kłamliwi świadkowie i ci, którzy dyszą gwałtem. **13.** Wierzę, iż będę oglądał dobroć Pańską w ziemi żyjących. **14.** Ufaj Panu, bądź mężny, niech się twe serce umocni, ufaj Panu!

Psalm 28

1. Dawidowy. Do Ciebie, Panie, wołam, Opoko moja, nie bądź wobec mnie głuchy, bym się nie stał przez Twoje milczenie jak ci, którzy zstępują do grobu. **2.** Usłysz głos mego błagania, gdy wołam do Ciebie, gdy wznoszę ręce do świętego przybytku Twego. **3.** Nie gub mnie z występnyymi i z tymi, co czynią nieprawość, co rozmawiają przyjaźnie z bliźnimi, a w duszy żywią zły zamiar. **4.** Odpłać im według ich czynów i według złości ich postępów! Według dzieła ich rąk im odpłać, oddaj im własnymi ich czynami! **5.** Skoro nie zważają na czyny Pana ani na dzieła rąk Jego: niechaj On ich wytraci, a nie odbuduje! **6.** Błogosławiony Pan, usłyszał bowiem głos mego błagania. **7.** Pan moją mocą i tarczą! Moje serce Jemu zaufało, doznałem pomocy, więc moje serce się cieszy i pieśnią moją Go sławię. **8.** Pan jest mocą zbawczą dla swojego ludu, twierdzą zbawienia dla swego pomazańca. **9.** Ocal Twój lud i błogosław Twemu dziedzictwu, bądź im pasterzem, podtrzymuj ich na wieki.

Psalm 29

1. Psalm. Dawidowy. Przyznajcie Panu, synowie Boży, przyznajcie Panu chwałę i potęgę! **2.** Przyznajcie Panu chwałę Jego imienia, na świętym dziedzińcu wielbijcie Pana! **3.** Głos Pański ponad wodami, zagrzmiął Bóg majestatu, Pan ponad wodami niezmierzonymi! **4.** Głos Pana pełen potęgi! Głos Pana pełen dostojenstwa! **5.** Głos Pana łamie cedry, Pan łamie cedry Libanu, **6.** sprawia, że Liban skacze niby cielec i Sirion niby młody bawół. **7.** Głos Pana rozsiewa ogniste strzały, **8.** głos Pana wstrząsa pustynią, Pan wstrząsa pustynią Kadesz. **9.** Głos Pana sprawia bolesny poród kozic i ronienie owiec, a w Jego pałacu wszystko woła: Chwała! **10.** Pan zasiadł [na tronie] nad potopem, i zasiada Pan jako Król na wieki. **11.** Niech Pan da siłę swojemu ludowi, niech Pan błogosławi swój lud, darząc go pokojem.

Psalm 30

1. Psalm. Pieśń na uroczystość poświęcenia świątyni. Dawidowy. **2.** Wysławiam Ciebie, Panie, boś mnie wybawił i nie uradowałeś wrogów moim kosztem. **3.** Panie, mój Boże, do Ciebie wołałem, i Tyś mnie uzdrowił. **4.** Panie, dobyłeś mnie z Szeolu, przywróciłeś mnie do życia spośród schodzących do grobu. **5.** Śpiewajcie Panu Psalm, wy, co Go miłujecie, wychwalajcie Jego świętą pamiątkę! **6.** Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, a Jego łaskawość - przez całe życie. Płacz nadchodzi wieczorem, a rankiem - okrzyki radości. **7.** A ja powiedziałem pewny siebie: Nigdy się nie zachwieję. **8.** Z łaski Twojej, Panie, uczyniłeś mnie niezdobytą górą, a gdy ukryłeś swe oblicze, ogarnęła mnie trwoga. **9.** Wołam do Ciebie, Panie, błagam Boga mego o miłosierdzie: **10.** Jaki będzie pożytek z krwi mojej, z mojego zejścia do grobu? Czyż proch Cię będzie wysławiał albo rozgłaszał Twą wierność?

11. Wysłuchaj, Panie, zmiłuj się nade mną; bądź, Panie, dla mnie wspomożycielem! **12.** Biadania moje zmieniłeś mi w taniec; wór mi rozwiązałeś, opasałeś mnie radością, **13.** by moje serce, nie milknąc, Psalm Tobie śpiewało. Boże mój, Panie, będę Cię wysławiał na wieki.

Psalm 31

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. **2.** Panie, do Ciebie się uciekam, niech nigdy nie doznam zawodu; wybaw mnie w Twojej sprawiedliwości! **3.** Skłoń ku mnie ucho, pośpiesz, aby mnie ocalić. Bądź dla mnie mocną opoką, warownią, która mnie ocali. **4.** Ty bowiem jesteś dla mnie opoką i twierdzą; przez wzgląd na imię Twoje kieruj mną i prowadź mnie! **5.** Wydobądź mnie z sieci zastawionej na mnie, bo Ty jesteś moją ucieczką. **6.** W ręce Twoje powierzam ducha mego, Ty mnie wybawiłeś, Panie, Boże wierny! **7.** Nienawidzę tych, którzy czczą marne bóstwa, i pokładam ufność w Panu. **8.** Weselę się i cieszę z Twojej łaski, boś wejrzał na moją nędzę, poznałeś udręki mej duszy **9.** i nie oddałeś mnie w ręce nieprzyjaciela, postawiłeś me stopy na miejscu przestronnym. **10.** Zmiłuj się nade mną, Panie, bo jestem w ucisku, od smutku słabnie me oko, a także moja siła i wnętrzości. **11.** Bo zgryzota trawi me życie, a wzdychanie - moje lata. Siłę moją zachwiał ucisk i kości moje osłabły. **12.** Stałem się znakiem hańby dla wszystkich mych wrogów, dla moich sąsiadów przedmiotem odrazy, dla moich znajomych - postrachem; kto mnie ujrzy na ulicy, ucieka ode mnie. **13.** Zapomniano w sercach o mnie jak o zmarłym, stałem się jak sprzęt wyrzucony. **14.** Słyszę bowiem złorzeczenia wielu: Trwoga dokoła, gdy przeciw mnie się zbierają, zamyślają odebrać mi życie. **15.** Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie, mówię: Ty jesteś moim Bogiem. **16.** W Twoim ręku są moje losy: wyrwij mnie z ręki mych wrogów i prześladowców! **17.** Niech zajaśnieje Twoje oblicze nad Twym sługą, wybaw mnie w swej łaskawości! **18.** Panie, niech nie doznam zawodu, gdy Cię wzywam; niech się zawiodą występni, niech zamilkną w Szeolu! **19.** Niech zaniemówią wargi kłamliwe, co zuchwale wygadują na sprawiedliwego z pychą i ze wzgardą. **20.** Jakże jest wielka, o Panie, Twoja dobroć, którą zachowujesz dla tych, co się boją Ciebie, i okazujesz tym, co w Tobie szukają ucieczki na oczach synów ludzkich. **21.** Ukrywasz ich pod osłoną Twojej obecności od spisku mężów, w swoim namiocie ich kryjesz przed sporem języków. **22.** Błogosławiony niech będzie Pan, który okazał cuda swoje i łaski w grodzie warownym. **23.** Ja zaś powiedziałem przerażony: Odcięty jestem od Twoich oczu, lecz Tyś wysłuchał głos mego błagania, gdy do Ciebie wołałem. **24.** Miłujcie Pana, wszyscy, co Go czcicie! Pan zachowuje wiernych, a odpłaca z nawiązką wyniosłe postępującemu. **25.** Bądźcie mocni i mężnego serca, wszyscy, którzy pokładacie ufność w Panu!

Psalm 32

1. Dawidowy. Pieśń pouczająca. Szczęśliwy ten, komu została odpuszczona nieprawość, którego grzech został puszczony w niepamięć. **2.** Szczęśliwy człowiek, któremu Pan nie poczytuje winy, w którego duszy nie kryje się podstęp. **3.** Póki milczałem, usychały kości moje wśród codziennych mych jęków. **4.** Bo

dniem i nocą ciążyła nade mną Twa ręka, siła moja słabła jak w letnie upały. Sela **5.** Grzech mój wyznałem Tobie i nie ukryłem mej winy. Rzekłem: Wyznaję nieprawość moją wobec Pana, a Tyś darował zło mego grzechu. Sela. **6.** Toteż każdy wierny będzie się modlił do Ciebie w czasie ucisku. Choćby nawet fale wód uderzały, jego nie dosięgną. **7.** Tyś dla mnie ucieczką, z ucisku mnie wyrwiesz, otoczysz mnie radościami ocalenia. Sela. **8.** Pouczę cię i wskażę drogę, którą pójdziesz; umocnię moje spojrzenie na tobie. **9.** Nie bądźcie bez rozumu niczym koń i muł, tylko wędziłem i uzdą można je okiełznać, nie przybliżą się inaczej do ciebie. **10.** Liczne są udręki grzesznika, lecz łaska ogarnia ufających Panu. **11.** Cieszcie się, sprawiedliwi, i weselcie w Panu, wszyscy prawego serca wznoscie radosne okrzyki!

Psalm 33

1. Sprawiedliwi, wołajcie radośnie na cześć Pana, prawym przystoi pieśń chwały. **2.** Sławcie Pana na cytrze, grajcie Mu na harfie dziesięciostrunnej. **3.** Śpiewajcie Jemu pieśń nową, pełnym głosem pięknie Mu śpiewajcie! **4.** Bo słowo Pana jest prawe, a każde Jego dzieło [oparte] na wierności. **5.** On miłuje prawo i sprawiedliwość; ziemia jest pełna łaskawości Pańskiej. **6.** Przez słowo Pana powstały niebiosy i wszystkie ich zastępy przez tchnienie ust Jego. **7.** On gromadzi wody morskie jak w worze, oceany umieszcza w zbiornikach. **8.** Niech cała ziemia boi się Pana i niech się go lękają wszyscy mieszkańcy świata! **9.** Bo On przemówił, a wszystko powstało; On rozkazał, i zaczęło istnieć. **10.** Pan udaremnia zamiary narodów; wniwecz obraca zamysły ludów. **11.** Zamiar Pana trwa na wieki; zamysły Jego serca - z pokolenia na pokolenie. **12.** Szczęśliwy lud, którego Bogiem jest Pan - naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie. **13.** Pan patrzy z nieba, widzi wszystkich synów ludzkich. **14.** Spogląda z miejsca, gdzie przebywa, na wszystkich mieszkańców ziemi; **15.** On, który ukształtował każdemu z nich serce, On, który zważa na wszystkie ich czyny. **16.** Nie uratuje króla liczne wojsko ani wojownika nie ocali wielka siła. **17.** W koniu zwodniczy ratunek i mimo wielkiej swej siły nie umknie. **18.** Oto oko Pana nad tymi, którzy się Go boją, nad tymi, co ufają Jego łasce, **19.** aby ocalić ich życie od śmierci i żywić ich w czasie głodu. **20.** Dusza nasza wyczekuje Pana, On jest naszym wspomogieniem i tarczą. **21.** W Nim przeto raduje się nasze serce, ufamy Jego świętemu imieniu. **22.** Niech nas ogarnie łaska Twoja, Panie, według ufności pokładanej w Tobie!

Psalm 34

1. Dawidowy. Gdy wobec Abimeleka udawał szaleńca i odszedł wygnany przez niego. **2.** Alef Chcę błogosławić Pana w każdym czasie, na ustach moich zawsze Jego chwała. **3.** Bet Dusza moja będzie się chlubiła w Panu, niech słyszą pokorni i niech się weselą! **4.** Gimel Uwielbiajcie ze mną Pana, imię Jego wspólnie wywyższajmy! **5.** Dalet Szukałem Pana, a On mnie wysłuchał i uwolnił od wszelkiej trwogi. **6.** He Spójrzcie na Niego, promieniejcie radością, a oblicza wasze nie zaznają wstydu. **7.** Zain Oto biedak zawołał, a Pan go usłyszał i wybawił ze wszystkich ucisków. **8.** Chet Anioł Pana zakłada obóz warowny

wokół bojących się Jego i niesie im ocalenie. **9.** Tet Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan, szczęśliwy człowiek, który się do Niego ucieka. **10.** Jod Bójcie się Pana, święci Jego, gdyż bogobojni nie doświadczają biedy. **11.** Kaf Możni zubożeli i zaznali głodu, a szukającym Pana żadnego dobra nie zabraknie. **12.** Lamed Pójdźcie, synowie, słuchajcie mnie; nauczę was bojaźni Pańskiej. **13.** Mem Jaki ma być człowiek, co miłuje życie i pragnie dni, by zażywać szczęścia? **14.** Nun Powściągnij swój język od złego, a twoje wargi od słów podstępnych! **15.** Samek Odstąp od złego, czyń dobro; szukaj pokoju, idź za nim! **16.** Ain Oczy Pana [zwrócone są] ku sprawiedliwym, a Jego uszy na ich wołanie. **17.** Pe Oblicze Pana [zwraca się] przeciw źle czyniącym, by pamięć o nich wytracić z ziemi. **18.** Sade Wołali, a Pan ich wysłuchał i uwolnił od wszystkich przeciwności. **19.** Kof Pan jest blisko skruszonych w sercu i wybawia złamanych na duchu. **20.** Resz Wiele nieszczęść [spada na] sprawiedliwego, lecz ze wszystkich Pan go wybawia. **21.** Szin Strzeże On wszystkich jego kości, ani jedna z nich nie ulegnie złamaniu. **22.** Taw Zło sprowadza śmierć na przewrotnego, wrogów sprawiedliwego spotka kara. **23.** Pan uwalnia dusze sług swoich, nie dozna kary, kto się do Niego ucieka.

Psalm 35

1. Dawidowy. Wystąp, Panie, przeciw tym, co walczą ze mną, uderz na moich napastników! **2.** Pochwyć tarczę i puklerz i powstań mi na pomoc. **3.** Rzuć włócznią i toporem na moich prześladowców; powiedz mej duszy: Jam twoim zbawieniem. **4.** Niech się zmieszają i niech się zawstydzą ci, co na życie me czyhają; niech się cofną zawstydzeni ci, którzy zamierzają mi szkodzić. **5.** Niech będą jak plewy na wietrze, gdy będzie ich gnał anioł Pański. **6.** Niech droga ich będzie ciemna i śliska, gdy anioł Pański będzie ich ścigał. **7.** Bez przyczyny bowiem zastawili na mnie sieć swoją, bez przyczyny dół kopią dla mnie. **8.** Niech przyjdzie na nich zagłada niespodziana, a sidło, które zastawili, niech ich pochwyci; niechaj sami wpadną w dół, który wykopali. **9.** A moja dusza rozraduje się w Panu, będzie się weselić z Jego ratunku. **10.** Wszystkie moje kości powiedzą: Któż, o Panie, podobny do Ciebie, który wyrwasz - [biedaka] z mocy silniejszego, z mocy grabieżcy biedaka i nędzarza. **11.** Powstają fałszywi świadkowie, pytają o to, czego nie wiem. **12.** Płacili mi złem za dobro, czyhali na moje życie. **13.** A ja, gdy chorowali, wór przywdziewałem, umartwiałem się postem i moja modlitwa wracała do mojego łona, **14.** jak po stracie przyjaciela czy brata. Chodziłem jak w żałobie po matce, szerniały i pochylony. **15.** Lecz kiedy się chwieję, z radością się zbiegają, przeciwko mnie się schodzą obcy, których nie znałem, szarpią mnie bez przerwy, **16.** napastują i szydzą ze mnie, zgrzytając przeciw mnie zębami. **17.** Jak długo, Panie, będziesz na to patrzeć? Wyrwij moje życie tym, co ryczą, lwom - moje jedyne dobro! **18.** Będę składał Ci dzięki w wielkim zgromadzeniu, będę Cię chwalił wśród liczego ludu. **19.** Niech wrogowie zakłamani nie cieszą się ze mnie; nienawidzący mnie bez powodu mrugają oczami. **20.** Bo nie mówią o tym, co służy pokojowi, a dla spokojnych w kraju obmyślają zdradliwe plany. **21.** I otwierają przeciw mnie swe usta, mówią: Ha, ha, widzieliśmy na własne oczy! **22.** Widziałeś, Panie, zatem nie milcz, o Panie, nie

bądź ode mnie daleko! **23.** Przebudź się, wystąp w obronie mego prawa, w mojej sprawie, mój Boże i Panie! **24.** Osądź mnie, Panie, Boże mój, w Twojej sprawiedliwości; niech się nie cieszą oni nade mną. **25.** Niech nie pomyślą w swym sercu: Ha, tegośmy chcieli! Niechaj nie powiedzą: Otośmy go pozarli. **26.** Niech się zmieszają i wszyscy razem zawstydzą ci, co się cieszą z moich nieszczęść; niech się okryją wstydem i wzdargą, którzy przeciwko mnie się podnoszą. **27.** A przychylni mej sprawie niech się radują i cieszą, i mówią zawsze: Wielki jest Pan, który chce pomyślności swojego sługi. **28.** A język mój będzie głosił Twoją sprawiedliwość i nieustannie Twą chwałę.

Psalm 36

1. Kierownikowi chóru. Dawida, sługi Pańskiego. **2.** Nieprawość mówi do bezbożnika w głębi jego serca; bojaźni Boga nie ma przed jego oczyma. **3.** Bo jego własne oczy [zbyt] mu schlebiają, by znaleźć swą winę i ją znienawidzić. **4.** Słowa jego ust - to nieprawość i podstęp, zaniechał mądrości i czynienia dobrze. **5.** Na swoim łożu zamyśla nieprawość, wkracza na niedobłą drogę, nie stroni od złego. **6.** Łaska Twoja, Panie, dosięga nieba, a Twoja wierność samych obłoków. **7.** Twoja sprawiedliwość - jak najwyższe góry; Twoje wyroki - jak Wielka Otchłań, niesiesz, Panie, ocalenie ludziom i zwierzętom. **8.** Jak cenna jest Twoja łaska! Synowie ludzcy przychodzą do Ciebie, chronią się w cieniu Twych skrzydeł, **9.** sycą się tłuszczem Twojego domu, poisz ich potokiem Twoich rozkoszy. **10.** Albowiem w Tobie jest źródło życia i w Twojej światłości oglądamy światłość. **11.** Zachowaj łaskę Twą dla tych, co Ciebie znają, i sprawiedliwość Twą dla ludzi prawego serca! **12.** Niech mnie nie dogoni stopa pyszałka i ręka grzesznika niech mnie nie płoszy! **13.** Oto czyniący nieprawość runęli, zostali powaleni i nie mogą powstać.

Psalm 37

1. Dawidowy. Alef Nie unos się gniewem z powodu złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym, **2.** bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak świeża zieleń. **3.** Bet Miej ufność w Panu i postępuj dobrze, mieszkaj na ziemi i dochowuj wierności. **4.** Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego serca. **5.** Gimel Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał **6.** i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak światło, a prawość twoja - jak południe. **7.** Dalet Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj! Nie oburzaj się na tego, komu się szczęści w drodze, na człowieka, co obmyśla zasadzki. **8.** Zaprzestań gniewu i porzuć zapalczywość; nie oburzaj się: to wiedzie tylko ku złemu. **9.** Złoczyńcy bowiem wyginą, a ufający Panu posiadą ziemię. **10.** Waw Jeszcze chwila, a nie będzie przestępcy; spojrzysz na jego miejsce, a już go nie będzie. **11.** Natomiast pokorni posiadą ziemię i będą się rozkoszować pełnym pokojem. **12.** Zain Przeciw sprawiedliwemu zło knuje występny i zgrzyta na niego zębami. **13.** Pan śmieje się z niego, bo widzi, że jego dzień nadchodzi. **14.** Chet Występni dobywają miecza, łuk swój napinają, by powalić biedaka i nieszczęśliwego, by zabić tych, których droga jest prosta. **15.** Ich miecz przeszyje własne ich serca, a ich łuki zostaną złamane. **16.** Tet Lepsza jest odrobina, którą

ma sprawiedliwy, niż wielkie bogactwo występnych, **17.** bo ramiona występnych będą połamane, a sprawiedliwych Pan podtrzymuje. **18.** Jod Pan zna dni ludzi bez zarzutu, a ich dziedzictwo trwać będzie na wieki; **19.** w czasie klęski nie zaznają wstydu, a w dniach głodu będą syci. **20.** Kaf Występni natomiast wyginą; wrogowie Pana jak krasa łąk zwiędną, jak dym się rozwieją. **21.** Lamed Występny pożycza, ale nie zwraca, a sprawiedliwy lituje się i obdarza. **22.** Błogosławieni przez Pana posiadą ziemię, przeklęci przez Niego zostaną wytraceni. **23.** Mem Pan umacnia kroki człowieka i w jego drodze ma upodobanie. **24.** A choćby upadł, to nie będzie leżał, bo rękę jego Pan podtrzymuje. **25.** Nun Byłem dzieckiem i jestem już starcem, a nie widziałem sprawiedliwego w opuszczeniu ani potomstwa jego, by o chleb żebrało. **26.** Lituje się on w każdym czasie i pożycza; potomstwo jego stanie się błogosławieństwem. **27.** Samek Odstąp od złego, czynń dobro, a będziesz mieszkać na wieki, **28.** bo Pan miłuje sprawiedliwość i nie opuszcza swych świętych; Ain nikczemni wyginą, a potomstwo występnych będzie wytępione. **29.** Sprawiedliwi posiadą ziemię i będą mieszkać na niej na zawsze. **30.** Pe Usta sprawiedliwego głoszą mądrość i język jego mówi to, co słuszne. **31.** Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki się nie zachwieją. **32.** Sade Występny czatuje na sprawiedliwego i usiłuje go zabić, **33.** lecz Pan nie zostawia go w jego ręku i nie pozwala skazać, gdy stanie przed sądem. **34.** Kof Miej nadzieję w Panu i strzeż Jego drogi, a On cię wyniesie, abyś posiadał ziemię; zobaczysz zagładę występnych. **35.** Resz Widziałem, jak występny się pysznił i rozpierał się jak cedr zielony. **36.** Przeszedłem obok, a już go nie było; szukałem go, lecz się nie znalazł. **37.** Szin Strzeż uczciwości, przypatruj się prawości, bo w końcu osiągnie [ten] człowiek pomyślność. **38.** Wszyscy zaś grzesznicy będą wyniszczeni, potomstwo występnych wyginie. **39.** Taw Zbawienie sprawiedliwych pochodzi od Pana; On ich ucieczką w czasie utrapienia. **40.** Pan ich wspomaga, wyzwala; wyzwala ich od występnych i zachowuje, do Niego bowiem się uciekają.

Psalm 38

1. Psalm. Dawidowy. Dla wspomnienia. **2.** Nie karć mnie, Panie, w Twoim gniewie i nie karz mnie w Twej zapalczywości! **3.** Utkwiły bowiem we mnie Twoje strzały i ręka Twoja zaciążyła nade mną. **4.** Nie ma w mym ciele nic zdrowego wskutek Twego zagniewania, nic nietkniętego w mych kościach wskutek mego grzechu. **5.** Bo winy moje wyrosły ponad moją głowę, gniotą mnie jak ciężkie brzemie. **6.** Cuchną, ropieją me rany na skutek mego szaleństwa. **7.** Jestem zgnębiony, nad miarę pochylony, przez cały dzień chodzę smutny. **8.** Bo ogień trawi moje lędźwie i w moim ciele nie ma nic zdrowego. **9.** Jestem nad miarę wyczerpany i złamany; skowyczę, bo jęczy moje serce. **10.** Przed Tobą, Panie, wszelkie me pragnienie i moje wzdychanie nie jest przed Tobą ukryte. **11.** Serce się me we mnie trzepoce, moc mnie opuszcza, zawodzi nawet światło moich oczu. **12.** Przyjaciele moi i sąsiedzi stronią od mojej choroby i moi bliscy trzymają się z daleka. **13.** Ci, którzy czyhają na moje życie, zastawiają sidła, ci, którzy źle mi życzą, mówią przewrotnie i przez cały dzień obmyślają podstęp. **14.** A ja nie słyszę - jak głuchy; i jestem jak niemy, co ust nie otwiera. **15.** I stałem się jak człowiek, co nie słyszy; i nie ma na ustach

odpowiedzi. **16.** Bo Tobie ufam, o Panie! Ty odpowiesz, Panie, Boże mój! **17.** Mówię bowiem: Niech się z mojego powodu nie cieszą; gdy moja noga się chwieje, niech się nie wynoszą nade mnie! **18.** Bo jestem bardzo bliski upadku i ból mój jest zawsze przy mnie. **19.** Ja przecież wyznaję moją winę i trwożę się moim grzechem. **20.** Lecz silni są ci, co bez powodu są mi przeciwni, i liczni, którzy oszczerczo mnie nienawidzą. **21.** Ci, którzy złem odpłacają za dobro, za to mi grożą, że idę za dobrem. **22.** Nie opuszczaj mnie, Panie, mój Boże, nie bądź daleko ode mnie! **23.** Śpiesz mi na pomoc, Panie, zbawienie moje!

Psalm 39

1. Kierownikowi chóru, Jedutunowi. Psalm. Dawidowy. **2.** Rzekłem: Będę pilnował dróg moich, abym nie zgrzeszył językiem; nałożę na usta wędzidło, dopóki naprzeciw mnie jest występny. **3.** Oniemiałem, zamilkłem pozbawiony szczęścia, lecz moja boleść wzmogła się na nowo. **4.** Serce w mym wnętrzu rozgorzało; gdy rozważałem, zapłonął w nim ogień; język mój przemówił. **5.** O Panie, mój kres pozwól mi poznać i jaka jest miara dni moich, bym wiedział, jak jestem znikomy. **6.** Oto wymierzyłeś moje dni tylko na kilka piędzi, i życie moje jak nicość przed Tobą. Doprawdy, życie wszystkich ludzi jest marnością. Sela. **7.** Człowiek jak cień przemija, na próżno tyle się niepokoi, gromadzi, lecz nie wie, kto to zabierze. **8.** A teraz, czego mam oczekiwać, o Panie? W Tobie jest moja nadzieja. **9.** Wybaw mnie od wszelkich moich nieprawości, nie wystawiaj mnie na pośmiewisko głupca! **10.** Zamilkłem, ust mych nie otwieram, Ty bowiem działasz. **11.** Odwróć ode mnie Twe ciosy; ginę pod ciosami Twej ręki. **12.** Za winę chłosisz człowieka karaniem, jak mól obracasz wniwecz to, czego pożąda. Doprawdy, każdy człowiek jest marnością. Sela. **13.** Usłysz, o Panie, moją modlitwę i wysłuchaj mego wołania; na moje łyzy nie bądź nieczuły, bo przybysem jestem u Ciebie, przechodniem - jak wszyscy moi przodkowie. **14.** Odwróć swój wzrok ode mnie, niech doznam ulgi, zanim odejdę i mnie nie będzie.

Psalm 40

1. Kierownikowi chóru. Dawidowy. Psalm. **2.** Złożyłem w Panu całą nadzieję; On pochylił się nade mną i wysłuchał mego wołania. **3.** Wydobył mnie z dołu zagłady i z kałuży błota, a stopy moje postawił na skale i umocnił moje kroki. **4.** I włożył w moje usta śpiew nowy, pieśń dla naszego Boga. Wielu zobaczy i przejmie ich trwoga, i położą swą ufność w Panu. **5.** Szczęśliwy mąż, który złożył swą nadzieję w Panu, a nie idzie za pyszałkami i za zwolennikami kłamstwa. **6.** Wiele Ty uczyniłeś swych cudów, Panie, Boże mój, a w zamysłach Twoich wobec nas nikt Ci nie dorówna. I gdybym chciał je wyrazić i opowiedzieć, będzie ich więcej, niżby można zliczyć. **7.** Nie chciałeś ofiary krwawej ani obiaty, lecz otwarłeś mi uszy; całopalenia i żertwy za grzech nie żądałeś. **8.** Wtedy powiedziałem: Oto przychodzę; w zwoju księgi o mnie napisano: **9.** Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę, a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu. **10.** Głosiłem Twoją sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu; oto nie powściągałem warg moich - Ty wiesz, o Panie. **11.** Sprawiedliwości Twojej nie kryłem w głębi serca. Głosiłem Twoją wierność i pomoc. Nie tałem Twej łaski ani Twej wierności przed wielkim zgromadzeniem. **12.** A Ty,

o Panie, nie wstrzymuj wobec mnie Twego miłosierdzia; łaska Twa i wierność niech mnie zawsze strzegą! **13.** Osaczyły mnie bowiem nieszczęścia, których nie ma liczby, winy moje mnie przygniatają, a gdybym mógł je widzieć, byłyby liczniejsze niż włosy na mej głowie, więc we mnie serce ustaje. **14.** Panie, racz mnie wybawić; Panie, pośpiesz mi na pomoc! **15.** Niech się zawstydzą i razem okryją rumieńcem ci, co na życie me czyhają, aby je odebrać. Niech się cofną zawstydzeni ci, którzy z niedoli mojej się weselą. **16.** Niech osłupieją hańbą okryci, którzy mi mówią: Ha, ha! **17.** Niech się radują i weselą w Tobie wszyscy, co Ciebie szukają, i niech zawsze mówią: Pan jest wielki ci, którzy pragną Twego wybawienia. **18.** Ja zaś jestem ubogi i nędzny, ale Pan troszczy się o mnie. Ty jesteś wspomóżycielem moim i wybawieniem; Boże mój, nie zwlekaj!

Psalm 41

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. **2.** Szczęśliwy ten, kto myśli o biednym i o nędzarzu, w dniu nieszczęścia Pan go ocali. **3.** Pan go ustrzeże, zachowa przy życiu, uczyni szczęśliwym na ziemi i nie wyda go wściekłości jego wrogów. **4.** Pan go pokrzepi na łożu boleści, podczas choroby poprawi całe jego posłanie. **5.** Ja mówię: O Panie, zmiłuj się nade mną; uzdrów mnie, bo zgrzeszyłem przeciw Tobie! **6.** Nieprzyjaciele moi mówią o mnie złośliwie: Kiedyż on umrze i zginie jego imię? **7.** A jeśli przychodzi któryś odwiedzić, mówi puste słowa, w sercu swym złość gromadzi, gdy tylko wyjdzie za drzwi, wypowiada ją. **8.** Szepcą przeciw mnie wszyscy, co mnie nienawidzą, i obmyślają moją zgubę: **9.** Zaraza złośliwa nim zawładnęła i Już nie wstanie ten, co się położył. **10.** Nawet mój przyjaciel, któremu ufałem i który chleb mój jadł, podniósł na mnie piętę. **11.** Ale Ty, Panie, zmiłuj się nade mną i dźwignij mnie, abym im odpłacił. **12.** Po tym poznam, żeś dla mnie łaskawy, gdy mój wróg nie odniesie nade mną triumfu. **13.** A Ty mnie podtrzymasz przez wzgląd na mą prawość i umieścisz na wieki przed Twoim obliczem. **14.** Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieków aż po wieki! Amen, Amen.

Psalm 42

1. Kierownikowi chóru. Pieśń pouczająca. Synów Koracha. **2.** Jak łania pragnie wody ze strumieni, tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże! **3.** Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego, kiedyż więc dojdę i ujrzę oblicze Boże? **4.** Łzy stały się dla mnie chlebem we dnie i w nocy, gdy [ludzie] mówią mi co dzień: Gdzie jest twój Bóg? **5.** Wspominam o tym i rozrzewnia się dusza we mnie, jak to na czele uroczystego pochodu szedłem do domu Bożego, wśród głosów radości i dziękczynienia w świątecznym orszaku. **6.** Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza **7.** i mojego Boga. A we mnie samym dusza jest zgnębiona, przeto na pamięć Cię przywołuję z kraju Jordanu i Hermonu, z góry Misar. **8.** Głębia przyzywa głębię hukiem Twych potoków. Wszystkie Twe nurty i fale nade mną się przewalają. **9.** Za dnia udziela mi Pan swojej łaski, a w nocy Mu śpiewam, sławię Boga mego życia. **10.** Mówię do Boga: Moja Opoko, czemu zapominasz o mnie? Czemu chodzę smutny, gnębiony przez wroga? **11.** Kości we mnie się kruszą, gdy lżą mnie przeciwnicy, gdy cały

dzień mówią do mnie: Gdzie jest twój Bóg? **12.** Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Psalm 43

1. Wymierz mi, Boże, sprawiedliwość i broń mojej sprawy przeciw ludowi, co nie zna litości; wybaw mnie od człowieka podstępного i niegodziwego! **2.** Przecież Ty jesteś Bogiem mej ucieczki, dlaczego mnie odrzuciłeś? Czemu chodzę smutny, gnębiony przez wroga? **3.** Ześlij światłość swoją i swoją prawdę, niech one mnie wiodą i niech mnie przywiodą na Twoją świętą górę i do Twych przybytków! **4.** I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest moim weselem. Radośnie będę Cię chwalił przy wtórze harfy, Boże, mój Boże! **5.** Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Psalm 44

1. Kierownikowi chóru. Synów Koracha. Pieśń pouczająca. **2.** Boże, słyszeliśmy na własne uszy, ojcowie nasi nam opowiedzieli czyn, którego za ich dni dokonałeś, za dni starożytnych. **3.** Ty własną ręką wykorzeniłeś narody, a ich zasadziłeś, usunąłeś ludy, a im dałeś przestrzeń. **4.** Bo nie zdobyli kraju swoim mieczem ani ich nie ocaliło własne ramię, lecz prawica i ramię Twoje, i światło Twego oblicza, boś ich umiłował. **5.** Ty, o mój Boże, jesteś moim Królem, który Jakubowi zapewniałeś ocalenie. **6.** Dzięki Tobie nacieramy na naszych wrogów i naszych napastników depczemy w imię Twoje. **7.** Bo nie zaufałem mojemu łukowi ani mój miecz mnie nie ocalił; **8.** 8lecz Ty nas wybawiłeś od wrogów i zawstydziłeś tych, co nas nienawidzą. **9.** W każdym czasie chlubimy się Bogiem i sławimy bez przerwy Twe imię. Sela. **10.** A jednak odrzuciłeś nas i zawstydziłeś, i nie wyruszasz już z naszymi wojskami; **11.** sprawiłeś, że ustępujemy przed wrogiem, a ci, co nas nienawidzą, łup sobie zdobyli. **12.** Na rzeź nas wydałeś jak owce i rozproszyłeś nas między pogan. **13.** Swój lud sprzedałeś za bezcen i niewiele zyskałeś na tej sprzedaży. **14.** Wystawiłeś nas na wzgardę sąsiadom, na śmiech i urąganie naszego otoczenia. **15.** Uczyniłeś nas przedmiotem przysłowia wśród pogan, ludy potrząsają głową nad nami. **16.** Wciąż przede mną jest moja zniewaga i wstyd mi twarz okrywa **17.** na głos miotającego obelgi i szyderstwa, wobec wroga i mściciela. **18.** Wszystko to na nas przyszło, a jednak myśmy nie zapomnieli o Tobie i nie złamaliśmy Twego przymierza, **19.** ani serce nasze się nie odwróciło i kroki nasze nie zboczyły z Twojej ścieżki, **20.** kiedy nas starłeś na proch w miejscu szakali i okryłeś nas mrokiem. **21.** Gdybyśmy zapomnieli imię Boga naszego i wyciągali ręce do cudzego boga, **22.** czyżby Bóg tego nie dostrzegł, On, który zna tajniki serca? **23.** Lecz to z Twego powodu ciągle nas mordują, mają nas za owce na rzeź przeznaczone. **24.** Ocknij się! Dlaczego śpisz, Panie? Przebudź się! Nie odrzucaj na zawsze! **25.** Dlaczego ukrywasz Twoje oblicze, zapominasz o nędzy i ucisku naszym? **26.** Albowiem dusza nasza pograżyła się w prochu, a ciało przywarło do ziemi. **27.** Powstań, przyjdź nam na pomoc i wyzwól nas przez swą łaskawość!

Psalm 45

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Lilie...". Synów Koracha. Pieśń pouczająca. Pieśń miłosna.
2. Z mego serca tryska piękne słowo: utwór mój głoszę dla króla; mój język jest jak rylec biegłego pisarza. 3. Tyś najpiękniejszy z synów ludzkich, wdzięk rozlał się na twoich wargach, przeto tobie pobłogosławił Bóg na wieki. 4. Bohaterze, przypasz do biodra swój miecz, swą chlubę i ozdobę!
5. Szczęśliwie wstąp na rydwan w obronie wierności i łagodnej sprawiedliwości, a prawica twoja niech ci wskaże wielkie czyny! 6. Strzały twoje są ostre - ludy poddają się tobie - [trafiają] w serce wrogów króla.
7. Tron Twój, o Boże, trwa wiecznie, berło Twego królestwa - berłem sprawiedliwym. 8. Miłujesz sprawiedliwość, wstrętna ci nieprawość, dlatego Bóg, twój Bóg, namaścił ciebie olejkiem radości hojniej niż równych ci losem; 9. wszystkie twoje szaty pachną mirrą, aloesem; płynący z pałaców z kości słoniowej dźwięk lutni raduje ciebie. 10. Córki królewskie wychodzą ci na spotkanie, królowa w złocie z Ofiru stoi po twojej prawicy. 11. Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha, zapomnij o twym narodzie, o domu twego ojca! 12. Król pragnie twojej piękności; on jest twym panem, oddaj mu pokłon! 13. I córka Tyru [nadchodzi] z darami; możni narodu szukają twych względów. 14. W całej pełni chwały wchodzi córka królewska; złotogłów jej odzieniem. 15. W szacie wzorzystej wiodą ją do króla; za nią dziewice, jej druhny, wprowadzają do ciebie. 16. Przywodzą je z radością i z uniesieniem, przyprowadzają do pałacu króla. 17. Niech twoi synowie zajmą miejsce twych ojców; ustanów ich książętami po całej ziemi! 18. We wszystkich pokoleniach upamiętnię twe imię; dlatego po wiek wieków sławić cię będą narody.

Psalm 46

1. Kierownikowi chóru. Synów Koracha. Na melodię: "Alamot...". Pieśń. 2. Bóg jest dla nas ucieczką i mocą, łatwo znaleźć u Niego pomoc w trudnościach. 3. Przeto się nie boimy, choćby waliła się ziemia i góry zapadały w otchłań morza. 4. Niech wody jego burzą się i kipią, niech góry się chwieją pod jego naporem, Pan Zastępów jest z nami, Bóg Jakuba jest dla nas obroną. Sela. 5. Odnogi rzeki rozweselają miasto Boże - uświęcony przybytek Najwyższego. 6. Bóg jest w jego wnętrzu, więc się nie zachwieje; Bóg mu pomoże o brzasku poranka. 7. Zaszemrały narody, wzburzyły się królestwa. Głos Jego zagrzmiął - rozplynęła się ziemia. 8. Pan Zastępów jest z nami, Bóg Jakuba jest dla nas obroną. Sela. 9. Przyjdźcie, zobaczcie dzieła Pana, dzieła zdumiewające, których dokonuje na ziemi. 10. On uśmierza wojny aż po krańce ziemi, On kruszy łuki, łamie włócznie, tarcze pali w ogniu. 11. Zatrzymajcie się i wiedźcie, że Ja jestem Bogiem, jestem ponad narodami, jestem ponad ziemią! 12. Pan Zastępów jest z nami, Bóg Jakuba jest dla nas obroną. Sela.

Psalm 47

1. Kierownikowi chóru. Synów Koracha. Psalm. 2. Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, wykrzykujcie Bogu radosnym głosem, 3. bo Pan najwyższy, straszliwy, jest wielkim Królem nad całą ziemią. 4. On nam poddaje narody i ludy rzuca pod nasze stopy. 5. Wybiera dla nas dziedzictwo - chlubę Jakuba,

którego miłuje. **6.** Wstąpił Bóg wśród radosnych okrzyków, Pan przy dźwięku trąby. **7.** Śpiewajcie naszemu Bogu, śpiewajcie; śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie! **8.** Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi, hymn zaśpiewajcie! **9.** Bóg króluje nad narodami, Bóg zasiada na swym świętym tronie. **10.** Połączyli się władcy narodów z ludem Boga Abrahama. Bo możni świata należą do Boga, On zaś jest najwyższy.

Psalm 48

1. Pieśń. Psalm. Synów Koracha. **2.** Wielki jest Pan i godzien wszelkiej chwały w mieście Boga naszego. Góra Jego święta, **3.** wspaniałe wzgórze, radością jest całej ziemi; góra Syjon, kraniec północy, jest miastem wielkiego Króla. **4.** Bóg w jego zamkach okazuje się obroną. **5.** Oto bowiem królowie się połączyli i razem natarli. **6.** Zaledwie ujrzeni, zdrętwieli, zmieszali się i uciekli. **7.** Drżenie ich tam chwyciło jak bóle kobietę, gdy rodzi, **8.** takie - jak kiedy wiatr wschodni druzgoce okręty z Tarszisz. **9.** Jakeśmy słyszeli, tak i zobaczyli w mieście Pana Zastępów, w mieście Boga naszego: Bóg je umacnia na wieki. Sela. **10.** O Boże, rozważamy Twoją łaskawość we wnętrzu Twojej świątyni. **11.** Jak imię Twe, Boże, tak i chwała Twoja sięga po krańce ziemi. Prawica Twoja pełna jest sprawiedliwości. **12.** Niech się weseli góra Syjon, niech się radują córki Judy z powodu Twoich wyroków! **13.** Obchodźcie Syjon dokoła, policzcie jego baszty. **14.** Przypatrzcie się jego murom, oglądajcie jego warownie, by opowiedzieć przyszłym pokoleniom, **15.** że Bóg jest naszym Bogiem na wieki wieków i że On nas będzie prowadził. Al-mut.

Psalm 49

1. Kierownikowi chóru. Synów Koracha. Psalm. **2.** Słuchajcie tego, wszystkie narody, nakłońcie uszu, wszyscy, co świat zamieszkujecie, **3.** wy, niscy pochodzeniem, tak samo jak możni, bogaty na równi z ubogim! **4.** Moje usta wypowiedzą słowa mądrości, a rozważanie mego serca - słowa roztropności. **5.** Nakłonię mego ucha ku przypowieści, przy dźwięku liry wyjaśnię mą zagadkę. **6.** Dlaczego miałbym się trwożyć w dniach niedoli, gdy otacza mnie złość podstępnych, **7.** którzy ufają swoim dostatkom i chełpią się z ogromu swych bogactw? **8.** Nikt bowiem siebie samego nie może wykupić ani nie uiszczyć Bogu ceny swego wykupu **9.** - jego życie jest zbyt kosztowne i nie zdarzy się to nigdy - **10.** by móc żyć na wieki i nie doznać zagłady. **11.** [Każdy] bowiem widzi: mędrcy umierają, jednakowo ginie głupi i prostak, zostawiając obcym swoje bogactwa. **12.** Groby są ich domami na wieki, ich mieszkaniem przez wszystkie pokolenia, choć imionami swymi nazywali ziemię. **13.** Bo człowiek nie będzie trwał w dostatku, przyrównany jest do bydła, które giną. **14.** Taka jest droga tych, co ufność pokładają w sobie, i [taka] przyszłość miłośników własnej mowy. **15.** Do Szeolu są gnani jak owce, Sela; pasie ich śmierć, zejść prosto do grobu, serca prawych zapanują nad nimi, rano zniknie ich postać, Szeol ich mieszkaniem. **16.** Lecz Bóg wyzwoli moją duszę z mocy Szeolu, bo mnie zabierze. **17.** Nie obawiaj się, jeśli ktoś się wzbogaci, jeżeli wzrośnie zamożność jego domu, **18.** bo kiedy umrze, nic z sobą nie weźmie, a jego

zamożność nie pójdzie za nim. **19.** I chociaż w życiu sobie pochlebia: Będą cię sławić, że dobrześ się urządził, **20.** musi iść do pokolenia swych przodków, do tych, co na wieki nie zobaczą światła. **21.** Człowiek, co w dostatku żyje, ale się nie zastanawia, przyrównany jest do bydła, które giną.

Psalm 50

1. Psalm. Asafowy. Przemówił Pan, Bóg nad bogami, i zawezwał ziemię od wschodu do zachodu słońca. **2.** Bóg zajaśniał z Syjonu, korony piękności. **3.** Bóg nasz przybył i nie milczy; przed Nim ogień trawiący, wokół Niego szaleje nawałnica. **4.** Wzywa on z góry niebo i ziemię, by lud swój sędzić. **5.** Zgromadźcie Mi moich umiłowanych, którzy zawarli ze Mną przymierze przez ofiarę. **6.** Niebiosą zwiastują Jego sprawiedliwość, albowiem sam Bóg jest sędzią. Sela. **7.** Posłuchaj, mój ludu, chcę przemawiać i świadczyć przeciw tobie, Izraelu: Ja jestem Bogiem, twoim Bogiem. **8.** Nie oskarżam cię z powodu twych ofiar, bo twoje całopalenia zawsze są przede Mną. **9.** Nie chcę przyjmować cielca z twego domu ni kozłów ze stad twoich, **10.** bo do Mnie należy cała zwierzyna po lasach, tysiące zwierząt na moich górach. **11.** Znam całe ptactwo powietrzne, i do Mnie należy to, co się porusza na polu. **12.** Gdybym był głodny, nie musiałbym mówić tobie, bo mój jest świat i to, co go napęlnia. **13.** Czy będę jadł mięso cielców albo pił krew kozłów? **14.** Złóż Bogu ofiarę dziękczynną i wypełnij swe śluby złożone Najwyższemu, **15.** wtedy wzywaj Mnie w dniu utrapienia, Ja cię uwolnię, a ty Mnie uwielbisz. **16.** A do grzesznika Bóg mówi: Czemu wyliczasz moje przykazania i masz na ustach moje przymierze **17.** ty, co nienawidzisz karności i moje słowa rzuciłeś za siebie? **18.** Ty, widząc złodzieja, razem z nim biegniesz i trzymasz z cudzołożnikami. **19.** W złym celu otwierasz usta, a język twój knuje podstęp. **20.** Zasiadłszy, przemawiasz przeciw swemu bratu, znieważasz syna swojej matki. **21.** Ty to czynisz, a Ja mam milczeć? Czy myślisz, że jestem podobny do ciebie? Skarcę ciebie i postawię ci to przed oczy. **22.** Zrozumcie to, wy, co zapominacie o Bogu, bym nie rozerwał, a nie byłoby komu wybawić. **23.** Kto składa Mi ofiarę dziękczynną, ten Mi cześć oddaje, a postępującym bez skazy ukazę Boże zbawienie.

Psalm 51

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawida, **2.** gdy przybył do niego prorok Natan po jego grzechu z Batszebą. **3.** Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskowości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! **4.** Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego! **5.** Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój mam zawsze przed sobą. **6.** Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest w Twoich oczach, tak że się okazujesz sprawiedliwy w swym wyroku i prawy w swoim osądzie. **7.** Oto zrodzony jestem w przewinieniu i w grzechu poczęła mnie matka. **8.** Oto Ty masz upodobanie w ukrytej prawdzie, naucz mnie tajników mądrości. **9.** Pokrop mnie hizopem, a stanę się czysty, obmyj mnie, a nad śnieg wybieleję. **10.** Spraw, bym usłyszał radość i wesele, niech się radują kości, któreś skruszył! **11.** Odwróć oblicze swe od moich grzechów i wymaż wszystkie moje przewinienia! **12.** Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnów w mojej piersi ducha niezwyciężonego!

13. Nie odrzucaj mnie od swego oblicza i nie odbieraj mi świętego ducha swego! **14.** Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i wzmocnij mnie duchem ochoczym! **15.** Chcę nieprawych nauczyć dróg Twoich i nawrócą się do Ciebie grzesznicy. **16.** Od krwi uwolnij mnie, Boże, mój Zbawco, niech mój język sławi Twoją sprawiedliwość! **17.** Otwórz moje wargi, Panie, a usta moje będą głosić Twoją chwałę. **18.** Ty się bowiem nie radujesz ofiarą i nie chcesz całopaleń, choćbym je dawał. **19.** Moją ofiarą, Boże, duch skruszony; nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym. **20.** Panie, okaż Syjonowi łaskę w Twej dobroci, odbuduj mury Jeruzalem! **21.** Wtedy będą Ci się podobać ofiary zgodne z Prawem, dary i całopalenia, wtedy będą składać cielce na Twoim ołtarzu.

Psalm 52

1. Kierownikowi chóru. Pieśń pouczająca. Dawidowa. **2.** Gdy Edomita Doeg przybył i zawiadomił Saula w słowach: Dawid wszedł do domu Achimeleka. **3.** Dlaczego, mocarzu, złem się chełpisz? Łaska Boża [trwa] przez cały dzień. **4.** Zamyślasz zgubę, twój język jest jak ostra brzytwa, sprawco podstępu. **5.** Miłujesz bardziej zło niż dobro, bardziej kłamstwo niż mowę sprawiedliwą. **6.** Miłujesz wszelkie zgubne mowy, zwodniczy języku! **7.** Dlatego zniszczy cię Bóg na wieki, pochwyci cię i usunie z twego namiotu, wyrwie cię z ziemi żyjących. **8.** Ujrzą sprawiedliwi i ulękną się, a będą śmiali się z niego: **9.** Oto człowiek, który nie uczynił Boga swoją twierdzą, ale zaufał wielkim swym bogactwom, a w siłę wzrósł przez swoje zbrodnie. **10.** Ja zaś jak oliwka zielona w domu Bożym zaufam na wieki łaskowości Boga. **11.** Chcę Cię wysławiać na wieki za to, coś uczynił, i polegać na Twoim imieniu, bo jest dobre dla ludzi Tobie oddanych.

Psalm 53

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Machalat". Pieśń pouczająca. Dawidowa. **2.** Mówi głupi w swoim sercu: Nie ma Boga. Oni są zepsuci, ohydne rzeczy popełniają, nikt nie czyni dobrze. **3.** Bóg spogląda z nieba na synów ludzkich, badając, czy jest wśród nich rozumny, który by szukał Boga. **4.** Wszyscy razem zblądzili, stali się nikczemni, nie ma takiego, co dobrze czyni, nie ma ani jednego. **5.** Czyż się nie opamiętają ci, którzy czynią nieprawość, którzy lud mój pożerają, jak gdyby chleb jedli, którzy nie wzywają Boga? **6.** Tam zadrżeli ze strachu, gdzie strachu nie było, albowiem Bóg rozproszył kości tych, co cię oblegli; okryli się wstydem, bo Bóg ich odrzucił. **7.** Kto przyniesie z Syjonu zbawienie Izraela? Gdy Bóg odmieni los swego narodu, Jakub się rozraduje, Izrael się ucieszy.

Psalm 54

1. Kierownikowi chóru. Na instrumenty strunowe. Pieśń pouczająca. Dawidowa. **2.** Gdy Zifejczycy przybyli do Saula, mówiąc: Oto Dawid u nas się ukrywa. **3.** Boże, wybaw mnie, w imię swoje, swoją mocą broń mojej sprawy! **4.** Boże, słuchaj mojej modlitwy, nakłoń ucha na słowa ust moich! **5.** Bo powstają przeciwko mnie cudzoziemcy, a gwałtownicy czyhają na moje życie; nie mają Boga przed

swymi oczyma. Sela. **6.** Oto Bóg mi dopomaga, Pan podtrzymuje me życie. **7.** Niechaj zło spadnie na moich przeciwników, i przez wzgląd na Twą wierność wytrać ich! **8.** Będę Ci ochotco składać ofiarę, słać Twe imię, bo jest dobre, **9.** bo wybawiło mnie z wszelkiej udręki, a moje oko ujrzło hańbę moich wrogów.

Psalm 55

1. Kierownikowi chóru. Na instrumenty strunowe. Pieśń pouczająca. Dawidowa. **2.** Boże, nakłoń ucha na moją modlitwę i nie odwracaj się od mojej prośby, **3.** zwróć się ku mnie i wysłuchaj mnie! Szamocę się w moim ucisku, jęczę **4.** na głos nieprzyjaciela, na wołanie grzesznika, bo sprowadzają na mnie niedolę i napastują mnie w gniewie. **5.** Drży we mnie moje serce i ogarnia mnie lęk śmiertelny. **6.** Przychodzą na mnie strach i drżenie i przerażenie mną owłada. **7.** I mówię sobie: gdybym miał skrzydła jak gołąb, to bym uleciał i spoczął - **8.** oto bym uszedł daleko, zamieszkał na pustyni. Sela. **9.** Prędko bym wyszukał sobie schronienie od szalejącej wichury, od burzy. **10.** O Panie, rozprosz, rozdziel ich język; bo widzę przemoc i niezgodę w mieście. **11.** W dzień i w noc krążą po jego murach, a złość i ucisk są w jego środku. **12.** Pośrodku niego jest zagłada, a z jego placu nie znika krzywda i podstęp. **13.** Gdybyż to lżył mnie nieprzyjaciół, zniósłbym to z pewnością; gdybyż przeciw mnie powstawał ten, który mnie nienawidzi, ukryłbym się przed nim. **14.** Lecz to jesteś ty, równy mi, przyjaciel, mój zaufany, **15.** z którym byłem w słodkiej zażyłości, chodziliśmy po domu Bożym w orszaku świątecznym. **16.** Niechaj śmierć na nich spadnie, niechaj żywcem zstąpią do Szeolu, bo w ich mieszkaniach i w nich jest nikczemność! **17.** A ja wołam do Boga i Pan mnie ocali. **18.** Wieczorem, rano i w południe skarżę się i jęczę, a głosu mego [On] wysłucha. **19.** Ześle pokój - ocali moje życie od tych, co na mnie nastają, bo wielu mam przeciwników. **20.** Usłyszy Bóg i poniży ich Ten, który zasiada na tronie od początku, Sela; bo nie ma w nich opamiętania i nie boją się Boga. **21.** [Każdy] podnosi ręce na domowników, umowę swoją łamie. **22.** Jego oblicze jest gładze niż masło, lecz serce gotowe do walki. Jego słowa łagodniejsze niż olej, lecz są to obnażone miecze. **23.** Przerzuć swą troskę na Pana, a On cię podtrzyma; nie dopuści nigdy, by miał się zachwiać sprawiedliwy. **24.** Ty, o Boże, ich wtrącis do studni zatracenia; mężowie krwawi, podstępni nie dożyją połowy dni swoich, ja zaś nadzieję pokładam w Tobie.

Psalm 56

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Gołębica z dalekich terebintów". Dawidowy. Mikram. Gdy go Filistyni zatrzymali w Gat. **2.** Zmiłuj się nade mną, Boże, bo czyha na mnie człowiek, uciska mnie w nieustannej walce. **3.** Wrogowie moi bezustannie czyhają na mnie, tak wielu przeciw mnie walczy. Podnieś mnie, **4.** ilekroć mnie trwoga ogarnie, w Tobie pokładam nadzieję. **5.** W Bogu wielbię Jego słowo, w Bogu ufam, nie będę się lękał: cóż może mi uczynić człowiek? **6.** Przez cały dzień mi uwłaczają, przeciw mnie obracają wszystkie swe zamysły. Ku [mojej] zgubie **7.** się schodzą, śledzą moje kroki, godzą na moje życie. **8.** Ocal nas od ich niegodziwości, Boże, powal w gniewie narody! **9.** Ty

pospisywałeś moje kroki tułaczę; przechowałeś łzy moje w swoim bukłaku - czyż nie są spisane w Twojej księdze? **10.** Wrogowie moi wycofają się wówczas w dniu, gdy Cię wezwę; po tym poznam, że Bóg jest ze mną. **11.** W Bogu wielbię Jego słowo, wielbię słowo Pana. **12.** W Bogu ufam, nie będę się lękał; cóż może mi uczynić człowiek? **13.** Wiążą mnie, Boże, śluby, które Ci złożyłem, Tobie oddam ofiary pochwalne, **14.** bo ocaliłeś moje życie od śmierci i moje nogi od upadku, abym chodził przed Bogiem w światłości życia.

Psalm 57

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Nie niszczy". Dawidowy. Mikram. Gdy [Dawid] zbiegł od Saula do jaskini. **2.** Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną, u Ciebie się chroni moja dusza, chronię się w cieniu Twoich skrzydeł, aż minie klęska. **3.** Wołam do Boga Najwyższego, do Boga, który czyni mi dobro. **4.** Niech ześle [pomoc] z nieba, niechaj mnie wybawi, niech hańbą okryje tych, co mnie dręczą; Sela; niechaj ześle Bóg swoją łaskę i wierność. **5.** Spoczywa moja dusza pomiędzy lwami, co pożerają synów ludzkich. Ich zęby - to włócznie i strzały, a język ich niby miecz ostry. **6.** Bądź wywyższony, Boże, ponad niebo, a Twoja chwała ponad całą ziemię! **7.** Zastawili sieć na moje kroki i zgnębili moje życie. Przede mną dół wykopali, sami wpadli do niego. **8.** Serce moje jest mocne, Boże, mocne serce moje; zaśpiewam i zagram. **9.** Zbudź się, duszo moja, zbudź, harfo i cytro! Chcę obudzić jutrzenkę. **10.** Wśród ludów będę chwalił Cię, Panie; zagram Ci wśród narodów, **11.** bo Twoja łaskawość sięga niebios, a wierność Twoja aż po chmury! **12.** Bądź wywyższony, Boże, ponad niebo, a Twoja chwała ponad całą ziemię!

Psalm 58

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Nie niszczy". Dawidowy. Mikram. **2.** Wielmoże, czy rzetelnie wydajecie wyroki? Czy sprawiedliwie sądzicie synów ludzkich? **3.** Niestety, popełniacie w sercu nieprawość, wasze ręce odważają ucisk dla kraju. **4.** Od łona matki występni zeszli na bezdroża, od urodzenia zbłądzili głosiciele kłamstwa. **5.** Trucizna ich podobna jest do jadu węża, do jadu głuchej żmii, co zamyka uszy, **6.** aby nie słyszeć głosu zaklinaczy, głosu czarownika, co biegle zaklina. **7.** Boże, zetrzyj im zęby w paszczy; Panie, połam lwiątkom siekacze! **8.** Niech się rozejdą jak spływające wody, niech zwiędną jak trawa przy drodze. **9.** Niech będą jak [po] ślimaku [śląd], co po drodze się rozplywa, jak kobiety płód, niech nie widzą słońca. **10.** Zanim ich ciernie w krzak się rozrosną, niech powiew burzy go porwie, póki jest zielony. **11.** Sprawiedliwy się cieszy, kiedy widzi karę, myje swoje nogi we krwi niegodziwca. **12.** A ludzie powiedzą: Uczciwy ma nagrodę; doprawdy, jest Bóg, co sądzi na ziemi.

Psalm 59

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Nie niszczy". Dawidowy. Mikram. Gdy Saul wysłał ludzi do pilnowania domu, by Dawida zabić. **2.** Wyzwól mnie, mój Boże, od moich nieprzyjaciół, chroń mnie od

powstających na mnie! **3.** Wyzwól mnie od złoczyńców i od mężów krwawych mnie wybaw! **4.** Bo oto czyhają na moje życie, możni przeciw mnie spiskują, a nie ma we mnie zbrodni ani grzechu, o Panie, **5.** bez mojej winy przybiegają i napastują mnie. Obudź się, wyjdź mi naprzeciw i zobacz, **6.** bo Ty, Panie, Boże Zastępów, jesteś Bogiem Izraela. Przebudź się, by skarcić wszystkie ludy, nie miej litości dla wszystkich podłych buntowników. Sela. **7.** Wracają wieczorem, warczą jak psy i krążą po mieście. **8.** Oto się chełpią swoimi ustami; na ich wargach obelgi: Któż bowiem słyszy? **9.** Lecz Ty, o Panie, z nich się śmiejesz, szydzisz ze wszystkich pogan. **10.** Będę baczył na Ciebie, Mocy moja, bo Ty, o Boże, jesteś moją twierdzą. **11.** W swej łaskawości Bóg wychodzi mi naprzeciw, Bóg sprawia, że mogę patrzeć na [klęskę] moich wrogów. **12.** Wytrać ich, o Boże, niech lud mój nie zapomina! Twoją mocą rozprosz ich i powal, o Panie, nasza Tarczo! **13.** Grzech na ich ustach: to słowo ich warg. Niech spęta ich własna pycha, za złorzeczenia i kłamstwa, które rozgłaszają. **14.** Wytrać ich w gniewie, wytrać, by już ich nie było, by wiadano, że Bóg króluje w Jakubie i po krańce ziemi. Sela. **15.** Wracają wieczorem, warczą jak psy i krążą po mieście. **16.** Włóczą się, szukając żeru; pozostają na noc, gdy się nie nasycą. **17.** A ja opiewać będę Twą potęgę i rankiem będę się weselić z Twojej łaskawości, bo stałeś się dla mnie twierdzą i ucieczką w dniu mego ucisku. **18.** Będę śpiewał Tobie, Mocy moja, bo Ty, o Boże, jesteś moją twierdzą, mój łaskawy Boże.

Psalm 60

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Lilia Prawa". Miktam. Dawidowy. Celem pouczenia. **2.** Gdy walczył z Aram-Naharaim i z Aram-Sobą i gdy powracający Joab zwyciężył Edomitów w Dolinie Soli - dwanaście tysięcy [ludzi]. **3.** Odrzuciłeś nas, o Boże, rozgromiłeś nas, rozgniewałeś się, lecz powróć do nas! **4.** Wstrząsnąłeś i rozdarłeś ziemię, ulecz jej rozdarcia, albowiem się chwieje. **5.** Kazałeś ludowi swemu zaznać twardego losu, napoiłeś nas winem oszałamiającym. **6.** Postawiłeś znak dla tych, co boją się Ciebie, by uciekali przed łukiem. Sela. **7.** Aby ocaleli, których Ty miłujesz, wspomóż Twą prawicą i wysłuchaj nas! **8.** Bóg przemówił w swojej świątyni : Będę się radował i podzielę Sychem, a dolinę Sukkot wymierzę. **9.** Do Mnie należy Gilead, do Mnie Manasses, Efraim jest szyszakiem na mojej głowie, Juda moim berłem, **10.** Moab jest dla Mnie misą do mycia, na Edom but mój rzucę, nad Filistęą będę triumfował. **11.** Któż mnie wprowadzi do miasta warownego? Kto aż do Edomu mnie doprowadzi? **12.** Czyż nie Ty, Boże, który nas odrzuciłeś i [już] nie wychodzisz, Boże, z naszymi wojskami? **13.** Przyjdź nam z pomocą przeciw nieprzyjacielowi, bo ludzkie ocalenie jest zawodne. **14.** W Bogu dokonamy czynów pełnych mocy i On podepcze naszych nieprzyjaciół.

Psalm 61

1. Kierownikowi chóru. Na instrumentach strunowych. Dawidowy. **2.** Słuchaj, o Boże, mojego wołania, zważ na moją modlitwę! **3.** Wołam do Ciebie z krańców ziemi, gdy słabnie moje serce: na skałę zbyt dla mnie wysoką wprowadź mnie, **4.** bo Ty jesteś moją obroną, wieżą warowną przeciwko wrogowi.

5. Chciałbym zawsze mieszkać w Twoim przybytku, znajdować ucieczkę w cieniu Twoich skrzydeł! Sela. 6. Bo Ty, o Boże, wysłuchujesz mych ślubów i wypełniasz życzenia tych, co się boją Twojego imienia. 7. Dodaj dni do dni króla, lata jego przedłuż z pokolenia na pokolenie! 8. Niech na wieki króluje przed Bogiem; ześlij łaskę i wierność, aby go strzegły. 9. Wówczas będę zawsze imię Twe opiewał i dnia każdego wypełniał me śluby.

Psalm 62

1. Kierownikowi chóru. Według Jedutuna. Psalm. Dawidowy. 2. Dusza moja odpoczywa tylko w Bogu, od Niego przychodzi moje zbawienie. 3. On jedynie opoką i zbawieniem moim, twierdzą moją, więc się nie zachwieję. 4. Dokądże będziecie napadać na człowieka i wszyscy go przewracać jak ścianę pochyłą, jak mur, co się wali? 5. Oni tylko knują podstęp i lubią zwodzić; kłamliwymi ustami swymi błogosławią, a przeklinają w sercu. Sela. 6. Odpocznij jedynie w Bogu, duszo moja, bo od Niego pochodzi moja nadzieja. 7. On jedynie opoką i zbawieniem moim, On jest twierdzą moją, więc się nie zachwieję. 8. W Bogu jest zbawienie moje i moja chwała, opoka mojej mocy, w Bogu moja ucieczka. 9. W każdym czasie Jemu ufaj, narodzie! Przed Nim serca wasze wylejcie, Bóg jest naszą ucieczką! 10. Synowie ludzcy są tylko jak tchnienie, synowie mężów - kłamliwi; na wadze w górę się wznoszą, wszyscy razem są lżejsi niż tchnienie. 11. Nie pokładajcie ufności w przemocy ani się łudźcie na próżno rabunkiem; do bogactw, choćby rosły, serc nie przywiązujcie. 12. Bóg raz powiedział, dwa razy to słyszałem: Bóg jest potężny. 13. I Ty, Panie, jesteś łaskawy, bo Ty każdemu oddasz według jego czynów.

Psalm 63

1. Psalm. Dawidowy. Gdy przebywał na Pustyni Judzkiej. 2. Boże, Ty Boże mój, Ciebie szukam; Ciebie pragnie moja dusza, za Tobą tęskni moje ciało, jak ziemia zeschła, spragniona, bez wody. 3. W świątyni tak się wpatruję w Ciebie, bym ujrzał Twoją potęgę i chwałę. 4. Skoro łaska Twoja lepsza jest od życia, moje wargi będą Cię sławić. 5. Tak błogosławić Cię będę w moim życiu: wzniosę ręce w imię Twoje. 6. Dusza moja będzie się syciła niby sadłem i tłustością, wargi moje radośnie wołać będą, a moje usta [Cię] chwalić. 7. Gdy wspominam Cię na moim posłaniu, myślę o Tobie podczas moich czuwań. 8. Bo stałeś się dla mnie pomocą i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie: 9. do Ciebie lgnie moja dusza, prawica Twoja mnie wspiera. 10. A ci, którzy szukają zguby mojej duszy, niech zejść w głębiny ziemi. 11. Niech będą wydani pod miecze i staną się łupem szakali. 12. A król niech się raduje w Bogu, niech chlubi się każdy, kto na Niego przysięga, tak niech się zamkną usta mówiących kłamliwie.

Psalm 64

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. 2. Boże, słuchaj głosu mego, gdy się żalę; zachowaj me życie od strachu przed wrogiem. 3. Chroń mnie przed gromadą złoczyńców i przed zgrają występnych. 4. Oni ostrzą jak miecz swe języki, a gorzkie słowa kierują jak strzały, 5. by ugodzić niewinnego z ukrycia,

znienacka strzelają, wcale się nie boją. **6.** Umacniają się w złym zamiarze, zamyślają potajemnie zastawić sidła i mówią sobie: Któż nas zobaczy **7.** i zgłębi nasze tajemnice? Zamach został obmyślony, ale wewnątrz człowieka - serce jest niezgłębione. **8.** Lecz Bóg strzałami w nich godzi, nagle odnoszą rany, **9.** własny język im gotuje upadek; wszyscy, co ich widzą, potrzásają głowami. **10.** Ludzie zdjęci bojaźnią sławią dzieło Boga i rozważają Jego zrzádenia. **11.** Sprawiedliwy weseli się w Panu, do Niego się ucieka, a wszyscy prawego serca [Nim] się chlubią.

Psalm 65

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. Pieśń. **2.** Ciebie należy wielbić, Boże, na Syjonie. Tobie ślubów dopełniać, **3.** co próśb wysłuchujesz. Do Ciebie przychodzi wszelki śmiertelnik, **4.** wyznając nieprawości. Przygniatają nas nasze przewiny, Ty je odpuszczasz. **5.** Szczęśliwy, kogo wybierasz i przygarniasz, mieszka on w Twoich pałacach. Niech nas nasycą dobra Twego domu, świętość Twojego przybytku! **6.** Twoja sprawiedliwość odpowiada nam cudami, Boże, nasz Zbawco, nadziejo wszystkich krańców ziemi i mórz dalekich, **7.** który swą mocą utwierdzasz góry, jesteś opasany potęgą, **8.** który uśmierzasz burzliwy szum morza, huk jego fal, zgiełk narodów. **9.** Przejęci są trwogą mieszkańcy krańców ziemi z powodu Twych znaków. Ty zaś napełniasz radością podwoje zachodu i wschodu. **10.** Nawiedziłeś ziemię i nawodniłeś, ubogaciłeś ją obficie. Strumień Boży wodą jest wezbrany, zboże im przygotowałeś. Tak przygotowałeś ziemię: **11.** bruzdy jej nawodniłeś, wyrównałeś jej skiby, deszczami ją spulchniłeś i pobłogosławiłeś jej płodom. **12.** Rok uwieńczyłeś swymi dobrami i Twoje ślady opływają tłustością. **13.** Stepowe pastwiska są pełne rosy, a wzgórza przepasują się weselem. **14.** Łąki się stroją trzodami, doliny okrywają się zbożem, wznoszą okrzyki radości, a nawet śpiewają.

Psalm 66

1. Kierownikowi chóru. Pieśń. Psalm. Sławcie Boga z radością, wszystkie ziemie, **2.** opiewajcie chwałę Jego imienia, cześć Mu świętą oddawajcie! **3.** Powiedzcie Bogu: Jak zadziwiająco są Twoje dzieła! Z powodu wielkiej Twojej mocy muszą Ci schlebiać Twoi wrogowie. **4.** Niechaj cała ziemia Cię wielbi i niechaj śpiewa Tobie, niech imię Twoje opiewa! Sela. **5.** Przyjdźcie i patrzcie na dzieła Boga, dokonaj dzieł pośród synów ludzkich! **6.** Morze na suchy ląd zmienił, pieszo przeszli przez rzekę; wielce Nim się radujmy! **7.** Jego potęga włada na wieki, oczy Jego śledzą narody; niech się buntownicy nie podnoszą przeciw Niemu! Sela. **8.** Błogosławcie, ludy, naszemu Bogu i rozgłaszajcie Jego chwałę, **9.** bo On obdarzył życiem naszą duszę, a nodze naszej nie dał się potknąć. **10.** Albowiem Tyś, Boże, nas doświadczył; badałeś nas ogniem, jak się bada srebro. Sela. **11.** Pozwoliłeś nam wejść w pułapkę, włożyłeś na nasz grzbiet ciężar, **12.** kazałeś ludziom deptać nam po głowach; przeszliśmy przez ogień i wodę, ale wyprowadziłeś nas ku pomyślności. **13.** Wejść w Twój dom z całopaleniem i wypełnię to, co ślubowałem Tobie, **14.** co wymówiły moje wargi, co moje usta przyrzekły w ucisku. **15.** Złożę Ci w ofierze całopalnej tłuste owce razem z wonią [z ofiar] baranów; ofiaruję Ci krowy i kozły. Sela.

16. Wszyscy, którzy się Boga boicie, chodźcie i słuchajcie, chcę opowiedzieć, co uczynił On mojej duszy! **17.** Do Niego wołałem moimi ustami i chwaliłem Go moim językiem. **18.** Gdybym w moim sercu zamierzał nieprawość, Pan by mnie nie wysłuchał. **19.** Lecz Bóg wysłuchał, dosłyszał głos mojej modlitwy. **20.** Błogosławiony Bóg, co nie odepchnął mej prośby i nie odjął mi swojej łaskowości.

Psalm 67

1. Kierownikowi chóru. Na instrumenty strunowe. Psalm. Pieśń. **2.** Niech Bóg się zmiłuje nad nami, niech nam błogosławi; niech rozpromieni nad nami swe oblicze! Sela. **3.** Aby na ziemi znano Jego drogę, Jego zbawienie - pośród wszystkich ludów. **4.** Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy, niech Cię wysławiają wszystkie narody! **5.** Niech się narody cieszą i weselą, że Ty ludami rządysz sprawiedliwie i kierujesz narodami na ziemi. Sela. **6.** Niech Ciebie, Boże, wysławiają ludy, niech Cię wysławiają wszystkie narody! **7.** Ziemia wydała swój owoc; Bóg, nasz Bóg, nam pobłogosławił. **8.** Niechaj nam Bóg błogosławi i niech się Go boją wszystkie krańce ziemi!

Psalm 68

1. Kierownikowi chóru. Dawidowy. Psalm. Pieśń. **2.** Bóg powstaje, a rozpraszają się Jego wrogowie i pierzchają przed Jego obliczem ci, co Go nienawidzą. **3.** Rozwiewają się, jak dym się rozwiewa, jak воск się rozpląwa przy ogniu, tak giną przed Bogiem grzesznicy. **4.** A sprawiedliwi cieszą się i weselą przed Bogiem, i radością się rozkoszują. **5.** Śpiewajcie Bogu, grajcie Jego imieniu; wyrównajcie drogę Temu, co cwałuje na obłokach! Jahwe Mu na imię; radujcie się przed Jego obliczem! **6.** Ojcem dla sierot i dla wdów opiekunem jest Bóg w swym świętym mieszkaniu. **7.** Bóg przygotowuje dom dla opuszczonych, a jeńców prowadzi wśród pieśni; na ziemi zeszkłej zostają tylko oporni. **8.** Boże, gdy szedłeś przed ludem Twoim, gdy kroczyłeś przez pustynię, **9.** ziemia zadrżała, także niebo zesłało deszcz przed Bogiem, przed obliczem Boga, Boga Izraela. **10.** Zesłałeś, Boże, obfity deszcz, swe wyczerpane dziedzictwo Ty orzeźwiłeś. **11.** Ziemię, w której zamieszkali, przygotowałeś w dobroci Twej, Boże, dla biednego. **12.** Pan wypowiada słowo pomyślnych nowin: Ogromne [jest] wojsko. **13.** Uciekają królowie zastępów, uciekają; a mieszkanka domu dzieli łupy. **14.** Gdy odpoczywali między zagrodami trzody, skrzydła gołębic srebrem się lśniły, a jej pióra zielonkawym odcieniem złota. **15.** Gdy tam Wszechmocny królów rozpraszał, śniegi spadały na górę Salmon! **16.** Góry Baszanu - to góry wysokie, góry Baszanu - to góry urwiste. **17.** Czemu, góry urwiste, patrzycie z zazdrością na górę, gdzie się Bogu spодobało mieszkać, na której też Bóg będzie mieszkał na zawsze? **18.** Rydwanów Bożych jest tysiące tysięcy: to Pan do świątyni przybywa z Synaju. **19.** Wstąpiłeś na wyżynę, powiodłeś jeńców, przyjąłeś ludzi jako daninę, nawet opornych - do Twej siedziby, Panie! **20.** Pan niech będzie przez wszystkie dni błogosławiony, Sela; ciężary nasze dźwiga Bóg, zbawienie nasze. **21.** Bóg nasz jest Bogiem, który wyzwala, i Pan Bóg daje ujść przed śmiercią. **22.** Zaiste Bóg kruszy głowy swym wrogom, kudłatą czaszkę tego, co postępuje grzesznie. **23.** Pan powiedział: Z Baszanu mogę [cię] wyprowadzić, mogę

wyprowadzić z głębin morskiej, **24.** byś stopę twą we krwi umoczył, by języki psów twoich miały kęsek z wrogów. **25.** Boże, widać Twoje wejście, wejście mojego Boga, Króla mego, do świątyni. **26.** Śpiewacy idą przodem, na końcu harfiarze, w środku dziewczęta uderzają w bębenki. **27.** Na świętych zgromadzeniach błogosławcie Boga, Pana - wy zrodzeni z Izraela! **28.** Tam Benjamin idzie na czele, książęta Judy wśród wrzawy swych okrzyków, książęta Zabulona, książęta Neftalego. **29.** O Boże, okaż Twoją potęgę, potęgę Bożą, z jaką działałeś dla nas **30.** z Twej świątyni nad Jeruzalem! Niech królowie złożą Tobie dary! **31.** Napełnij grozą dzikiego zwierza w sitowiu i stada bawołów, wraz z cielcami narodów. Niech padną na twarz ze sztabami srebra; rozprosz narody, co z wojen się cieszą. **32.** Niechaj z Egiptu nadejdą możnowładcy, niech Kusz wyciągnie swe ręce do Boga. **33.** Śpiewajcie Bogu, królestwa ziemi, zagrajcie Panu, Sela; **34.** który przemierza niebo, niebo odwieczne. Oto wydał głos swój, głos potężny: **35.** Uznajcie moc Bożą! Jego majestat jest nad Izraelem, a Jego potęga w obłokach. **36.** Grozę sieje Bóg ze swej świątyni, Bóg Izraela; On sam swojemu ludowi daje potęgę i siłę. Niech będzie Bóg błogosławiony!

Psalm 69

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Lilie...". Dawidowy. **2.** Wybaw mnie, Boże, bo woda mi sięga po szyję. **3.** Ugrzązłem w mule topieli i nie mam nigdzie oparcia, trafiłem na wodną głębinę i nurt wody mnie porywa. **4.** Zmęczyłem się krzykiem i ochrypło mi gardło, osłabły moje oczy, gdy czekam na Boga mojego. **5.** Liczniejsi są od włosów na mej głowie nienawidzący mnie bez powodu; silni są moi wrogowie, nieprzyjaciele zakłamani; czyż mam oddać to, czego nie porwałem? **6.** Boże, Ty znasz moją głupotę i występki moje nie są zakryte przed Tobą. **7.** Niech przeze mnie nie wstydzą się ci, co Tobie ufają, Panie, Boże Zastępów. Niech przeze mnie się nie rumienią ci, którzy Ciebie szukają, Boże Izraela! **8.** Dla Ciebie bowiem znoszę urąganie i hańba twarz mi okrywa. **9.** Dla braci moich stałem się obcym i cudzoziemcem dla synów mej matki. **10.** Bo gorliwość o dom Twój mnie pożera i spadły na mnie obelgi uwłaczających Tobie. **11.** Trapiłem siebie postem, a spotkały mnie za to zniewagi. **12.** Przywdziałem wór jako szatę i pośmiewiskiem stałem się dla tamtych. **13.** Mówią o mnie siedzący w bramie i śpiewają pieśni ci, co piją sycerę. **14.** Lecz ja ślę moją modlitwę do Ciebie, o Panie - czas to łaski; wysłuchaj mnie w Twojej wielkiej dobroci, w zbawczej Twej wierności! **15.** Wyrwij mnie z bagna, abym nie zatonął, wybaw mnie od tych, co mnie nienawidzą, i z wodnej głębin! **16.** Niechaj mnie nurt wody nie porwie, niech nie pochłonie mnie głębia, niech otchłań nie zamknie nade mną swej paszczy! **17.** Wysłuchaj mnie, Panie, bo Twoja łaska pełna jest dobroci; wejrzyj na mnie w ogromie swego miłosierdzia! **18.** Nie kryj swego oblicza przed Twoim sługą; prędko mnie wysłuchaj, bo jestem w ucisku. **19.** Przybliź się do mnie i wybaw mnie; uwolnij mnie przez wzgląd na moich wrogów! **20.** Ty znasz moją hańbę, mój wstyd i mą niesławę; wszyscy, co mnie dręczą, są przed Tobą. **21.** Hańba złamała moje serce i sił mi zabrakło, na współczującego czekałem, ale go nie było, i na pocieszających, lecz ich nie znalazłem. **22.** Dali mi jako

pokarm trucizną, a gdy byłem spragniony, poili mnie octem. **23.** Niech stół ich stanie się dla nich pułapką, potrzaskiem - ich biesiada ofiarna. **24.** Niech zaćmą się ich oczy, aby nie widzieli; spraw, by lędzwie ich zawsze się chwiały. **25.** Wylej na nich swoje oburzenie, niech ich ogarnie żar Twojego gniewu! **26.** Niech ich mieszkanie stanie się pustkowiem, a w ich namiotach niech braknie mieszkańców! **27.** Bo prześladowali tego, kogoś Ty poraził, i przyczynili bólu temu, któregoś Ty zranił. **28.** Do winy ich dodaj winę, niech nie dostąpią u Ciebie usprawiedliwienia. **29.** Niech zostaną wymazani z księgi żyjących i niech nie będą zapisani z prawymi! **30.** Ale ja jestem nędzny i zbolały; niech pomoc Twoja, Boże, mnie strzeże! **31.** Pieśnią chcę chwalić imię Boga i dziękczynieniem Go wysławiać. **32.** Miłsze to Bogu niżli bawół, niż cielec, co ma [już] rogi i racice. **33.** Patrzcie, ubodzy, i rozradujcie się; niech ożyje wasze serce, którzy szukacie Boga. **34.** Bo Pan wysłuchuje biednych i swoimi więźniami nie gardzi. **35.** Niechaj Go chwałą niebios a i ziemia, morza i wszystko, co w nich się porusza. **36.** Albowiem Bóg ocali Syjon i zbuduje miasta Judy: tam będą mieszkać i wezmą je w posiadanie; **37.** i potomstwo sług Jego je odziedziczy, a miłujący Jego imię tam przebywać będą.

Psalm 70

1. Kierownikowi chóru. Dawidowy. Ku wspomnieniu. **2.** Racz mnie wybawić, o Boże; Panie, pośpiesz mi na pomoc! **3.** Niech się zawstydzą i okryją rumieńcem ci, którzy czyhają na moje życie. Niech się cofną okryci wstydem ci, którzy z niedoli mojej się weselą. **4.** Niechaj odstąpią okryci hańbą, którzy [mi] mówią: Ha, ha. **5.** Niech się radują i weselą w Tobie wszyscy, co Ciebie szukają. Niech zawsze mówią: Bóg jest wielki! ci, którzy pragną Twego wybawienia. **6.** Ja zaś jestem ubogi i nędzny, Boże, pośpiesz do mnie! Ty jesteś wspomóżycielem moim i wybawcą: nie zwlekaj, o Panie!

Psalm 71

1. W Tobie, Panie, moja ucieczka, niech nie doznam wstydu na wieki; **2.** wyrwij mnie i wyzwól w Twej sprawiedliwości, nakłoń ku mnie swe ucho i ocal mnie! **3.** Bądź mi skałą schronienia i zamkiem warownym, aby mnie ocalić, boś Ty opoką moją i twierdzą. **4.** Boże mój, wyzwól mnie z rąk niegodziwca, od pięści złoczyńcy i ciemnizni. **5.** Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją, Panie, ufności moja od moich lat młodych! **6.** Ty byłeś moją podporą od narodzin; od łona matki moim opiekunem. Ciebie zawsze wysławiałem. **7.** Jak gdyby cudem stałem się dla wielu, Ty bowiem byłeś potężnym moim wspomóżycielem. **8.** Usta moje były pełne - Twojej chwały, każdego dnia Twojej sławy. **9.** Nie odrzucaj mnie w czasie starości; gdy siły ustaną, nie opuszczaj mnie! **10.** Albowiem moi wrogowie o mnie rozprawiają, czyhający na moje życie zmawiają się na mnie. **11.** Bóg go opuścił - mówią - gońcie go, chwytajcie, bo nie ma on wybawcy. **12.** O Boże, nie stój z daleka ode mnie, mój Boże, pośpiesz mi na pomoc! **13.** Niech się zawstydzą i niech upadną nastający na moje życie; niech się hańbą i wstydem okryją ci, co szukają mego nieszczęścia! **14.** Ja zaś będę zawsze ufał i pomnażał wszelką Twą chwałę. **15.** Moje usta będą głosić Twoją sprawiedliwość, przez cały dzień Twoją pomoc, bo nawet nie znam jej

miary. **16.** Wejdę, głosząc wspaniałe czyny Pana, i będę przypominał Jego tylko sprawiedliwość. **17.** Boże, Ty mnie uczyłeś od mojej młodości, i do tej chwili głoszę Twoje cuda. **18.** Lecz i w starości, i w wieku sędziwym nie opuszczaj mnie, Boże, gdy [moc] Twego ramienia głosić będę, całemu przyszłemu pokoleniu - Twą potęgę, **19.** i sprawiedliwość Twą, Boże, sięgającą niebios, którą tak wielkich dzieł dokonałeś; o Boże, któż jest równy Tobie? **20.** Zesłałeś na mnie wiele srogich utrapień, lecz znowu przywrócisz mi życie i z głębin ziemi znów mnie wydobędziesz. **21.** Podnieś moją wielkość i pociesz mnie na nowo! **22.** A ja będę Cię wielbić na harfie - Twoją wierność, mój Boże! Będę Ci grał na cytrze, Święty Izraela! **23.** Rozradują się moje wargi, gdy będę Ci śpiewał, i dusza moja, którą odkupiłeś. **24.** Również mój język przez cały dzień będzie głosił Twoją sprawiedliwość, bo okryli się hańbą i wstydem szukający mojego nieszczęścia.

Psalm 72

1. Salomonowy. O Boże, przekaż Twój sąd królowi i Twoją sprawiedliwość synowi królewskiemu. **2.** Niech sędzi sprawiedliwie Twój lud i ubogich Twoich - zgodnie z prawem! **3.** Niech góry przyniosą ludowi pokój, a wzgórza - sprawiedliwość! **4.** Otoczy opieką uciśnionych wśród ludu, ratować będzie dzieci ubogich, a zetrze na proch ciemżyciela. **5.** I będzie trwał długo jak słońce, jak księżyc przez wszystkie pokolenia. **6.** Zstąpi jak deszcz na trawę, jak deszcz rzęśisty, co nawadnia ziemię. **7.** Za dni jego rozkwitnie sprawiedliwość i wielki pokój, dopóki księżyc nie zgaśnie. **8.** I panować będzie od morza do morza, od Rzeki aż po krańce ziemi. **9.** Nieprzyjaciele będą mu się kłaniać, a jego przeciwnicy pył będą zlizywać. **10.** Królowie Tarszisz i wysp przyniosą dary, królowie Szeby i Saby złożą daninę. **11.** I oddadzą mu pokłon wszyscy królowie, wszystkie narody będą mu służyły. **12.** Wyzwoli bowiem wołającego biedaka i ubogiego, i bezbronnego. **13.** Zmiłuje się nad nędzarzem i biedakiem i ocali życie ubogich: **14.** od krzywdy i ucisku uwolni ich dusze, a krew ich cenna będzie w jego oczach. **15.** Przeto będzie żył i dadzą mu złoto z Saby, zawsze będą się modlić za niego, nieustannie mu błogosławić. **16.** Obfitość zboża niech będzie na ziemi, niech szczyty gór nią zaszumią! Jak Liban niech plon jego kwitnie, niech będzie jego kwiat jak polna trawa! **17.** Imię jego trwa na wieki; jak długo świeci słońce, niech wzrasta jego imię! Niech się wzajemnie nim błogosławią! Niech wszystkie narody ziemi życzą mu szczęścia! **18.** Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, który sam jeden czyni cuda! **19.** Błogosławione na wieki chwalebne Jego imię; niech się cała ziemia napełni Jego chwałą! Niech się tak stanie niech się stanie! **20.** (Skończyły się modlitwy Dawida, syna Jessego).

Psalm 73

1. Psalm. Asafowy. Jak dobry jest Bóg dla prawych, dla tych, co są czystego serca! **2.** A moje stopy nieomal się nie potknęły, omal się nie zachwiały moje kroki. **3.** Zazdrościłem bowiem niegodziwym, widząc pomyślność grzeszników. **4.** Bo dla nich nie ma żadnych cierpień, ich ciało jest zdrowe, tłuste. **5.** Nie doznają ludzkich utrapień ani z [innymi] ludźmi nie cierpią. **6.** Toteż ich naszyjnikiem jest pycha,

a przemoc szatą, co ich odziewa. **7.** Ich oko wystaje z tłuszczu, złe zamysły nurtują ich serca. **8.** Szydzą i mówią złośliwie, butnie grożą uciskiem. **9.** Ustami swymi niebo napastują, język ich biega po ziemi. **10.** Dlatego lud mój do nich się zwraca i obficie piją ich wodę. **11.** I mówią: Jakże Bóg może widzieć, czyż Najwyższy ma wiedzę? **12.** Tacy to są grzesznicy i zawsze beztroscy gromadzą bogactwo. **13.** Czy więc na próżno zachowałem czyste serce i na znak niewinności obmywałem ręce? **14.** Co dnia bowiem cierpię chłostę, każdego ranka spotyka mnie kara. **15.** Gdybym pomyślał: Będę mówił jak tamci, to zdradziłbym ród Twoich synów. **16.** Rozmyślałem zatem, aby to zrozumieć, lecz to wydało mi się uciążliwe, **17.** póki nie wniknąłem w święte sprawy Boże, nie przyjrzałem się końcowi tamtych. **18.** Zaiste na śliskiej drodze ich stawiasz i spychasz ich ku zagładzie. **19.** Jak nagle stali się przedmiotem grozy! Zginęli ze strachu. **20.** Jak snem po przebudzeniu, Panie, powstając, wzgardzisz ich obrazem. **21.** Gdy się trapiło moje serce, a w nerkach odczuwałem ból dotkliwy, **22.** byłem nierozumny i nie pojmowałem, byłem przed Tobą jak juczne zwierzę. **23.** Lecz ja zawsze będę z Tobą. Tyś ujął moją prawicę, **24.** prowadzisz mnie według swego zamysłu i na koniec mnie przyjmiesz do chwały. **25.** Kogo prócz Ciebie mam w niebie? Gdy jestem z Tobą, nie cieszy mnie ziemia. **26.** Niszczy moje ciało i serce, Bóg jest opoką mego serca i moim działem na wieki. **27.** Bo oto giną ci, którzy od Ciebie odstępują, Ty gubisz wszystkich, co są wobec Ciebie niewierni. **28.** Mnie zaś dobrze jest być blisko Boga, w Panu wybrałem sobie schronienie, by opowiadać wszystkie Jego dzieła.

Psalm 74

1. Pieśń pouczająca. Asafowy. Dlaczego, Boże, wciąż stoisz daleko, płoniesz gniewem przeciw owcom z Twojego pastwiska? **2.** Pomnij na Twoją społeczność, którą dawno nabyłeś, na pokolenie, które wzięłeś w posiadanie, na górę Syjon, gdzie założyłeś sobie siedzibę. **3.** Skieruj Twe kroki ku ruinom bez końca: nieprzyjaciół wszystko spustoszył w świątyni. **4.** Ryczele Twoi przeciwnicy w środku [Namiotu] Spotkania, zatknęli swe proporce. **5.** Wyglądali jak ci, co wznoszą wysoko siekiery wśród gąszczów. **6.** Wszystkie jego bramy wyłamali naraz, zniszczyli toporem i kilofem. **7.** Na pastwę ognia świątynię Twoją wydali, do gruntu zbezczeszili przybytek Twego imienia. **8.** Rzekli w swym sercu: Razem ich zniszczmy! Spalili w kraju wszystkie miejsca świętych zgromadzeń. **9.** Już nie widać naszych znaków i nie ma proroka; a między nami nie ma, kto by wiedział, jak długo, **10.** jak długo, Boże, będzie urągał nieprzyjaciół? Czy wróg zawsze już będzie bluźnił Twemu imieniu? **11.** Czemu cofasz swą rękę i trzymasz swą prawicę w zanadrzu? **12.** Bóg jednak od początku jest moim królem, który na ziemi sprawia ocalenie. **13.** Ty ujarzmiłeś morze swą potęgą, skruszyłeś głowy smoków na morzu. **14.** Ty zmiażdżyłeś łby Lewiatana, wydałeś go na żer potworom morskim. **15.** Ty otworzyłeś źródła i strumienie; Ty wysuszyłeś rzeki stale płynące. **16.** Twoim jest dzień i noc jest Twoja; Ty światło i słońce utwierdziłeś. **17.** Ty ustanowiłeś wszystkie granice ziemi; lato i zimę Ty obmyśliłeś. **18.** Pamiętaj o tym: wróg Cię lży, Panie, a lud niemądry uwłacza Twojemu imieniu. **19.** Nie wydawaj na zatrącenie duszy

Twojej synogarlicy; o życiu Twoich biedaków nie zapominaj na wieki! **20.** Wejrzyj na Twoje przymierze, bo się napełniły zakątki kraju jękiem i przemocą. **21.** Niechaj uciśniony nie wraca ze wstydem, niech biedak i nędzarz chwałą Twoją imię! **22.** Powstań, o Boże, prowadź swój spór; pamiętaj o zniewadze, którą co dnia wyrządza Ci głupiec. **23.** Nie zapomnij wrzasku Twoich przeciwników; stale się podnosi zgiełk powstających przeciw Tobie.

Psalm 75

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Nie niszczy...". Psalm. Asafowy. Pieśń. **2.** Wysławiamy Cię, Boże, wysławiamy, wzywamy Twego imienia, opowiadamy Twoja cuda. **3.** Gdy Ja naznaczę porę, odbędę sąd sprawiedliwy. **4.** Choćby się chwiała ziemia z wszystkimi jej mieszkańcami, Sela; to Ja umocniłem jej filary. **5.** Mówię zuchwalcom: "Nie bądźcie zuchwali!", a do niegodziwych: "Nie podnoście rogu!" **6.** Nie podnoście rogu ku górze, nie mówcie bezczelnie przeciw Opoce. **7.** Bo nie ze wschodu ani z zachodu, ani z pustyni, ani z gór [przychodzi] wywyższenie, **8.** lecz Bóg jedynie jest sędzią - tego zniża, tamtego podnosi. **9.** Bo w rękę Pana jest kielich, w którym się pieni wino, pełne przypraw. I On z niego nalewa: aż do mętów wypiją, pić będą wszyscy niegodziwi na ziemi. **10.** Ja zaś będę się radował na wieki, zaśpiewam Bogu Jakuba. **11.** I obetnę wszystkie rogi niegodziwych, a rogi sprawiedliwego się wzniosą.

Psalm 76

1. Kierownikowi chóru. Na instrumenty strunowe. Psalm. Asafowy. Pieśń. **2.** Bóg dał się poznać w Judzie, wielkie jest imię Jego w Izraelu. **3.** W Salem powstał Jego przybytek, a na Syjonie Jego mieszkanie. **4.** Tam złamał pioruny łuku, tarczę i miecz, i zbroję. Sela. **5.** Jesteś pełen światła - potężniejszy niż góry odwieczne. **6.** Najdzielniejsi stali się łupem i śpią snem swoim, a ręce wszystkich odważnych pomdlały. **7.** Od Twojej groźby, Boże Jakuba, zdrętwiały rydwany i konie. **8.** Jesteś straszliwy i któż się ostoi w obliczu Twego zagniewania? **9.** Ogłosiłeś z nieba swój wyrok, przelękała się ziemia, zamilkła, **10.** gdy Bóg na sąd się podniósł, by ocalić wszystkich pokornych na ziemi. Sela. **11.** Nawet gniew ludzi oddaje Ci chwałę, pozostałych po nim otoczysz opieką. **12.** Złóżcie śluby i wypełniajcie je przed Panem, Bogiem waszym, niech całe otoczenie niesie dary Straszliwemu, **13.** Temu, który poskramia ducha książąt, który sieje postrach wśród królów ziemi.

Psalm 77

1. Kierownikowi chóru. Według Jedutuna. Asafowy. Psalm. **2.** Głos mój się wznosi - do Boga i wołam, głos mój do Boga, by mnie usłyszał. **3.** Szukam Pana w dzień mojej niedoli. Moja ręka w nocy niestrudzenie wyciągnięta, moja dusza odmawia przyjęcia pociechy. **4.** Jęczę, im bardziej wspominam Boga, duch mój słabnie, im więcej rozmyślam. Sela. **5.** Ty przytrzymujesz powieki moich oczu, jestem wzburzony i mówić nie mogę. **6.** Rozważam dni starodawne i lata minione **7.** wspominam. Rozmyślam nocą w sercu, roztrząsam i duch mój docieka: **8.** Czy Bóg odrzuca na wieki i nie jest już łaskawy? **9.** Czy

Jego łaskawość ustała na zawsze, a słowo umilkło na pokolenia? **10.** Czy Bóg zapomniał o litości, czy w gniewie powstrzymał swoje miłosierdzie? Sela. **11.** I mówię: To dla mnie bolesne, że się odwróciła prawica Najwyższego. **12.** Wspominam dzieła Pana, zaiste wspominam Twoje dawne cuda. **13.** Rozmyślałam o wszystkich Twych dziełach i czyny Twoje rozważam. **14.** Boże, Twoja droga jest święta; który bóg dorówna wielkością naszemu Bogu? **15.** Ty jesteś Bogiem działającym cuda, objawiłeś ludom swą potęgę. **16.** Ramieniem swoim lud Twój wybawiłeś, synów Jakuba i Józefa. Sela. **17.** Boże, ujrzały Cię wody, ujrzały Cię wody: zadrżały, i odmęty się poruszyły. **18.** Chmury wylały wody, wydały głos chmury i poleciały Twoje strzały. **19.** Głos Twego grzmotu wśród terkotu kół, pioruny świat rozjaśniły, poruszyła się i zatrzęsała ziemia. **20.** Twoja droga wiodła przez wody, Twoja ścieżka przez wody rozległe i nie znać było Twych śladów. **21.** Wiodłeś Twój lud jak trzodę ręką Mojżesza i Aarona.

Psalm 78

1. Pieśń pouczająca. Asafowy. Słuchaj, mój ludu, nauki mojej; nakłońcie wasze uszy na słowa ust moich. **2.** Do przypowieści otworzę me usta, wyjawię tajemnice zamierzonego wieku. **3.** Cośmy słyszeli i cośmy poznali, i co nam opowiedzieli nasi ojcowie, **4.** tego nie ukryjemy przed ich synami. Opowiemy przyszlemu potomstwu chwałę Pana i Jego potęgę, i cuda, których dokonał. **5.** Albowiem nadał On w Jakubie przykazania i ustanowił Prawo w Izraelu, aby to, co zlecił naszym ojcom, przekazywali swym synom, **6.** aby to poznało przyszłe pokolenie, synowie, co się narodzą, **7.** że mają pokładać nadzieję w Bogu i nie zapominać dzieł Boga, lecz strzec Jego poleceń. **8.** A niech nie będą jak ich ojcowie pokoleniem opornym, buntowniczym, pokoleniem o niestałym sercu, którego duch nie dochowuje Bogu wierności. **9.** Synowie Efraima, uzbrojeni w łuki, w dniu bitwy poszli w rozsypkę. **10.** Nie zachowali przymierza z Bogiem i nie chcieli postępować według Jego Prawa. **11.** Zapomnieli o Jego dziełach i o cudach, które im ukazał. **12.** Uczynił cuda przed ich ojcami w ziemi egipskiej, na równinie Soanu. **13.** Rozdzielił morze, a ich przeprowadził i wody ustawił jak groblę. **14.** W dzień ich prowadził obłokiem, a przez całą noc blaskiem ognia. **15.** Rozłupał skały w pustyni i jak wielką otchłanią obficie ich napoił. **16.** Wydobył ze skały strumienie i sprawił, że woda popłynęła jak rzeka. **17.** Lecz nadal grzeszyli przeciw Niemu, obrażali Najwyższego w jałowej krainie. **18.** Wystawiali Boga na próbę w swych sercach, żądając strawy dla swoich zachcianek. **19.** Mówili przeciw Bogu, rzekli: Czyż Bóg potrafi nakryć stół na pustyni? **20.** Oto w skałę uderzył, popłynęły wody i trysnęły strumienie. Czy także potrafi dostarczyć chleba albo ludowi swemu przygotować mięso? **21.** Toteż gdy Pan usłyszał, zapalał gniewem, i ogień rozgorzał przeciw Jakubowi, i gniew jeszcze wezbrał przeciw Izraelowi, **22.** że nie uwierzyli w Boga i nie zaufali Jego pomocy. **23.** Potem z góry wydał rozkaz chmurom i bramy nieba otworzył, **24.** i spuścił jak deszcz mannę do jedzenia, dał im zboże z nieba. **25.** Chleb mocarzy spożywali ludzie - żywności zesłał im do syta. **26.** Wzbudził na niebie wichur od wschodu i mocą swą sprowadził wiatr południowy. **27.** I zesłał im mięso, jak kurzawę, i ptaki skrzydlate, jak morski piasek. **28.** Sprawił, że pospadały na ich obóz, dokoła

ich namiotów. **29.** Jedli więc i nasycili się w pełni, i zaspokoili ich pożądanie. **30.** Jeszcze nie zaspokoili swego pożądania i pokarm był jeszcze w ich ustach, **31.** gdy wezbrał przeciw nim gniew Boży: pozabijał ich dostojników, a młodzieńców Izraela powalił. **32.** Jednakże nadal grzeszyli i nie wierzyli Jego cudom. **33.** Szybko ich dni zakończył i lata ich nagłą zatrata. **34.** Gdy ich zabijał, szukali Go, nawracali się i znów szukali Boga. **35.** I przypominali sobie, że Bóg jest dla nich opoką, że Bóg Najwyższy ich wybawicielem. **36.** Lecz oszukiwały Go ich usta i okłamywał Go ich język. **37.** Ich serce nie trwało przy Nim, w przymierzu z Nim nie byli stali. **38.** On jednak, litując się, odpuszczał winę, a nie wytracał ich, i często powściągał swój gniew, i nie pobudzał całej swej zapalczowości. **39.** Przypominał sobie, że są tylko ciałem, tchnieniem, które odchodzi, a nie wraca. **40.** Ileż razy drażnili Go na pustyni i zasmucali Go na pustkowiu! **41.** I ponownie Boga wystawiali na próbę, gniewali Świętego Izraela. **42.** Nie pamiętali Jego ręki - dnia, w którym ich wybawił od ciemnicy, **43.** kiedy czynił w Egipcie swe znaki i swoje cuda na równinie Soanu, **44.** i rzeki ich w krew zamienił, oraz ich strumienie, aby pić nie mogli. **45.** Nasłał na nich muchy, które ich kąsały, i zgubne dla nich żaby. **46.** Ich zbiory wydał owadom, a owoc ich pracy - szarańczy. **47.** Poraził gradem ich winnice, a szronem - ich sykomory. **48.** Ich bydło wydał na pastwę zarazy, a na pastwę choroby - ich trzody. **49.** Zesłał na nich żar swojego gniewu: oburzenie, zapalczliwość i udrękę - orszak zwiastunów klęski. **50.** Dał ujście swojemu gniewowi, nie zachował ich od śmierci, ich życie wydał zarazie. **51.** I poraził w Egipcie wszystko pierworodne, pierwsze ich płody w namiotach Chama. **52.** A swój lud wyprowadził jak owce i powiodł przez pustynię jak trzodę. **53.** Wiódł ich bezpiecznie, tak że się nie bali, a ich wrogów przykryło morze. **54.** Doprowadził ich do swej ziemi świętej, do gór, które nabyła Jego prawica; **55.** i wygnał przed nimi narody, a im losem wyznaczył dziedzictwo i w namiotach tamtych osadził szczepy Izraela. **56.** Ale wystawiali na próbę i drażnili Boga Najwyższego, i Jego przykazań nie strzegli. **57.** Odstępowali zdradziecko, jak ich ojcowie, byli zmienni, jak łuk zawodny. **58.** Pobudzali Go do gniewu przez swoje wyżyny i wzniecali Jego zazdrość swoimi rzeźbami. **59.** Bóg usłyszał i zapłonął gniewem, i zupełnie odrzucił Izraela. **60.** I porzucił mieszkanie w Szilo, przybytek, gdzie mieszkał wśród ludzi. **61.** I oddał swoją moc w niewolę, a swą chwałę w ręce nieprzyjaciół. **62.** I wydał pod miecz swój naród, i rozjątrzył się na swoje dziedzictwo. **63.** Młodzieńców ich pochłonał ogień, a nad ich pannami nie śpiewano pieśni weselnych. **64.** Ich kapłani poginęli od miecza, a ich wdowy nie mogły lamentować. **65.** Lecz Pan się ocknął jak ze snu, jak wojownik winem zmożony. **66.** I uderzył od tyłu na swych nieprzyjaciół, wieczystą sromotą ich okrył. **67.** Odrzucił namiot Józefa i nie wybrał szczepu Efraima, **68.** lecz wybrał pokolenie Judy, górę Syjon, którą umiłował. **69.** I wznosił swoją świątynię, jak wysokie niebo, jak ziemię, którą ugruntował na wieki. **70.** Wybrał swego sługę, Dawida, i wziął go z owczych zagród; **71.** powołał go, gdy chodził za karmiącymi [owcami], by paść Jakuba, lud Jego, i Izraela, Jego dziedzictwo. **72.** On ich paść w prawość swego serca i roztropną prowadził ręką.

Psalm 79

1. Psalm. Asafowy. Boże, poganie przyszli do Twego dziedzictwa, zbezczęścili Twój święty przybytek, Jeruzalem obrócili w ruinę. 2. Ciała sług Twoich wydali na pastwę ptakom podniebnym, zwierzętom ziemskim ciała Twoich świętych. 3. Ich krew rozlali, jak wodę, wokół Jeruzalem i nie było komu ich pogrzebać. 4. Staliśmy się przedmiotem wzgardy dla naszych sąsiadów, igraszką i pośmiewiskiem dla otoczenia. 5. Dokądże, Panie? Czy wiecznie będziesz się gniewał? Czy Twoja zapalczywość będzie gorzeć jak ogień? 6. Wylej gniew Twój na ludy, które Cię nie uznają, na królestwa, co nie wzywają Twojego imienia. 7. Albowiem pożarli Jakuba i spustoszyli jego siedzibę. 8. Nie pamiętaj nam win naszych przodków, niech rychło przyjdzie ku nam miłosierdzie Twoje, bo bardzo jesteśmy słabi. 9. Wspomóż nas, Boże, nasze zbawienie, przez wzgląd na chwałę Twojego imienia, i wyzwól nas, i odpuść nasze grzechy przez wzgląd na Twoje imię. 10. Dlaczego mają mówić pogan: Gdzież jest ich Bóg? Niech na naszych oczach rozejdzie się wśród pogan wieść o pomście za przelaną krew Twoich sług. 11. Niech jęk pojmanych dojdzie do Ciebie; mocą Twojego ramienia oszczędź na śmierć skazanych. 12. I odpłać sąsiadom naszym siedmiokrotnie w ich zanadrze za zniewagę, którą Tobie, Panie, wyrządzili. 13. My zaś, lud Twój i owce z Twej trzody, będziemy Tobie dziękować na wieki i z pokolenia na pokolenie głosić Twoją chwałę.

Psalm 80

1. Kierownikowi chóru. Na melodię: "Lilie świadectwa...". Asafowy. Psalm. 2. Posłuchaj, Pasterzu Izraela, Ty, co jak trzodę wiesziesz ród Józefa. Ty, który zasiadasz na cherubach, zabłyśnij, 3. przed Efraimem, Beniaminem i Manassesem! Wzbudź Twą potęgę i przyjdź nam na pomoc! 4. O Boże, odnów nas i rozjaśnij swe oblicze, abyśmy doznali zbawienia. 5. Panie, Boże Zastępów, jak długo gniewać się będziesz, choć lud Twój się modli? 6. Nakarmiłeś go chlebem płaczu i obficie napoiłeś go łzami. 7. Uczyniłeś nas powodem waśni dla naszych sąsiadów, a wrogowie nasi z nas szydzą. 8. Boże Zastępów, odnów nas i rozjaśnij swe oblicze, abyśmy doznali zbawienia. 9. Wyrwałeś winorośl z Egiptu, wygnałeś pogan, a ją zasadziłeś. 10. Grunt dla niej przygotowałeś, a ona zapuściła korzenie i napełniła ziemię. 11. Góry okryły się jej cieniem, a cedry Boże jej gałęzmi. 12. Swe latorośle rozpostarła aż do Morza, a swoje pędy aż do Rzeki. 13. Dlaczego jej mury zburzyłeś, tak że zrywa z niej [grona] każdy, kto przechodzi drogą, 14. że ją niszczy dzik leśny, a polne zwierzęta obgryzają? 15. Powróć, o Boże Zastępów! Wejrzyj z nieba, zobacz i nawiedź tę winorośl; 16. i chroń tę, którą zasadziła Twa prawica, latorośl, którą umocniłeś dla siebie. 17. Ci, którzy ją spalili w ogniu i wycięli, niech zginą od grozy Twojego oblicza! 18. Niech ręka Twoja będzie nad mężem Twej prawicy, nad synem człowieczym, któregoś utwierdził dla siebie. 19. Nie odstępimy już więcej od Ciebie; zachowaj nas przy życiu, byśmy wzywali Twojego imienia. 20. Panie, Boże Zastępów, odnów nas i rozjaśnij swe oblicze, abyśmy doznali zbawienia.

Psalm 81

1. Kierownikowi chóru. Na melodię z Gat. Asafowy. 2. Radośnie śpiewajcie Bogu, naszej Mocy, wykrzykujcie Bogu Jakuba! 3. Zaczniście śpiew i w bęben uderzcie, w harfę słodko dźwięczącą i w lirę! 4. Dmijcie w róg na nowiu, podczas pełni, w nasz dzień uroczysty! 5. Bo to jest ustawa w Izraelu, przykazanie Boga Jakubowego. 6. To prawo ustanowił On dla Józefa, gdy wyruszył on z ziemi egipskiej. Słyszę język nieznany: 7. Uwolniłem od brzemienia jego barki, jego ręce porzuciły kosze. 8. W ucisku wołałeś, a Ja cię ratowałem, odpowiedziałem ci z grzmiącej chmury, doświadczyłem cię przy wodach Meriba. Sela. 9. Słuchaj, mój ludu, chcę cię napomnieć - obyś posłuchał Mnie, Izraelu! 10. Nie będzie u ciebie boga cudzego, cudzemu bogu nie będziesz oddawał pokłonu. 11. Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej; otwórz szeroko usta, abym je nappełnił. 12. Lecz mój lud nie posłuchał mego głosu; Izrael nie był Mi posłuszny. 13. Pozostawiłem ich przeto twardości ich serca, niech postępują według swych zamysłów! 14. Gdyby mój lud Mnie posłuchał, a Izrael kroczył moimi drogami, 15. natychmiast zgniótlbym ich wrogów i obróciłbym rękę na ich przeciwników. 16. Nienawidzący Pana schlebialiby Jemu, a czas ich [kary] trwałby na wieki. 17. Jego zaś bym karmił najczystsza pszenicą i sycił miodem z opoki.

Psalm 82

1. Psalm. Asafowy. Bóg powstaje w zgromadzeniu boskim, pośrodku bogów sąd odbywa: 2. Dokądże będziecie sądzić niegodziwie i trzymać stronę występnych? Sela. 3. Ujmijcie się za sierotą i uciśnionym, wymierzcie sprawiedliwość nieszczęśliwemu i ubogiemu! 4. Uwolnijcie uciśnionego i nędzarza, wyrwicie go z ręki występnych! 5. Lecz oni nie pojmują i nie rozumieją, błakają się w ciemnościach; cała ziemia chwieje się w posadach. 6. Ja rzekłem: Jesteście bogami i wszyscy - synami Najwyższego. 7. Lecz wy pomrzecie jak ludzie, jak jeden mąż, książęta, poupadacie. 8. O Boże, powstań, odbądź sąd nad ziemią, bo wszystkie narody są Twoją własnością.

Psalm 83

1. Pieśń. Psalm. Asafowy. 2. O Boże, nie milcz, nie bądź głuchy, nie bądź bezczynny, Boże! 3. Bo oto burzą się Twoi wrogowie i podnoszą głowę ci, którzy Cię nienawidzą. 4. Knują spisek przeciwko Twojemu ludowi, zmawiają się przeciw tym, których strzeżesz. 5. Pójdźcie - mówią - wytrąćmy ich spośród narodów, by więcej nie wspomniano imienia Izraela. 6. Zaiste, zmawiają się jednomyślnie i przeciw Tobie zawierają przymierze: 7. Namioty Edomu z Izmaelitami, Moab i Hagryci, 8. Gebal, Ammon i Amalek, kraj Filistynów i mieszkańcy Tyru. 9. Także Asyryjczycy połączyli się z nimi, dla synów Lota stali się oparciem. Sela. 10. Uczyń im jak Madianitom i Siserze, jak Jabinowi nad potokiem Kiszon, 11. którzy polegli pod Endor, stali się nawozem dla ziemi. 12. Z ich książętami postąp jak z Orebem, jak z Zeebem, z Zebachem i z Salmunną, z wszystkimi ich przywódcami, 13. którzy mówili: Zagarnijmy dla siebie kraj Boga! 14. O Boże mój, uczyn ich podobnymi do źdźbeł ostu, do plew gnanych

wichurą. **15.** Jak ogień pożera lasy, jak pożoga wypala góry, **16.** tak ich ścigaj Twoją nawałnicą i burzą Twoją zatrwoż ich! **17.** Okryj hańbą ich oblicze, aby szukali imienia Twego, Panie! **18.** Niech wstyd i trwoga ogarną ich na zawsze, niech będą pohańbieni i zginą! **19.** Niechaj poznają, że tylko Ty, który sam jeden masz Jahwe na imię, jesteś Najwyższy na całej ziemi.

Psalm 84

1. Kierownikowi chóru. Na wzór z Gat. Synów Koracha. Psalm. **2.** Jak miłe są przybytki Twoje, Panie Zastępów! **3.** Dusza moja usycha z pragnienia i tęsknoty do przedsionków Pańskich. Moje serce i ciało radośnie wołają do Boga żywego. **4.** Nawet wróbel dom sobie znajduje i jaskółka gniazdo, gdzie złoży swe pisklęta - przy Twoich ołtarzach, Panie Zastępów, mój Królu i mój Boże! **5.** Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie, nieustannie Cię wychwalają. Sela. **6.** Szczęśliwi, których moc jest w Tobie, a Twoje ścieżki są w ich sercu. **7.** Przechodząc doliną Baka, przemieniają ją w źródło, a wczesny deszcz błogosławieństwem ją okryje. **8.** Wciąż w siłę wzrastać będą, Boga nad bogami ujrzą na Syjonie. **9.** Panie Zastępów, usłysz moją modlitwę; nakłoń ucha, Boże Jakuba! Sela. **10.** Spójrz, Puklerzu nasz, Boże, i wejrzyj na oblicze Twego pomazańca! **11.** Zaiste, jeden dzień w przybytkach Twoich lepszy jest niż innych tysiące; wolę stać w progu domu mojego Boga, niż mieszkać w namiotach grzeszników. **12.** Bo Pan Bóg jest słońcem i tarczą, Pan hojnie darzy łaską i chwałą, nie odmawia dobrodziejstw postępującym nienagannie. **13.** Panie Zastępów, szczęśliwy człowiek, który ufa Tobie!

Psalm 85

1. Kierownikowi chóru. Synów Koracha. Psalm. **2.** Łaskawym się okazałeś, Panie, dla Twej ziemi; odmieniłeś los Jakuba, **3.** odpuściłeś winę Twojemu ludowi; zakryłeś wszystkie ich grzechy. **4.** Powściągnąłeś całe zagniewanie Twoje, zaniechałeś zapalczywości Twojego gniewu. Sela. **5.** Odnów nas, Boże, nasz Zbawco, i zaniechaj Twego oburzenia na nas! **6.** Czyż będziesz na nas gniewał się na wieki, czy gniew Twój rozciągniesz na wszystkie pokolenia? **7.** Czyż to nie Ty przywrócisz nam życie, aby Twój lud weselił się w Tobie? **8.** Okaż nam, Panie, swoją łaskawość i daj nam swoje zbawienie! **9.** Pragnę słuchać tego, co mówi Pan Bóg: oto ogłasza pokój ludowi swemu i świętym swoim, tym, którzy do Niego powracają z ufnością. **10.** Zaiste, bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją, niech chwała Jego zamieszka w naszej ziemi. **11.** Łaskawość i wierność spotkają się z sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój. **12.** Wierność z ziemi wyrośnie, a sprawiedliwość wychyli się z nieba. **13.** Pan sam obdarzy szczęściem, a nasza ziemia wyda swój owoc. **14.** Sprawiedliwość pójdzie przed Nim, po tej drodze stawiać będzie swe kroki.

Psalm 86

1. Prośba. Dawidowy. Nakłoń swe ucho, wysłuchaj mnie, Panie, bo jestem nędzny i ubogi. **2.** Strzeż mojego życia, bo jestem pobożny, zbaw sługę Twego, który ufa Tobie. Ty jesteś Bogiem moim, **3.** Panie,

zmiłuj się nade mną, bo nieustannie wołam do Ciebie. **4.** Rozraduj życie swego sługi, bo ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę. **5.** Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i pełen przebaczenia, pełen łaskowości dla wszystkich, którzy Cię wzywają. **6.** Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją i zważ na głos mojej prośby! **7.** Wołam do Ciebie w dniu mego utrapienia, bo Ty mnie wysłuchujesz. **8.** Nie ma wśród bogów równego Tobie, Panie, ani czegoś takiego jak Twoje dzieło. **9.** Przyjdą wszystkie ludy, które stworzyłeś, i Tobie, Panie, pokłon oddadzą, i będą sławiły Twe imię. **10.** Boś Ty jest wielki i działasz cuda, tylko Ty jesteś Bogiem. **11.** Naucz mnie, Panie, Twojej drogi, bym postępował według Twojej prawdy; skłoń moje serce ku bojaźni przed Twoim imieniem! **12.** Będę Cię chwalił, Panie, mój Boże, z całego serca mego i na wieki będę słał Tve imię, **13.** bo wielkie było dla mnie Twoje miłosierdzie i życie moje wyrwałeś z głębin Szeolu. **14.** O Boże, pyszni przeciw mnie powstali i zgrają gwałtowników czyha na me życie, a nie mają względu na Ciebie. **15.** Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łagodnym, nieskorym do gniewu, bogatym w łaskę i wierność. **16.** Zwróć się ku mnie i zmiłuj się nade mną; udziel Twojej siły słudze swojemu i ocal syna swej służebnicy! **17.** Uczyń dla mnie znak - zapowiedź pomyślności, ażeby ci, którzy mnie nienawidzą, ujrzeni ze wstydem, żeś Ty, Panie, mi pomógł i pocieszył mnie.

Psalm 87

1. Synów Koracha. Psalm. Pieśń. Budowla Jego jest na świętych górach; **2.** Pan miłuje bramy Syjonu bardziej niż wszystkie namioty Jakuba. **3.** Wspaniałe rzeczy głoszą o tobie, o miasto Boże! Sela. **4.** Wymienię Rahab i Babel wśród tych, co mnie znają; oto Filistyni i Tyr razem z Kusz [powiedzą]: Ten [i ten] się tam urodził. **5.** O Syjonie zaś będzie się mówić: Każdy na nim się narodził, a Najwyższy sam go umacnia. **6.** Pan, spisując, wylicza narody: Ten się tam urodził. Sela. **7.** I oni zaśpiewają jak tancerze: W tobie są wszystkie me źródła.

Psalm 88

1. Pieśń. Psalm. Synów Koracha. Kierownikowi chóru. Na melodię "Machalat leannot". Pieśń pouczająca. Hemana Ezrachity. **2.** Panie, Boże mego zbawienia, za dnia wołam i nocą - przed Tobą. **3.** Niech dojdzie do Ciebie moja modlitwa, nakłoń swego ucha na moje wołanie! **4.** Bo dusza moja jest przesycona nieszczęściami, a życie moje zbliża się do Szeolu. **5.** Zaliczają mnie do tych, co schodzą do grobu, stałem się podobny do męża bezsilnego. **6.** Moje posłanie jest między zmarłymi, tak jak zabitych, którzy leżą w grobie, o których już nie pamiętasz, którzy wypadli z Twojej ręki. **7.** Umieściłeś mnie w dole głębokim, w ciemnościach, w przepaści. **8.** Cięży nade mną Twoje oburzenie. Sprawiliś, że wszystkie Tve fale mnie dosięgły. Sela. **9.** Oddaliłeś ode mnie moich znajomych, uczyniłeś mnie dla nich ohydny, pozostaję w zamknięciu, bez wyjścia. **10.** Moje oko słabnie od nieszczęścia, codziennie wołam do Ciebie, Panie, do Ciebie ręce wyciągam. **11.** Czy dla cieniów czynisz cuda? Czy zmarli wstaną i będą Cię sławić? **12.** Czy to w grobie się opowiada o Twojej łasce, a w Szeolu o Twojej wierności? **13.** Czy Twoje cuda ukazują się w ciemnościach, a sprawiedliwość Twoja w ziemi zapomnienia? **14.** Ja zaś,

o Panie, wołam do Ciebie i rano modlitwa moja niech do Ciebie dotrze. **15.** Czemu odrzucasz mnie, Panie, ukrywasz oblicze swoje przede mną? **16.** Ja jestem biedny i od dzieciństwa na progu śmierci, dźwigałem grozę Twoją i mdlałem. **17.** Nade mną przeszły Twe gniewy i zgubiły mnie Twoje groźby. **18.** Otaczają mnie nieustannie jak woda; okrążają mnie wszystkie naraz. **19.** Odsunąłeś ode mnie przyjaciół i towarzyszy; domownikami moimi stały się ciemności.

Psalm 89

1. Pieśń pouczająca. Etana Ezrachity. **2.** Na wieki będę opiewał łaski Pana, moimi ustami będę głosił Twą wierność przez wszystkie pokolenia, **3.** albowiem powiedziałem: Na wieki zostanie ugruntowana łaska, utrwalona Twoja wierność jak niebiosy. **4.** Zawarłem przymierze z moim wybranym; przysiągłem słudze memu, Dawidowi: **5.** Utrwalę na wieki twoje potomstwo i tron twój utrwalę z pokolenia na pokolenie. Sela. **6.** Niebiosy wysławiają cuda Twoje, Panie, i wierność Twoją w radzie świętych. **7.** Bo któż na obłokach będzie równy Panu, któż wśród synów Bożych będzie do Pana podobny? **8.** Bóg w radzie świętych przejmuje bojaźnią, wielki jest i straszny - ponad wszystkich wokół Niego. **9.** Panie, Boże Zastępów, któż równy jest Tobie? Potężny jesteś, Panie, a wierność Twoja w krąg Ciebie otacza. **10.** Ty ujarzmiasz pyszne morze, Ty poskramiasz jego wzdęte bałwany. **11.** Ty podeptałeś Rahabę jak padlinę, rozproszyłeś Twych wrogów moim Twym ramieniem. **12.** Twoje jest niebo i Twoja jest ziemia; Ty założyłeś świat wraz z tym, co go napełnia; **13.** Ty stworzyłeś północ i południe; Tabor i Hermon wykrzykują radośnie na cześć Twego imienia. **14.** Ty masz ramię pełne potęgi, mocna jest ręka Twoja i Twoja prawica wzniesiona. **15.** Podstawą Twego tronu sprawiedliwość i prawo; przed Tobą kroczą łaska i wierność. **16.** Szczęśliwy lud, co umie się radować, chodzi, o Panie, w świetle Twego oblicza. **17.** Cieszą się zawsze Twoim imieniem, wywyższa ich Twoja sprawiedliwość. **18.** Bo Ty jesteś blaskiem ich potęgi, a Twoja przychylność moc naszą podnosi. **19.** Bo puklerz nasz należy do Pana, a król nasz - do Świętego Izraela. **20.** Mówiłeś niegdyś w widzeniu do świętych Twoich i powiedziałeś: Włożyłem na głowę mocarza koronę; wyniosłem wybranca z ludu. **21.** Znalazłem Dawida, sługę mojego, namaściłem go świętym olejem moim, **22.** aby ręka moja zawsze z nim była i umacniało go moje ramię. **23.** Nie zwiedzie go nieprzyjaciół ani nie pognębi go złośliwy. **24.** Lecz zetrę na proch przed nim jego przeciwników, porażę tych, co go nienawidzą. **25.** Z nim moja wierność i łaska; i w moje imię moc jego się wzniesie. **26.** I rękę jego wyciągnę na morze, a prawicę jego na rzeki. **27.** On będzie wołał do Mnie: Ty jesteś moim Ojcem, Bogiem moim i opoką mego ocalenia. **28.** A Ja go ustanowię pierworodnym, największym wśród królów ziemi. **29.** Zachowam dla niego łaskawość swą na wieki i wierne będzie moje z nim przymierze. **30.** Sprawię, że potomstwo jego będzie wieczne, a jego tron - [trwały] jak dni nieba. **31.** A jeśli synowie jego porzucą moje prawo i nie będą postępować według mych nakazów, **32.** jeżeli naruszają moje ustawy i nie będą pełnili moich rozkazów, **33.** ukarzę różgą ich przewinienia, a winę ich biczami, **34.** lecz nie odejmę mu łaski mojej i nie zawiodę w mojej wierności. **35.** Nie zbezczęszczę

mojego przymierza ani nie zmienię słowa ust moich. **36.** Raz przysięgłem na moją świętość: na pewno nie skłamię Dawidowi. **37.** Potomstwo jego trwać będzie wiecznie i tron jego będzie przede Mną jak słońce, **38.** jak księżyc, co pozostaje na wieki, a świadkiem w chmurach jest wiernym. Sela. **39.** A jednak odpędziłeś [go] i odrzuciłeś, rozgniewałeś się na Twego pomazańca. **40.** Zerwałeś przymierze z Twoim sługą, pozwoliłeś zbecześcić w prochu jego diadem. **41.** Porozwalałeś wszystkie jego mury, obróciłeś w gruzy jego twierdze. **42.** Grabili go wszyscy przechodzący drogą, stał się pośmiewiskiem dla swoich sąsiadów. **43.** Podniosłeś prawicę jego nieprzyjaciół; radością napełniłeś wszystkich jego wrogów. **44.** Także stępiłeś ostrze jego miecza, nie pozwoliłeś mu ostać się w walce, **45.** kres położyłeś jego wspaniałości i wywróciłeś tron jego na ziemię. **46.** Skróciłeś dni jego młodości, okryłeś go niesławą. Sela. **47.** Jak długo, Panie? Czy zawsze będziesz się ukrywał? Czy Twoje oburzenie będzie płonąć jak ogień? **48.** Pamiętaj, jak krótkie jest moje życie; dlaczego znikomymi stworzyłeś wszystkich ludzi? **49.** Czy jest ktoś, kto by żył, a nie zaznał śmierci, kto by życie swe wyrwał spod władzy Szeolu? Sela. **50.** Gdzież są, o Panie, Twoje dawne łaski, które zaprzysięgłeś Dawidowi na swoją wierność? **51.** Pomnij, o Panie, na zniewagę sług Twoich, noszę w mym zanadrzu całą wrogość narodów, **52.** z jaką ubliżają przeciwnicy Twoi, Panie, z jaką ubliżają krokom Twego pomazańca. **53.** Niech będzie błogosławiony Pan na wieki! Amen. Amen.

Psalm 90

1. Błaganie Mojżesza, męża Bożego. Panie, Ty byłeś naszą ucieczką z pokolenia na pokolenie. **2.** Zanim góry narodziły się w bólach, nim ziemia i świat powstały, od wieku na wieki Ty jesteś Bogiem. **3.** W proch każesz powracać śmiertelnym i mówisz: Synowie ludzcy, wracajcie! **4.** Bo tysiąc lat w Twoich oczach jest jak wczorajszy dzień, który minął, niby straż nocna. **5.** Porywasz ich jak fala, stają się jak sen poranny, jak trawa, co rośnie: **6.** rankiem kwitnie i jest zielona, wieczorem więdnie i usycha. **7.** Zaiste, Twój gniew nas niszczy, trwoży nas Tve oburzenie. **8.** Stawiasz przed sobą nasze winy, nasze skryte grzechy w świetle Twojego oblicza. **9.** Bo wszystkie dni nasze płyną pod Twoim gniewem; kończymy nasze lata jak westchnienie. **10.** Czas naszych dni - to lat siedemdziesiąt lub, gdy jesteśmy mocni, osiemdziesiąt; a większość z nich to trud i marność, bo szybko mijają, my zaś odlatujemy. **11.** Któż potrafi zważyć ogrom Twojego gniewu i kto może doświadczyć mocy Twego oburzenia? **12.** Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy osiągnęli mądrość serca. **13.** Zwróć się, o Panie, dokądże jeszcze...? I bądź litościwy dla sług Twoich! **14.** Nasyć nas od rana swoją łaską, abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć. **15.** Daj radość według [miary] dni, w których nas przygniotłeś, i lat, w których zaznaliśmy niedoli. **16.** Niech sługom Twoim ukaże się Tve dzieło, a chwała Twoja nad ich synami! **17.** A dobroć Pana Boga naszego niech będzie nad nami! I wspieraj pracę rąk naszych, dzieło rąk naszych wspieraj!

Psalm 91

1. Kto przebywa pod osłoną Najwyższego i w cieniu Wszechmocnego spoczywa, 2. mówi do Pana: Ucieczko moja i twierdzo, mój Boże, któremu ufam. 3. Bo On sam cię wyzwoli z sideł myśliwego i od zgubnego słowa. 4. Okryje cię swymi piórami i schronisz się pod Jego skrzydła; Jego wierność - to puklerz i tarcza. 5. W nocy nie ulęknieś się strachu ani za dnia - strzały, co leci, 6. ani zarazy, co nadchodzi w mroku, ni moru, co niszczy w południe. 7. Choć tysiąc padnie u twego boku, a dziesięć tysięcy po twojej prawicy, ciebie to nie spotka. 8. Ty ujrzysz na własne oczy, będziesz widział odpłatę daną grzesznikom. 9. Albowiem Pan jest twoją ucieczką, za obrońcę wzięłeś sobie Najwyższego. 10. Niedola nie przystąpi do ciebie, a plaga się nie przybliży do twego namiotu, 11. bo swoim aniołom nakazał w twej sprawie, aby cię strzegli na wszystkich twych drogach. 12. Na rękach będą cię nosili, abyś nie uraził swej stopy o kamień. 13. Będziesz stapał po węzach i żmijach, a lwa i smoka będziesz mógł podeptać. 14. Ja go wybawię, bo przylgnął do Mnie; osłonię go, bo uznał moje imię. 15. Będzie Mnie wzywał, a Ja go wysłucham i będę z nim w utrapieniu, wyzwolę go i sławą obdarzę. 16. Nasycę go długim życiem i ukazę mu moje zbawienie.

Psalm 92

1. Psalm. Pieśń. Na dzień szabat. 2. Dobrze jest dziękować Panu i śpiewać imieniu Twemu, o Najwyższy; 3. głosić z rana Twoją łaskawość, a wierność Twoją podczas nocy, 4. na harfie dziesięciostrunnej i lirze, i pieśnią przy dźwiękach cytry. 5. Bo rozradowałeś mnie, Panie, Twoimi czynami, cieszę się dziełami rąk Twoich. 6. Jakże wielkie są dzieła Twoje, Panie, jak niezgłębione Twe zamysły! 7. Człowiek nierozumny ich nie zna, a głupiec ich nie pojmuje. 8. Chociaż występní plenią się jak zielsko i złoczyńcy jaśnieją przepychem, i tak [idą] na wieczną zagładę. 9. Ty zaś, o Panie, na wieki jesteś wywyższony. 10. Bo oto wrogowie Twoi, Panie, bo oto wrogowie Twoi poginą, rozproszą się wszyscy złoczyńcy. 11. Wywyższyłeś mój róg jak u bawołu, skropiłeś mnie świeżym olejkiem. 12. Oko moje patrzy na nieprzyjaciół, tych, co powstają na mnie. Słuchają moje uszy moich przeciwników. 13. Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, rozrośnie się jak cedr na Libanie. 14. Zasadzeni w domu Pańskim rozkwitną na dziedzińcach naszego Boga. 15. Wydadzą owoc nawet i w starości, pełni soków i zawsze żywotni, 16. aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy, moja Opoka - nie ma w Nim nieprawości.

Psalm 93

1. Pan króluje, oblókł się w majestat, Pan przywdział potęgę i nią się przepasał; tak utwierdził świat, że się nie zachwieje. 2. Twój tron niewzruszony od wieczności, Ty jesteś od wieków, o Boże. 3. Podnoszą rzeki, o Panie, rzeki swój głos podnoszą, rzeki swój szum podnoszą. 4. Ponad szum wód rozległych, ponad potęgę morskiej kipieli potężny jest Pan na wysokościach. 5. Świadectwa Twoje są bardzo wiarygodne; domowi Twojemu przystoi świętość po wszystkie dni, o Panie!

Psalm 94

1. Boże, Mścicielu, Panie, Boże, Mścicielu, ukaż się! 2. Powstań, Ty, który sądzisz ziemię, daj pysznym odpłatę! 3. Jak długo występní, o Panie, jak długo będą się chełpić występní, 4. będą pleść i gadać bezczelnie, i przechwalać się będą wszyscy złoczyńcy? 5. Lud Twój, o Panie, depczą i uciskają Twoje dziedzictwo, 6. mordują wdowę i przychodnia i zabijają sieroty. 7. A mówią: Pan nie widzi, nie dostrzega [tego] Bóg Jakuba. 8. Pojmijcie, głupcy w narodzie! Kiedy zmądrzejecie, bezrozumni? 9. Czyż nie ma usłyszeć Ten, który ucho wszczepił, nie ma widzieć Ten, co utworzył oko, 10. czy nie ma karać Ten, co strofuje ludy, Ten, który ludzi naucza mądrości? 11. Pan zna ludzkie zamysły, [wie], że są one marnością. 12. Szczęśliwy mąż, którego Ty wychowujesz, o Panie, i prawem Twoim pouczasz, 13. by dać mu wytchnienie w dniach nieszczęśliwych, nim grób wykopią dla występnego. 14. Pan bowiem nie odpycha swego ludu i nie porzuca swojego dziedzictwa; 15. lecz sąd powróci do sprawiedliwości, za nią [pójdą] wszyscy, co są prawego serca. 16. Kto wystąpi w mojej obronie przeciw niegodziwcom? Kto mnie zasłoni od złoczyńców? 17. Gdyby Pan mi nie udzielił pomocy, wnet by moja dusza zamieszkała [w kraju] milczenia. 18. A kiedy myślałem: Moja noga się chwieje, wtedy mnie podtrzymała Twoja, Panie, łaska! 19. Gdy w moim sercu pełno było niepokoików, Twoje pociechy przyniosły mi radość. 20. Co z Tobą ma wspólnego nieprawý trybunał, który wprowadza ucisk wbrew Prawu? 21. Choć czyhają na życie sprawiedliwego, chociaż potępiają krew niewinną, 22. na pewno Pan będzie mi obroną i Bóg mój dla mnie - opoką schronienia. 23. A tamtym odda za ich niegodziwość i wytraci za własną ich złość, nasz Pan Bóg ich wytraci.

Psalm 95

1. Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, wznosmy okrzyki na cześć Opoki naszego zbawienia, 2. przystąpmy z dziękczynieniem przed Jego oblicze, radośnie śpiewajmy Mu pieśni! 3. Albowiem Pan jest wielkim Bogiem i wielkim Królem ponad wszystkimi bogami. 4. Głębiny ziemi są w Jego rękę i szczyty gór należą do Niego. 5. Morze jest Jego własnością, bo On sam je uczynił, i stały ląd ukształtowały Jego ręce. 6. Wejdźcie, padnijmy na twarze, uwielbiamy, zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył. 7. Albowiem On jest naszym Bogiem, a my ludem z Jego pastwiska i owcami w Jego rękę. Obyście usłyszeli dzisiaj głos Jego: 8. Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba, jak na pustyni w dniu Massa, 9. gdzie Mnie wasi przodkowie wystawiali na próbę i doświadczali Mnie, choć dzieło moje widzieli. 10. Tamto pokolenie budziło we Mnie wstręt przez lat czterdzieści, i powiedziałem: Są oni ludem o sercu zbłąkanym i moich dróg nie znają. 11. Przeto przysięgłem w moim gniewie: Nie wejdą do [miejsca] mego odpoczynku.

Psalm 96

1. Śpiewajcie Panu pieśń nową, śpiewajcie Panu, wszystkie krainy! 2. Śpiewajcie Panu, błogosławcie Jego imię, dzień po dniu głoscie Jego zbawienie! 3. Rozgłaszajcie Jego chwałę wśród narodów, Jego cuda - pośród wszystkich ludów! 4. Bo wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, wzbudza On większy lęk niż

wszystkie bóstwa. **5.** Bo wszystkie bóstwa pogan - to ułuda, a Pan uczynił niebios. **6.** Przed Nim kroczą majestat i piękno, potęga i chwała w Jego przybytku. **7.** Oddajcie Panu, rodziny narodów, oddajcie Panu chwałę i [uznajcie] potęgę; **8.** oddajcie Panu chwałę Jego imienia! Nieście ofiary i wchodźcie do Jego przedsionków, **9.** oddajcie pokłon odziani w święte szaty! Zadrżij, cała ziemio, przed Jego obliczem! **10.** Mówcie wśród pogan: Pan jest królem. Umocnił świat, by się nie poruszył; ze słusnością wymierza ludom sprawiedliwość. **11.** Niech się cieszy niebo i ziemia raduje, niech huczy morze i to, co je napęnia; **12.** niech się weselą pola i wszystko, co jest na nich, niech się także radują wszystkie drzewa leśne **13.** przed obliczem Pana, bo nadchodzi, bo nadchodzi, aby sądzić ziemię. On będzie sądził świat sprawiedliwie, zgodnie ze swą prawdą - narody.

Psalm 97

1. Pan króluje: wesel się, ziemio, radujcie się, mnogie wyspy! **2.** Obłok i ciemność wokoło Niego, sprawiedliwość i prawo podstawą Jego tronu. **3.** Ogień idzie przed Jego obliczem i pożera dokoła Jego nieprzyjaciół. **4.** Jego błyskawice świat rozświetlają, a ziemia patrzy i drży. **5.** Góry topnieją jak воск przed obliczem Pana, przed obliczem Władcy wszystkich ziemi. **6.** Niebios gloszą Jego sprawiedliwość, a wszystkie ludy widzą Jego chwałę. **7.** Niech się zawstydzą wszyscy, którzy czczą posągi i chlubią się bożkami; wszyscy bogowie niech Mu hołd oddają. **8.** Słyszysz o tym i cieszy się Syjon i radują się córki Judy z Twoich wyroków, o Panie! **9.** Tyś bowiem, Panie, wywyższony - ponad całą ziemię i niezmiernie górujesz nad wszystkimi bogami. **10.** Pan miłuje tych, co zła nienawidzą, On strzeże życia swoich świętych, wyrывa ich z ręki grzeszników. **11.** Światło wschodzi dla sprawiedliwego i radość dla ludzi prawego serca. **12.** Sprawiedliwi, weselcie się w Panu i wysławiajcie Jego święte imię!

Psalm 98

1. Psalm. Śpiewajcie Panu pieśń nową, albowiem cuda uczynił. Zwycięstwo zgotowała Mu Jego prawica i święte ramię Jego. **2.** Pan okazał swoje zbawienie, na oczach narodów objawił swą sprawiedliwość. **3.** Wspomniął na dobroć i na wierność swoją wobec domu Izraela. Ujrzały wszystkie krańce ziemi zbawienie Boga naszego. **4.** Radośnie wykrzykuj na cześć Pana, cała ziemio, cieszcie się i weselcie, i grajcie! **5.** Śpiewajcie Panu przy wtórze cytry, przy wtórze cytry i przy dźwiękach harfy, **6.** przy graniu trąb i głosie rogu radujcie się przed obliczem Pana, Króla! **7.** Niech huczy morze i to, co je napęnia, świat i jego mieszkańcy! **8.** Niech rzeki klaszczą w dłonie, niech góry razem wołają radośnie **9.** przed obliczem Pana, bo nadchodzi, bo nadchodzi sądzić ziemię. On będzie sądził świat sprawiedliwie i według słusności - narody.

Psalm 99

1. Pan króluje, drżą narody; zasiada na cherubach, a ziemia się trzęsie. **2.** Wielki jest Pan na Syjonie i wyniesiony ponad wszystkie ludy. **3.** Niech wielbią imię Twoje wielkie i straszliwe: ono jest święte.

4. Królem jest Potężny, co kocha sprawiedliwość. Ty ustanowiłeś to, co jest słuszne, prawo i sprawiedliwość w Jakubie Ty ustanowiłeś. 5. Wysławiajcie Pana, Boga naszego, oddajcie pokłon u podnóżka stóp Jego; On jest święty. 6. Wśród Jego kapłanów są Mojżesz i Aaron, i Samuel wśród tych, co wzywali Jego imienia; wzywali Pana, On ich wysłuchiwał. 7. Przemawiał do nich w słupie obłoku: zachowywali Jego nakazy i prawo, które im nadał; 8. Panie, Boże nasz, Ty ich wysłuchiwałeś, byłeś dla nich Bogiem przebaczącym, ale brałeś odwet za ich występki. 9. Wysławiajcie Pana, Boga naszego, oddajcie pokłon przed świętą Jego górą, bo Pan, Bóg nasz, jest święty.

Psalm 100

1. Psalm. Dziękczynienie. Wykrzykujcie na cześć Pana, wszystkie ziemie; 2. służcie Panu z weselem! Wśród okrzyków radości stawajcie przed Nim! 3. Wiedźcie, że Pan jest Bogiem. On sam nas stworzył, my Jego własnością, jesteśmy Jego ludem, owcami z Jego pastwiska. 4. Wstępujcie w Jego bramy wśród dziękczynienia, wśród hymnów w Jego przedsionki; chwalcie Go i błogosławcie Jego imię! 5. Albowiem dobry jest Pan, łaska Jego trwa na wieki, a wierność Jego z pokolenia na pokolenie.

Psalm 101

1. Dawidowy. Psalm. Chcę opiewać łaskę i sprawiedliwość; chcę śpiewać Tobie, o Panie! 2. Kroczyć będę drogą nieskalaną: kiedyż do mnie przybędziesz? Będę postępował ze szczerym sercem pośrodku mojego domu. 3. Nie będę zwracał oczu ku sprawie niegodziwej; w nienawiści mam przestępstwa, nie przylgną one do mnie. 4. Serce przewrotne będzie z dala ode mnie; tego, co złe, nawet znać nie chcę. 5. Kto skrycie uwłacza bliźniemu - takiego usunę. Kto oczy ma pyszne i serce nadęte - tego nie ścierpię. 6. Wzrok mój kieruję na wiernych w kraju, ażeby obok mnie mieszkali. Ten, który chodzi drogą nieskalaną, będzie mi służył. 7. Nie będzie mieszkał w moim domu ten, kto podstęp knuje. Ten, który kłamstwa rozgłasza, nie ostoi się przed moimi oczami. 8. Każdego dnia będę tępił wszystkich grzeszników ziemi, aby usunąć z miasta Pańskiego wszystkich złoczyńców.

Psalm 102

1. Modlitwa trapionego, który znękany wypowiada przed Panem swą udrękę. 2. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej, a wołanie moje niech do Ciebie dojdzie! 3. Nie kryj przede mną swego oblicza w dniu utrapienia mojego! Nakłoń ku mnie Twego ucha; w dniu, w którym zawołam, śpiesznie mnie wysłuchaj! 4. Dni bowiem moje jak dym znikają, a kości moje płoną jak w ogniu. 5. Moje serce wysycha spalone jak trawa, zapominam nawet o jedzeniu chleba. 6. Od głośnego mego jęku przywarły mi kości do skóry. 7. Jestem podobny do kawki na pustyni, stałem się jak sowa w ruinach. 8. Czuwam i jestem jak ptak samotny na dachu. 9. Każdego dnia znieważają mnie moi wrogowie, srożąc się na mnie, przeklinają moim imieniem. 10. Albowiem jako chleb jadam popiół i ze łzami mieszam mój napój, 11. na skutek zagniewania Twego i zapalczywości, boś Ty mnie podniósł i obalił. 12. Dni moje są podobne do

wydłużonego cienia, a ja usycham jak trawa. **13.** Ty zaś, o Panie, na wieki zasiadasz na tronie, a imię Twoje [trwa] przez wszystkie pokolenia. **14.** Powstaniesz i okażesz litość Syjonowi, bo czas już, byś się nad nim zmiłował, bo nadeszła godzina. **15.** Twoi bowiem słudzy miłują jego kamienie i użalają się nad jego gruzami. **16.** Narody będą się bały imienia Pańskiego, i wszyscy królowie ziemi - Twej chwały, **17.** bo Pan odbuduje Syjon i ukaże się w swej chwale, **18.** przychyli się ku modlitwie opuszczonych i nie odrzuci ich modłów. **19.** Należy to zapisać dla następnego pokolenia, a lud, który zostanie stworzony, niech wychwala Pana! **20.** Bo Pan wejrzał z wysokiego przybytku swojego, popatrzył z nieba na ziemię, **21.** aby usłyszeć jęki pojmanych, aby skazanych na śmierć uwolnić, **22.** by imię Pańskie głoszone na Syjonie i Jego chwałę w Jeruzalem, **23.** kiedy zgromadzą się razem narody i królestwa, by służyć Panu. **24.** [On] siłę moją po drodze osłabił, dni moje skrócił. **25.** Mówię: Boże mój, nie zabieraj mnie w połowie moich dni; Twoje lata trwają z pokolenia na pokolenie. **26.** Ty niegdyś osadziłeś ziemię i niebo jest dziełem rąk Twoich. **27.** Przeminą one, Ty zaś pozostaniesz. I jak szata się zestarzeją; Ty zmieniasz je jak odzienie i odmieniają się, **28.** Ty zaś jesteś zawsze ten sam i lata Twoje nie mają końca. **29.** Synowie Twoich sług będą mogli osiąść na stałe i potomstwo ich będzie trwało przed Twoim obliczem.

Psalm 103

1. Dawidowy. Błogosław, duszo moja, Pana, i całe moje wnętrze - święte imię Jego! **2.** Błogosław, duszo moja, Pana i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach! **3.** On odpuszcza wszystkie twoje winy, On leczy wszystkie twe niemoce, **4.** On życie twoje wybawia od zguby, On wieńczy cię łaską i zmiłowaniem, **5.** On twoje dni nasycza dobrami, odnawia się młodość twoja jak orla. **6.** Pan czyni dzieła sprawiedliwe, bierze w opiekę wszystkich uciśnionych. **7.** Drogis swoje objawił Mojżeszowi, dzieła swoje synom Izraela. **8.** Miłosierny Pan i łagodny, nieskory do gniewu i bogaty w łaskę. **9.** Nie wie dzie sporu bez końca i nie płonie gniewem na wieki. **10.** Nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odpłaca. **11.** Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak trwała jest Jego łaska dla tych, co się Go boją. **12.** Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki. **13.** Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. **14.** Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem. **15.** Dni człowieka są jak trawa, kwitnie jak kwiat na polu; **16.** ledwie muśnie go wiatr, a już go nie ma, i miejsce, gdzie był, już go nie poznaje. **17.** A łaskawość Pana na wieki wobec Jego czcicieli, a Jego sprawiedliwość nad synami [ich] synów, **18.** nad tymi, którzy strzegą Jego przymierza i pamiętają, by wypełniać Jego przykazania. **19.** Pan w niebie tron swój ustawił, a swoim panowaniem obejmuje wszechświat. **20.** Błogosławcie Pana, wszyscy Jego aniołowie, pełni mocy bohaterowie, wykonujący Jego rozkazy, posłuszni na dźwięk Jego słowa. **21.** Błogosławcie Pana, wszystkie Jego zastępy, słudzy Jego, pełniący Jego wolę! **22.** Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła, na każdym miejscu Jego panowania. Błogosław, duszo moja, Pana!

Psalm 104

1. Błogosław, duszo moja, Pana! O Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki! Odziany we wspaniałość i majestat, 2. światłem okryty jak płaszczem. Rozpostarłeś niebo jak namiot, 3. wzniosłeś swe komnaty nad wodami. Za rydwan masz obłoki, przechadzasz się na skrzydłach wiatru. 4. Jako swych posłańców używasz wichry, jako sługi - ogień i płomień. 5. Umocniłeś ziemię w jej podstawach, na wieki wieków się nie zachwieje. 6. Jak szatą okryłeś ją Wielką Otchłanią, stanęły wody ponad górami. 7. Musiały uciekać wobec Twojej groźby, na głos Twego gromu ogarnięte przerażeniem. 8. Wzniosły się na góry, opadły na doliny, na miejsce, któreś im naznaczył. 9. Zakreśliłeś granicę, której nie przekroczą, nigdy nie wrócą, by zalać ziemię. 10. Ty źródło kierujesz do strumieni, co pośród gór się sączą, 11. poją one wszelkie zwierzęta polne, [tam] onagry gaszą swe pragnienie; 12. nad nimi mieszka ptactwo podniebne, spomiędzy gałęzi głos swój wydaje. 13. Z Twoich komnat nawadniasz góry, aby owocem Twych dzieł nasycić ziemię. 14. Każesz rosnąć trawie dla bydła i roślinom, by człowiekowi służyły, aby z roli dobywał chleb 15. i wino, co rozwesela serce ludzkie, oliwę, co rozpogadza twarze, i chleb, co krzepi ludzkie serce. 16. Drzewa Pana mają wody do syta, cedry Libanu, które zasadził. 17. Tam ptactwo zakłada gniazda, na cyprysach są domy bocianów. 18. Wysokie góry dla kozic, a skały są kryjówką dla góralców. 19. Tyś stworzył księżyc, aby czas wskazywał; słońce poznało swój zachód. 20. Mrok sprowadzasz i noc nastaje, w niej krąży wszelki zwierz leśny. 21. Lwiątko ryczą za łupem, domagają się zera od Boga. 22. Gdy słońce wejdzie, wracają i kładą się w swych legowiskach. 23. Człowiek wychodzi do swojej pracy, do trudu swojego aż do wieczora. 24. Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! Ty wszystko mądrze uczyniłeś, ziemia jest pełna Twych stworzeń. 25. Oto morze wielkie, długie i szerokie, a w nim jest bez liku żyjątek i zwierząt wielkich i małych. 26. Tamtędy wędrują okręty, i Lewiatan, którego stworzyłeś na to, aby w nim igrał. 27. Wszystko to czeka na Ciebie, byś dał im pokarm w swym czasie. 28. Gdy im udzielasz, zbierają; gdy rękę swą otwierasz, sycą się dobrami. 29. Gdy skryjesz swe oblicze, wpadają w niepokój; gdy im oddech odbierasz, marnieją i powracają do swojego prochu. 30. Stwarzasz je, gdy ślesz swego Ducha, i odnawiasz oblicze ziemi. 31. Niech chwała Pana trwa na wieki; niech Pan się raduje z dzieł swoich. 32. Na ziemię patrzy, a ona drży; dotyka gór, a one dymią. 33. Póki mego życia, chcę śpiewać Panu i grać mojemu Bogu, póki mi życia starczy. 34. Niech miła Mu będzie pieśń moja, będę radował się w Panu. 35. Niech znikną z ziemi grzesznicy i niech już nie będzie występnych! Błogosław, duszo moja, Pana! Alleluja.

Psalm 105

1. Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia, głoscie dzieła Jego wśród narodów! 2. Śpiewajcie Mu i grajcie Mu, rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda! 3. Szczyćcie się Jego świętym imieniem; niech się weseli serce szukających Pana! 4. Rozmyślajcie o Panu i Jego potędze, szukajcie zawsze Jego oblicza! 5. Pamiętajcie o cudach, które On zdziałał, o Jego znakach i sądach z ust Jego, 6. potomstwo Abrahama, Jego słudzy,

synowie Jakuba, Jego wybrańcy. **7.** On, Jahwe, jest naszym Bogiem, Jego wyroki obejmują świat cały. **8.** Na wieki pamięta o swoim przymierzu, obietnicę dał dla tysiąca pokoleń. **9.** Zawarł je z Abrahamem i przysięgę dał Izaakowi, **10.** ustanowił dla Jakuba jako prawo, dla Izraela jako wieczne przymierze, **11.** mówiąc: Dam tobie ziemię Kanaan na waszą własność dziedziczną. **12.** Kiedy ich było niewielu, nieliczni i obcy w niej, **13.** i wędrowali od szczepu do szczepu, z jednego królestwa do drugiego ludu, **14.** nikomu nie pozwolił ich uciskać i z ich powodu karał królów : **15.** Nie dotykajcie moich pomazańców i prorokom moim nie czyńcie krzywdy! **16.** Potem przywołał głód na ziemię i odebrał cały zapas chleba. **17.** Wysłał przed nimi człowieka: Józefa sprzedano jako niewolnika. **18.** Kajdanami ścisnęli jego nogi, w żelazo zakuli jego szyję, **19.** aż się spełniła jego przepowiednia i słowo Pańskie dało mu świadectwo. **20.** Posłał król, by uwolnić go, i władca ludów, aby go wyzwolić. **21.** Ustanowił go panem nad swoim domem i władcą nad całą swoją posiadłością, **22.** by po swej myśli pouczał jego dostojników, a jego starszyznę uczył mądrości. **23.** Wówczas Izrael wkroczył do Egiptu, Jakub był gościem w kraju Chama. **24.** Licznie rozmnożył swój naród, uczynił go mocniejszym od jego wrogów. **25.** Ich to serce odmienił, ażeby znienawidzili lud Jego i wobec Jego sług postępowali zdradziecko. **26.** Wtedy posłał sługę swojego, Mojżesza, i Aarona, którego sobie wybrał. **27.** Przez nich uczynił w Egipcie swe znaki i cuda w krainie Chama. **28.** Zesłał ciemności i nastał mrok, lecz nie przestrzegali słów Jego. **29.** W krew zamienił ich wody i powybił ich ryby. **30.** Od żab się zaroilo na ich ziemi, [nawet] w komnatach ich królów. **31.** Rzekł, i robactwo się zjawilo, komary w całym ich kraju. **32.** Zesłał im grad zamiast deszczu i ogień pałacy na ich ziemię. **33.** Poraził im winorośle i figowce i drzewa połamał w ich kraju. **34.** Rzekł, i nadciągnęła szarańcza, niezliczone mnóstwo świerszczy. **35.** Pożarły one całą trawę w ich kraju i pożarły owoc ich ziemi. **36.** Pobił wszystkich pierworodnych w ich ziemi, pierwociny całej ich siły. **37.** A tamtych wyprowadził ze srebrem i złotem i nie było słabego w Jego pokoleniach. **38.** Egipcjanie byli radzi z ich wyjścia, bo lęk ich ogarnął przed nimi. **39.** Obłok rozpostarł jako osłonę i ogień, by świecił wśród nocy. **40.** Prosili i przywiódł przepiórki, i nasycił ich chlebem z nieba. **41.** Rozdarł skałę i spłynęła woda, popłynęła w pustyni jak rzeka. **42.** Pamiętał bowiem o swym świętym słowie, [danym] Abrahamowi, słudze swojemu. **43.** I wyprowadził lud swój wśród radości, wśród wesela - swoich wybranych. **44.** I darował im ziemie narodów, i zawładnęli owocem pracy ludów, **45.** by strzegli Jego przykazań i prawa zachowywali. Alleluja.

Psalm 106

1. Alleluja. Chwalcie Pana, bo jest dobry, bo Jego łaska na wieki. **2.** Któż zdoła opowiedzieć dzieła potęgi Pana, wypowie wszystkie Jego pochwały? **3.** Szczęśliwi, którzy przestrzegają przykazań, w każdym czasie czynią to, co sprawiedliwe. **4.** Pamiętaj o nas, Panie, gdyż masz upodobanie w swym ludzie. Przyjdź nam z pomocą, **5.** abyśmy ujrzeli szczęście Twych wybranych, radowali się radością Twojego ludu, chlubili się razem z Twoim dziedzictwem. **6.** Zgrzeszyliśmy jak nasi przodkowie, popełniliśmy

nieprawość, żyliśmy występnie. **7.** Ojcowie nasi w Egipcie nie pojęli Twych cudów, nie pamiętali ogromu łask Twoich, lecz zbuntowali się przeciw Najwyższemu nad Morzem Czerwonym. **8.** Ale ocalił ich przez wzgląd na swe imię, aby objawić swoją potęgę. **9.** Zgromił Morze Czerwone i wyschło, i poprowadził ich przez fale jakby przez pustynię. **10.** I ocalił ich z ręki ciemiezcy, i z ręki przeciwnika uwolnił. **11.** Wody pokryły ich wrogów; ani jeden z nich nie pozostał. **12.** Słowom więc Jego uwierzyli i Jemu śpiewali pochwały. **13.** Szybko o dziełach Jego zapomnieli, na Jego radę nie czekali. **14.** Pałali żądzą na pustyni, na próbę wystawiali Boga na odludziu. **15.** Uczynił zadość ich żądaniu, lecz zesłał na nich zarazę. **16.** Zazdrościli Mojżeszowi w obozie, Aaronowi, świętemu Pańskiemu. **17.** Otwarła się ziemia i połknęła Datana, i nakryła zgraję Abirama. **18.** I ogień zapłonął przeciw ich zgrai, i płomień spalił bezecnych. **19.** U stóp Horebu zrobili cielca i oddawali pokłon ulanemu posągowi. **20.** Zamienili swą Chwałę na wizerunek cielca żywiącego się sianem. **21.** Zapomnieli o Bogu, który ich ocalił, który wielkich rzeczy dokonał w Egipcie, **22.** dziwów - w krainie Chama, zdumiewających - nad Morzem Czerwonym. **23.** Postanowił ich zatem wytracić, gdyby nie Mojżesz, Jego wybraniec, on wstawił się do Niego, aby gniew Jego odwrócić, by ich nie wyniszczył. **24.** I wzgardzili wspaniałą ziemią, nie uwierzyli Jego słowu. **25.** Ale szemrali w swoich namiotach, nie słuchali głosu Pańskiego. **26.** I przysiągł im z ręką podniesioną, że powali ich na pustyni, **27.** że ich potomstwo rozproszy wśród ludów, że ich rozsypie po krajach. **28.** Potem przystali do Baal-Peora, spożywali z żertw dla [bogów] umarłych. **29.** Drażnili Go swymi postępkami i spadła na nich plaga. **30.** Lecz powstał Pinchas, odbył sąd i zaraza ustąpiła. **31.** Uznano mu to za czyn sprawiedliwy z pokolenia na pokolenie, na zawsze. **32.** Rozdrażnili Go znowu przy wodach Meriba; przez nich nieszczęście spotkało Mojżesza, **33.** bo rozgoryczyli jego ducha i nierozważnie powiedział swymi wargami. **34.** Nie wytracili narodów, jak im to Pan nakazał. **35.** Lecz się mieszała z poganami i nauczyli się ich uczynków; **36.** zaczęli czcić ich bałwany, które się stały dla nich pułapką. **37.** I składali w ofierze swych synów i swoje córki złym duchom. **38.** I krew niewinną przelali: krew synów swoich i córek, które złożyli w ofierze posągom kananejskim. I ziemia krwią się skalala, **39.** a oni się splamili swoimi czynami i występkami swymi dopuścili się wiarołomstwa. **40.** Gniew Pana zapłonął przeciw Jego ludowi, tak iż poczuł wstręt do swego dziedzictwa. **41.** Wydał ich w ręce pogan i zapanowali nad nimi ich przeciwnicy. **42.** Ich wrogowie znęcali się nad nimi, pod ręką ich doznawali ucisku. **43.** Wielokrotnie ich uwalniał, oni zaś sprzeciwiali się Jego planom, ginęli zatem przez swe nieprawości. **44.** Lecz wejrzał na ich utrapienie, gdy wysłuchiwał ich błagań. **45.** I wspomniął dla ich dobra na swoje przymierze, i pożałował [ich] w swej wielkiej łaskawości. **46.** I wzbudził dla nich litość u wszystkich, co ich uprowadzili w niewolę. **47.** Ratuj nas, Panie, Boże nasz, zgromadź spośród narodów, abyśmy wielbili święte imię Twoje i dumni byli z Twej chwały. **48.** Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, od wieków na wieki! A cały lud niech powie: Amen! Alleluja!

1. Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, bo Jego łaska na wieki. **2.** Niechaj to mówią odkupieni przez Pana, ci, których wybawił z rąk przeciwnika **3.** i których zgromadził z obcych krajów, ze wschodu i zachodu, z północy i południa. **4.** Błądzili na pustyni, na odludziu, do miasta zamieszkałego nie znaleźli drogi. **5.** Cierpieli głód i pragnienie, i ustawało w nich życie. **6.** W swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi. **7.** I powiodł ich prostą drogą, tak że doszli do miasta zamieszkałego. **8.** Niech dzięki czynią Panu za Jego miłosierdzie, za Jego cuda dla synów ludzkich, **9.** bo nasycił tego, który jest zgłodniały, i łaknącego napełnił dobrami. **10.** Siedzieli w ciemnościach i mroku, więźniowie nędzy i żelaza, **11.** gdyż bunt podnieśli przeciw słowom Bożym i pogardzili zamysłem Najwyższego. **12.** Trudami przygiął ich serca, chwiali się, lecz nikt im nie pomógł. **13.** I w swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi. **14.** I wyprowadził ich z ciemności i mroku, a ich kajdany pokruszył. **15.** Niech dzięki czynią Panu za Jego łaskawość, za Jego cuda dla synów ludzkich, **16.** gdyż bramy spiżowe wyłamał i skruszył żelazne wrzeciadze. **17.** Chorowali na skutek swoich grzesznych czynów i nędzę cierpieli przez swoje występki; **18.** obrzydło im wszelkie jedzenie i byli bliscy bram śmierci. **19.** W swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi. **20.** Posłał swe słowo, aby ich uleczyć i uchronić ich życie od jamy dla nich przeznaczonej. **21.** Niech dzięki czynią Panu za Jego łaskawość, za Jego cuda dla synów ludzkich! **22.** I niech składają ofiary dziękczynne, niech głoszą z radością Jego dzieła! **23.** Ci, którzy na statkach ruszyli na morze, aby uprawiać handel na ogromnych wodach, **24.** ci widzieli dzieła Pana i Jego cuda wśród głębin. **25.** Powiedział On i wzbudził wicher burzliwy, i spiętrzył jego fale. **26.** Wznosili się aż pod niebo, spadali aż do głębi; ich dusza truchlała w nieszczęściu. **27.** Zataczali się i chwiali jak pijani, cała ich mądrość zawiodła. **28.** I w swoim ucisku wołali do Pana, a On ich uwolnił od trwogi. **29.** Zamienił burzę w wietrzyk łagodny, a fale morskie umilkły. **30.** Radowali się z tego, że nastąpi cisza i że On przywiódł ich do upragnionej przystani. **31.** Niech dzięki czynią Panu za Jego łaskawość, za Jego cuda dla synów ludzkich! **32.** I niech Go sławią w zgromadzeniu ludu i na radzie starszych niechaj Go chwalą! **33.** Rzeki zamienia On w pustynię, oazy w ziemię spragnioną, **34.** ziemię żyzną w słony ugór skutkiem niegodziwości jej mieszkańców. **35.** Pustynię zamienił w zbiornik wody, a ziemię suchą w oazę. **36.** I tam osiedlił zgłodniałych, i założyli miasta zamieszkałe. **37.** Obsiali pola, zasadzili winnice i zyskali zbiory owoców. **38.** Pobłogosławił im, a bardzo się rozmnożyli, i dał im bydła niemało. **39.** Potem zmalała ich liczba i podupadli pod naciskiem niedoli i utrapienia. **40.** Lecz Ten, który wylewa wzgardę na władców i każe im błądzić przez puste bezdroża, **41.** podniósł nędzarza z niedoli, rozmnożył rodziny jak trzody. **42.** Pobożni widzą to i radują się, a wszelka niegodziwość musi zamknąć swe usta. **43.** Kto mądry, niech to zachowa, niech rozważa [dzieła] łaski Pana!

Psalm 108

1. Pieśń. Psalm. Dawidowy. **2.** Serce moje jest gotowe, Boże, zaśpiewam i zagram. Zbudź się, chwało moja, **3.** zbudź się, harfo i cytro! Chcę obudzić jutrzeńkę. **4.** Wśród ludów będę chwalił Cię, Panie, zagram Ci wśród narodów, **5.** bo Twoja łaskawość [sięga] aż do niebios, a wierność Twoja po chmury. **6.** Bądź wywyższony, Boże, ponad niebo, a Twoja chwała ponad całą ziemię! **7.** Aby ocaleli, których miłujesz, wspomóż nas Twą prawicą i wysłuchaj! **8.** Bóg przemówił w swojej świątyni: Będę triumfował i podzielę Sychem, a dolinę Sukkot wymierzę. **9.** Do Mnie należy Gilead, do Mnie Manasses, Efraim jest szyszakiem na mojej głowie, Juda moim berłem, **10.** Moab jest dla Mnie misą do mycia; na Edom but mój rzucę, nad Filistęą będę triumfował. **11.** Któż mnie wprowadzi do miasta warownego? Kto aż do Edomu mnie doprowadzi? **12.** Czyż nie Ty, Boże, który nas odrzuciłeś i już nie wychodzisz, Boże, z naszymi wojskami? **13.** Przyjdź nam z pomocą przeciw nieprzyjacielowi, bo ludzkie ocalenie jest zawodne. **14.** W Bogu dokonamy czynów pełnych mocy i On podepcze naszych nieprzyjaciół.

Psalm 109

1. Kierownikowi chóru. Dawidowy. Psalm. Nie milcz, o Boże, którego wychwalam, **2.** bo rozwarli na mnie usta nieczne i podstępne. Mówili ze mną językiem kłamliwym, **3.** osaczyli mnie nienawistnymi słowami i bez przyczyny mnie napastowali. **4.** Oskarżali mnie w zamian za miłość moją, a ja się modliłem. **5.** Odpłacili mi złem za dobro i nienawiścią za moją miłość. **6.** Wzbudź przeciwko niemu grzesznika, niech stanie po prawicy jego oskarżyciel! **7.** Gdy go sądzić będą, niech wyjdzie jako przestępca, niech prośba jego stanie się winą. **8.** Niech dni jego będą Nieliczne, a urząd jego niech przejmie kto inny! **9.** Niechaj jego synowie będą sierotami, a jego żona niech zostanie wdową! **10.** Niech jego dzieci wciąż się tułają i żebrzą i niech zostaną wygnane z rumowisk! **11.** Niechaj lichwiarz czyha na całe jego mienie, a obcy niech rozdrapią owoc jego pracy! **12.** Niech nikt nie okaże mu życzliwości, niech nikt się nie zlituje nad jego dziećmi! **13.** Niech jego potomstwo pójdzie na zatracenie; niech w drugim pokoleniu zaginie ich imię! **14.** Niech Pan zapamięta winę jego przodków, niech grzech jego matki nie będzie zgładzony! **15.** Niech zawsze stoją przed Panem i niech On wykorzeni z ziemi pamięć o nich, **16.** za to, że nie pomyślał, by okazać życzliwość, lecz prześladował biedaka i nieszczęśliwego, i w sercu strapionego śmiertelnie. **17.** Miłował złorzeczenie: niech się nań obróci; w błogosławieństwie nie miał upodobania: niech od niego odstąpi! **18.** Niech się odzieje przekleństwem jak szatą; niech ono jak woda przeniknie do jego wnętrzości i jak oliwa do jego kości! **19.** Niech mu będzie jak odzienie, które go okrywa, i pas, którym stale się opina. **20.** Taką niech mają zapłatę od Pana moi oskarżyciele, którzy przeciw mnie mówią złe rzeczy. **21.** Lecz Ty, Panie, mój Panie, ujmij się za mną przez wzgląd na Twoje imię; wybaw mnie, bo łaskawa jest Twoja dobroć. **22.** Bo jestem nędzny i nieszczęśliwy, a serce jest we mnie zranione. **23.** Niknę jak cień, co się wydłuża, strząsają mnie jak szarańczę. **24.** Kolana mi się chwieją od postu i ciało moje schnie bez tłuszczu. **25.** Dla tamtych stałem się urągowiskiem; na mój widok potrzęsają głowami. **26.** Dopomóż mi, Panie, mój Boże; ocal mnie w swej łaskawości, **27.** aby

poznali, że to Twoja ręka, żeś Ty, o Panie, tego dokonał. **28.** Niech oni złorzeczą, ale Ty błogosław! Niech się zawstydzą nastający na mnie, Twój sługa zaś niechaj się cieszy! **29.** Niech moi oskarżyciele okryją się hańbą, niech się wstydem przyobleką jak płaszczem! **30.** Chcę dziękować Panu głośno swoimi ustami i chwalić Go w pośrodku tłumów; **31.** bo stanął po prawicy biednego, aby go wybawić od sądzących jego życie.

Psalm 110

1. Dawidowy. Psalm. Wyrocznia Boga dla Pana mego: Siądź po mojej prawicy, aż Twych wrogów położę jako podnóżek pod Twoje stopy. **2.** Twoje potężne berło niech Pan rozciągnie z Syjonu: Panuj wśród swych nieprzyjaciół! **3.** Przy Tobie panowanie w dniu Twej potęgi. W blaskach świętości, z łona jutrzenki jak rosę Cię zrodziłem. **4.** Pan przysiągł i nie pożałuje: Tyś Kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka. **5.** Pan po Twojej prawicy zetrze na proch królów w dniu swego gniewu. **6.** Będzie sądził narody, wzniesie stopy trupów, zetrze głowy jak ziemia szeroka. **7.** Po drodze będzie pił ze strumienia, dlatego głowę podniesie.

Psalm 111

1. Alleluja. Alef Z całego serca chcę chwalić Pana Bet w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu. **2.** Gimel Wielkie są dzieła Pańskie, Dalet mogą ich doświadczyć wszyscy, którzy je miłują. **3.** He Majestat i wspaniałość - to Jego działanie, Waw a sprawiedliwość Jego trwać będzie zawsze. **4.** Zain Zapewnił pamięć swym cudom; Chet Pan jest miłosierny i łaskawy. **5.** Tet Dał pokarm tym, którzy się Go boją; Jod pamiętać będzie wiecznie o swoim przymierzu. **6.** Kaf Ludowi swemu okazał potęgę dzieł swoich, Lamed oddając im posiadłości pogan. **7.** Mem Dzieła rąk Jego to wierność i sprawiedliwość. Nun Wszystkie przykazania Jego są trwałe, **8.** Samek ustalone na wieki, na zawsze, Ain nadane ze słusnością i mocą. **9.** Pe Zesłał odkupienie swojemu ludowi, Sade ustanowił na wieki swoje przymierze; Kof a imię Jego jest święte i lęk wzbudza. **10.** Resz Bojaźń Pańska początkiem mądrości; Szin wspaniała zapłata dla tych, co według niej postępują, Taw a chwała Jego trwać będzie zawsze.

Psalm 112

1. Alleluja. Alef Szczęśliwy mąż, który się boi Pana Bet i wielkie upodobanie ma w Jego przykazaniach. **2.** Gimel Potomstwo jego będzie potężne na ziemi, Dalet pokolenie prawych dozna błogosławieństwa. **3.** He] Dobrobyt i bogactwo będą w jego domu, Waw a sprawiedliwość jego trwać będzie zawsze. **4.** Zain Wschodzi w ciemności jako światło dla prawych, Chet łagodny, miłosierny i sprawiedliwy. **5.** Tet Dobrze się wiedzie mężowi, który lituje się i pożyczka, Jod postępuje w swych sprawach uczciwie. **6.** Kaf Na pewno się nie zachwieje; Lamed sprawiedliwy pozostanie w wiecznej pamięci. **7.** Mem Nie będzie się lękał niepomyślnej nowiny; Nun mocne jego serce, zaufało Panu. **8.** Samek Serce jego stateczne lękać się nie będzie, Ain aż z góry spojrzy na swych przeciwników. **9.** Pe Rozdaje - obdarza ubogich, Sade

sprawiedliwość jego będzie trwała zawsze; Kof potęga jego wzmoże się ze sławą. **10.** Resz Widzi to występny, gniewa się, Szin zgrzyta zębami i marnieje. Taw Pragnienie występnych wniwecz się obróci.

Psalm 113

1. Alleluja. Chwalcie, słudzy Pańscy, chwalcie imię Pana. **2.** Niech imię Pańskie będzie błogosławione odtąd i aż na wieki! **3.** Od wschodu słońca aż po zachód jego niech imię Pańskie będzie pochwalone! **4.** Pan jest wywyższony ponad wszystkie ludy, Jego chwała sięga ponad niebios. **5.** Któż jest jak nasz Pan Bóg, co siedzibę ma w górze, **6.** co w dół spogląda na niebo i na ziemię? **7.** Podnosi nędzarza z prochu i dźwiga z gnoju ubogiego, **8.** by go posadzić wśród książąt, wśród książąt swojego ludu, **9.** Ten, co niepłodnej każe mieszkać w domu jako pełnej radości matce synów. Alleluja.

Psalm 114

1. Alleluja. Gdy Izrael wychodził z Egiptu, dom Jakuba - od ludu obcego, **2.** przybytkiem Jego stał się Juda, Izrael Jego królestwem. **3.** Ujrzało morze i uciekło, Jordan bieg swój odwrócił. **4.** Góry skakały jak barany, pagórki - niby jagnięta. **5.** Cóż ci jest, morze, że uciekasz? Cemu, Jordanie, bieg swój odwracasz? **6.** Góry, czemu skaczecie jak barany, pagórki - niby jagnięta? **7.** Zadrżij, ziemio, przed obliczem Pana całej ziemi, przed obliczem Boga Jakuba, **8.** który zmienia opokę w oazę, a skałę w krynicę wody.

Psalm 115

1. Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskawość i wierność! **2.** Cemu mają mówić poganie: A gdzież jest ich Bóg? **3.** Nasz Bóg jest w niebie; uczyni wszystko, co zechce. **4.** Ich bożki - to srebro i złoto, robota rąk ludzkich. **5.** Mają usta, ale nie mówią; oczy mają, ale nie widzą. **6.** Mają uszy, ale nie słyszą; nozdrza mają, ale nie czują zapachu. **7.** Mają ręce, lecz nie dotykają; nogi mają, ale nie chodzą; z gardła swego nie wydobędą głosu. **8.** Do nich są podobni ci, którzy je robią, i każdy, kto im ufa. **9.** Dom Izraela pokłada ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą. **10.** Dom Aarona pokłada ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą. **11.** Bojący się Pana pokładają ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą. **12.** Pan o nas pamięta, niech nam błogosławi; niech błogosławi domowi Izraela, niech błogosławi domowi Aarona; **13.** niech błogosławi bojącym się Pana, zarówno małym, jak i wielkim! **14.** Niech Pan was rozmnoży, was i synów waszych! **15.** Błogosławieni jesteście przez Pana, który stworzył niebo i ziemię. **16.** Niebo jest niebem Pana, synom zaś ludzkim dał ziemię. **17.** To nie umarli chwalą Pana, nikt z tych, którzy zstępują do Szeolu, **18.** lecz my błogosławimy Pana odtąd i aż na wieki.

Psalm 116

1. Alleluja. Miłuję Pana, albowiem usłyszał głos mego błagania, **2.** bo ucha swego nakłonił ku mnie w dniu, w którym wołałem. **3.** Oplotły mnie więzy śmierci, dosięgły mnie pęta Szeolu, popadłem w ucisk i udrękę. **4.** Ale wezwałem imienia Pańskiego: O Panie, ratuj me życie! **5.** Pan jest łaskawy

i sprawiedliwy i Bóg nasz jest miłosierny. **6.** Pan strzeże ludzi pełnych prostoty; byłem bezsilny, a On mnie wybawił. **7.** Powróć, moja duszo, do swego spokoju, bo Pan ci dobro wyświadczył. **8.** Uchronił bowiem moje życie od śmierci, moje oczy - od łez, moje nogi - od upadku. **9.** Będę chodził w obecności Pańskiej w krainie żyjących. **10.** Ufałem, nawet gdy mówiłem: Jestem w wielkim ucisku. **11.** Powiedziałem w swym przygnębieniu: Każdy człowiek kłamie! **12.** Cóż oddam Panu za wszystko, co mi wyświadczył? **13.** Podniosę kielich zbawienia i wezwę imienia Pańskiego. **14.** Moje śluby, złożone Panu, wypełnię przed całym Jego ludem. **15.** Drogocenna jest w oczach Pana śmierć Jego czcicieli. **16.** O Panie, jam Twój sługa, jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy - Ty rozerwałeś moje kajdany. **17.** Tobie złożę ofiarę pochwalną i wezwę imienia Pańskiego. **18.** Moje śluby, złożone Panu, wypełnię przed całym Jego ludem, **19.** na dziedzińcach domu Pańskiego, pośrodku ciebie, Jeruzalem.

Psalm 117

1. Alleluja. Chwalcie Pana, wszystkie narody, wysławiajcie Go, wszystkie ludy, **2.** bo Jego łaska nad nami potężna, a wierność Pańska trwa na wieki.

Psalm 118

1. Alleluja. Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo łaska Jego trwa na wieki. **2.** Niech mówi dom Izraela: Jego łaska na wieki. **3.** Niech mówi dom Aarona: Jego łaska na wieki. **4.** Niech mówią bojący się Pana: Jego łaska na wieki. **5.** Zawołałem z ucisku do Pana, Pan mnie wysłuchał i wywiódł na wolność. **6.** Pan jest ze mną, nie lękam się - cóż mi może zrobić człowiek? **7.** Pan ze mną, mój wspomożyciel, ja zaś będę mógł patrzeć z góry na mych wrogów. **8.** Lepiej się uciec do Pana, niż pokładać ufność w człowieku. **9.** Lepiej się uciec do Pana, niżeli zaufać książętom. **10.** Wszystkie narody mnie otoczyły, lecz starłem je na proch w imię Pańskie. **11.** Otoczyły mnie, tak, otoczyły mnie, lecz starłem je na proch w imię Pańskie. **12.** Otoczyły mnie w krąg jak pszczoły, paliły jak ogień ciernie, lecz starłem je na proch w imię Pańskie. **13.** Popchnięto mnie, popchnięto, bym upadł, lecz Pan mi dopomógł. **14.** Pan, moja moc i pieśń, stał się moim zbawieniem. **15.** Okrzyki radości i wybawienia w namiotach ludzi sprawiedliwych: Prawica Pańska moc okazuje, **16.** prawica Pańska wysoko wzniesiona, prawica Pańska moc okazuje. **17.** Nie umrę, lecz będę żył i głosił dzieła Pańskie. **18.** Ciężko mnie Pan ukarał, ale na śmierć mnie nie wydał. **19.** Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości, chcę wejść i złożyć dzięki Panu. **20.** Oto jest brama Pana, przez nią wejdą sprawiedliwi. **21.** Dziękować Ci będę, że mnie wysłuchałeś i stałeś się moim zbawieniem. **22.** Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym. **23.** Stało się to przez Pana, cudem jest w oczach naszych. **24.** Oto dzień, który Pan uczynił, radujmy się nim i weselmy! **25.** O Panie, wybaw! O Panie, daj pomyślność! **26.** Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie! Błogosławimy wam z domu Pańskiego. **27.** Pan jest Bogiem, niech nas oświeci! Ścieśnijcie szeregi, z gałęziami w rękach, aż do rogów ołtarza. **28.** Jesteś moim Bogiem, chcę Ci dziękować; Boże mój, chcę Ciebie wywyższać. **29.** Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, bo łaska Jego na wieki.

Psalm 119

1. Alef Szczęśliwi, których droga nieskalana, którzy postępują według Prawa Pańskiego. 2. Szczęśliwi, którzy zachowują Jego upomnienia, całym sercem Go szukają, 3. którzy nie czynią nieprawości, lecz kroczą Jego drogami. 4. Ty na to dałeś swoje przykazania, by pilnie ich przestrzegano. 5. Oby moje drogi były niezawodne w przestrzeganiu Twych ustaw! 6. Wtedy nie doznam wstydu, gdy zważać będę na wszystkie Twe przykazania. 7. Będę Ci dziękować szczerym sercem, gdy się zaprawię do wyroków Twej sprawiedliwości. 8. Przestrzegać będę Twych ustaw, nie opuszczaj mnie nigdy! 9. Bet Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w czystości? - Przestrzegając słów Twoich. 10. Z całego serca swego szukam Ciebie; nie daj mi odstąpić od Twoich przykazań! 11. W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie. 12. Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twoich ustaw! 13. Opowiadam swoimi wargami wszystkie wyroki ust Twoich. 14. Cieszę się z drogi Twych napomnień jak z wszelkiego bogactwa. 15. Będę rozmyślał o Twych postanowieniach i ścieżki Twoje rozważałem. 16. Będę się radował z Twych ustaw, słów Twoich nie zapomnę. 17. Gimel Czyń dobrze słudze swojemu, aby żył i przestrzegał słów Twoich. 18. Otwórz moje oczy, abym ujrział dziwy Twojego Prawa. 19. Jestem gościem na ziemi, nie kryj przede mną Twych przykazań! 20. Dusza moja omdlewa z tęsknoty wciąż do wyroków Twoich. 21. Zgromiłeś pyszałków; przekłęci, co odstępują od Twych przykazań! 22. Oddał ode mnie hańbę i pogardę, bo zachowuję Twoje napomnienia. 23. Choć możni zasiadają, by zmawiać się przeciw mnie, Twój sługa rozmyśla o Twoich ustawach. 24. Bo Twoje napomnienia są moją rozkoszą, Twoje ustawy są mi doradcami. 25. Dalet Przyłgnęła do prochu moja dusza, przywróć mi życie według Twego słowa! 26. Opowiedziałem Ci moje drogi i wysłuchałeś mnie, naucz mnie Twoich ustaw! 27. Pozwól mi zrozumieć drogę Twych postanowień, abym rozważał Twe cuda. 28. Moja dusza nie zaznaje spoczynku ze zgryzoty; podźwignij mnie zgodnie z Twoim słowem! 29. Drogę kłamstwa odwracaj ode mnie, daj mi zaś łaskę Twojego Prawa! 30. Drogę wierności obrałem, pragnąc Twoich wyroków. 31. Lgnę do Twoich napomnień, nie daj mi okryć się wstydem! 32. Biegnę drogą Twoich przykazań, bo rozszerzasz mi serce. 33. He Naucz mnie, Panie, drogi Twoich ustaw, bym przestrzegał ich aż do końca. 34. Pouczaj mnie, bym Prawa Twego przestrzegał, a zachowywał je całym sercem. 35. Prowadź mnie ścieżką Twoich przykazań, bo mam w nich upodobanie. 36. Nakłoń me serce do Twoich napomnień, a nie do zysku! 37. Odwróć me oczy, niech na marność nie patrzą; na Twojej drodze udziel mi życia! 38. Spełnij wobec sługi Twego swoją obietnicę, daną bojącym się Ciebie. 39. Odwróć moją hańbę, która mnie trwoży, bo Twoje wyroki są pełne dobroci. 40. Oto pożądam Twoich postanowień, według Twej sprawiedliwości obdarz mnie życiem! 41. Waw Niech zstąpi na mnie, Panie, Twoja łaska, Twoje zbawienie, według Twojej obietnicy, 42. bym mógł dać odpowiedź tym, którzy mnie znieważają, bo polegam na Twoich słowach. 43. Nie odbieraj moim ustom słowa prawdy, bo ufam Twoim wyrokom, 44. a Prawa Twego zawsze strzec będę, na wieki, na zawsze. 45. Chcę kroczyć drogą przestronną, bo szukam Twoich postanowień. 46. O Twych rozkazach chcę mówić w obecności królów,

a nie doznam wstydu. **47.** I będę się weselił z Twoich przykazań, które miłuję. **48.** Wznoszę ręce moje ku Twym przykazaniom, które kocham, i rozważać będę Twoje ustawy. **49.** Zain Pomnij na słowo swoje do Twojego sługi, przez które mi dałeś nadzieję. **50.** W moim ucisku jest dla mnie pociechą, że Twoja mowa obdarza mnie życiem. **51.** Ludzie zuchwali bardzo mi ubliżają, a ja nie odstępuję od Twojego Prawa. **52.** Przypominając sobie Twe wyroki odwieczne, Panie, doznaję pociechy. **53.** Gniew mnie ogarnia z powodu występnych, co porzucają Twe Prawo. **54.** Twoje ustawy stały się dla mnie pieśniami na miejscu mego pielgrzymowania. **55.** Nocą pamiętam o Twoim imieniu, Panie, by zachowywać Twe Prawo. **56.** Oto, co do mnie należy: zachowywać Twe postanowienia. **57.** Chet Moim działem jest Pan - mówię, by zachować Twoje słowa. **58.** Z całego serca dbam o przychyłność Twojego oblicza, zmiłuj się nade mną według swej obietnicy! **59.** Rozważam moje drogi i zwracam moje kroki ku Twoim napomnieniom. **60.** Śpieszę bez ociągania, by przestrzegać Twoich przykazań. **61.** Oplotły mnie więzy grzeszników, nie zapomniałem o Twoim Prawie. **62.** Wstaję o północy, aby Cię wielbić za słuszne Twoje wyroki. **63.** Jestem przyjacielem wszystkich, którzy się boją Ciebie i strzegą Twych postanowień. **64.** Twoja łaska, Panie, napęlnia ziemię; naucz mnie Twoich ustaw! **65.** Tet Wyświadczyłeś dobro swojemu słudze zgodnie z Twoim słowem, Panie! **66.** Naucz mnie zrozumienia i umiejętności, bo ufam Twoim przykazaniom. **67.** Błądziłem, zanim przyszło utrapienie; teraz jednak przestrzegam Twojej mowy. **68.** Dobry jesteś i dobro czynisz; naucz mnie Twoich ustaw! **69.** Zuchwali knują przeciw mnie podstęp, ja całym sercem strzegę Twych postanowień. **70.** Otepiało ich serce porośłe tłuszczem, a ja znajduję rozkosz w Twoim Prawie. **71.** Dobrze to dla mnie, że doznałem poniżenia, bym się nauczył Twych ustaw. **72.** Prawo z ust Twoich jest dla mnie lepsze niż tysiące sztuk złota i srebra. **73.** Jod Twe ręce mnie uczyniły i ukształtowały; obdarz mnie rozumem, bym się nauczył Twoich przykazań. **74.** Bojący się Ciebie, widząc mnie, się cieszą, bo pokładam ufność w Twoim słowie. **75.** Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki, że dotknąłeś mnie słusznie. **76.** Niech Twoja łaska stanie mi się pociechą zgodnie z obietnicą, daną Twemu słudze. **77.** Niech zaznam Twojej litości, abym żył, bo Twoje Prawo jest moją rozkoszą. **78.** Niech zawstydzą się zuchwali, bo niesłusznie mnie dręczą, ja będę rozmyślał o Twoich przykazaniach. **79.** Niech zwrócą się do mnie bojący się Ciebie i ci, którzy uznają Twoje napomnienia. **80.** Niech serce moje będzie nienaganne wobec Twych ustaw, abym nie doznał wstydu. **81.** Kaf Słabnie moja dusza [w drodze] ku Twemu zbawieniu; pokładam ufność w Twoim słowie. **82.** Słabną moje oczy, [wyglądając] Twego słowa: kiedyż mnie pocieszysz? **83.** Bo chociaż jestem jak bukłak wśród dymu, nie zapomniałem Twych ustaw. **84.** Ile dni słudze Twemu zostaje? Kiedy wykonasz wyrok na prześladowcach? **85.** Doły wykopali dla mnie zuchwalcy, którzy nie postępują według Twego Prawa. **86.** Wszystkie przykazania Twoje są prawdą; gdy kłamstwem mnie prześladują - pomóż mi! **87.** Niemalże pokonali mnie na ziemi; ja zaś nie porzuciłem Twoich postanowień. **88.** Według swej łaski zapewnij mi życie, ja zaś będę przestrzegać napomnień z ust Twoich. **89.** Lamed Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmiennie jak niebios. **90.** Wierność Twoja [trwa] z pokolenia na pokolenie; umocniłeś ziemię, i trwa.

91. Wszystko trwa do dziś według Twoich wyroków, bo wszystkie rzeczy Ci służą. **92.** Gdyby Twoje Prawo nie było moją rozkoszą, byłbym już zginął w mej nędzy. **93.** Nie zapomnę na wieki Twoich postanowień, bo przez nie dałeś mi życie. **94.** Należę do Ciebie - wybaw mnie, bo rozważam Twe postanowienia. **95.** Czyhają na mnie grzesznicy, żeby mnie zgubić; ja przestrzegam Twoich napomnień. **96.** Zobaczyłem, że wszelka doskonałość ma granice: Twoje przykazanie sięga bardzo daleko. **97.** Mem Jakże miłuję Prawo Twoje: przez cały dzień nad nim rozmyślam. **98.** Twoje przykazanie uczyniło mnie mędrszym od mych wrogów, bo jest ono moim na wieki. **99.** Jestem roztropniejszy od wszystkich, którzy mnie uczą, bo rozmyślam o Twoich napomnieniach. **100.** Jestem roztropniejszy od starców, bo zachowuję Twoje postanowienia. **101.** Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki, aby słów Twoich przestrzegać. **102.** Nie odstępuję od Twoich wyroków, albowiem Ty mnie pouczasz. **103.** Jak słodka jest dla mego podniebienia Twoja mowa, ponad miód dla ust moich. **104.** Z Twoich przykazań czerpię roztropność, dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej. **105.** Nun Twoje słowo jest lampą dla moich kroków i światłem na mojej ścieżce. **106.** Przysiągłem i postanawiam przestrzegać Twoich sprawiedliwych wyroków. **107.** Panie, jestem bardzo udręczony, zachowaj mnie przy życiu według Twego słowa. **108.** Przyjmij, o Panie, ofiary z ust moich i naucz mnie Twoich wyroków. **109.** W moim ręku ciągle jest moje życie, i Prawa Twego nie zapominam. **110.** Występnii zastawili na mnie sidła, lecz nie odstąpiłem od Twoich postanowień. **111.** Napomnienia Twoje są moim dziedzictwem na wieki, bo są radością mojego serca. **112.** Serce swoje nakłaniam, by wypełniać Twoje ustawy, na wieki, na zawsze. **113.** Samek Nienawidzę ludzi chwiejnych, a Prawo Twoje miłuję. **114.** Ty jesteś obrońcą moim i moją tarczą, pokładam ufność w Twoim słowie. **115.** Odstąpcie ode mnie, złoczyńcy, strzec będę przykazań Boga mojego. **116.** Podtrzymaj mnie według swojej obietnicy, bym żył; nie zawieźdź mojej nadziei! **117.** Wesprzyj mnie, a będę ocalony i zawsze będę zważał na Twoje ustawy. **118.** Odrzucasz wszystkich, co odступują od Twoich ustaw, bo zamiary ich są kłamliwe. **119.** Jako żużel oceniasz wszystkich występnych w kraju, dlatego miłuję Twoje napomnienia. **120.** Drży moje ciało z bojaźni przed Tobą i lękam się Twoich wyroków. **121.** Ain Wykonuję prawo i sprawiedliwość; nie wydawaj mnie moim ciemierzcom! **122.** Chroń swego sługę dla [jego] dobra, aby nie uciskali mnie zuchwalcy. **123.** Moje oczy ustają, wypatrując Twojej pomocy i sprawiedliwej Twojej mowy. **124.** Postąp ze sługą swoim według swej łaskawości i naucz mnie Twoich ustaw! **125.** Jestem Twoim sługą, daj mi rozeznanie, bym poznał Twoje napomnienia. **126.** Dla Pana czas już jest działać: pogwałcili Twoje Prawo. **127.** Przeto miłuję Twoje przykazania bardziej niż złoto, niż złoto najczystsze. **128.** Dlatego kieruję się wszystkimi Twoimi postanowieniami i nienawidzę wszelkiej drogi fałszu. **129.** Pe Twoje napomnienia są przedziwne, dlatego przestrzega ich moja dusza. **130.** Wyjaśnianie Twoich słów oświeca i poucza niedoświadczonych. **131.** Otwieram swe usta i chłonę powietrze, bo pragnę Twoich przykazań. **132.** Obróć się do mnie i zmiłuj się nade mną, tak jak postępujesz z tymi, co imię Twe miłują. **133.** Moje kroki umocnij Twoją mową, niech nie ma władzy nade mną żadna niegodziwość! **134.** Wyzwól mnie z ludzkiego ucisku,

a będę strzegł Twych postanowień. **135.** Rozjaśnij Tve oblicze nad swoim sługą i naucz mnie Twoich ustaw! **136.** Strumienie łez płyną z mych oczu, bo się nie zachowuje Twojego Prawa. **137.** Sade O Panie, jesteś sprawiedliwy i wyrok Twój jest słuszny. **138.** Swoje napomnienia dałeś sprawiedliwie i z pełną wiernością. **139.** Gorliwość mnie pożera, bo moi przeciwnicy zapominają o Twoich słowach. **140.** W ogniu wypróbowana jest Twoja mowa i sługa Twój ją miłuje. **141.** Ja jestem mały i wzgardzony, nie zapominam o Twych postanowieniach. **142.** Twa sprawiedliwość - to wieczna sprawiedliwość, a Prawo Twoje jest prawdą. **143.** Spadły na mnie strapienia i ucisk, lecz rozkoszą moją są Twoje przykazania. **144.** Sprawiedliwość Twoich napomnień trwa na wieki; daj mi rozeznanie, abym żył. **145.** Kof Z całego serca wołam: wysłuchaj mnie, Panie, chcę zachowywać Twoje ustawy. **146.** Wołam do Ciebie - wybaw mnie, a będę przestrzegał Twych napomnień. **147.** Przychodzę o świcie i błagam; pokładam ufność w Twoich słowach. **148.** Moje oczy się budzą przed nocnymi strażami, aby rozważać Twą mowę. **149.** Usłysz mój głos, o Panie, w swojej łaskawości i zapewnij mi życie zgodne z Twym wyrokiem. **150.** Zbliżają się niegodziwi moi prześladowcy, dalecy oni od Prawa Twojego. **151.** Jesteś blisko, o Panie, i wszystkie Twoje przykazania są prawdą. **152.** Od dawna wiem z Twoich napomnień, że ustaliłeś je na wieki. **153.** Resz Wejrzyj na moją nędzę i wyzwól mnie, bo nie zapomniałem Twojego Prawa. **154.** Broń mojej sprawy i wybaw mnie; zgodnie z Twą mową zapewnij mi życie! **155.** Zbawienie jest daleko od występnych, bo nie dbają o Twoje ustawy. **156.** Liczne są Tve zmiłowania, o Panie, zgodnie z Twymi wyrokami zapewnij mi życie! **157.** Wielu mnie prześladowe i trapi; nie uchylam się od Twoich napomnień. **158.** Widzę odstępców i wstręt mnie ogarnia, bo mowy Twojej nie strzegą. **159.** Patrz, miłuję Twoje postanowienia; Panie, w Twojej łaskawości zapewnij mi życie! **160.** Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny jest każdy Twój wyrok sprawiedliwy. **161.** Szin Moźni prześladowają mnie bez powodu, moje zaś serce lęka się słów Twoich. **162.** Raduję się z Twojej mowy jak ten, co zdobył łup wielki. **163.** Nienawidzę kłamstwa i wstręt mam do niego, a Prawo Twoje miłuję. **164.** Siedem razy na dzień wysławiam Ciebie z powodu sprawiedliwych Twych wyroków. **165.** Obfity pokój dla miłujących Tve Prawo, nie przytrafi się [im] żadne potknięcie. **166.** Czekam, o Panie, Twojej pomocy i wypełniam Twoje przykazania. **167.** Moja dusza strzeże Twych napomnień i bardzo je miłuje. **168.** Przestrzegam Twoich postanowień i napomnień, bo wszystkie moje drogi są przed Tobą. **169.** Taw Niech wołanie moje dojdzie do Ciebie, o Panie; przez swoje słowo daj mi rozeznanie! **170.** Niech dojdzie do Ciebie moja modlitwa, wyzwól mnie zgodnie z Twym słowem! **171.** Niech moje wargi hymn wypowiedzą, bo nauczasz mnie swoich ustaw. **172.** Niechaj mój język opiewa Twą mowę, bo wszystkie Twoje przykazania są sprawiedliwe. **173.** Twoja ręka niech mi będzie pomocna, bo wybrałem Twoje postanowienia. **174.** Pragnę Twojej pomocy, o Panie, a Prawo Twoje jest moją rozkoszą. **175.** Niech moja dusza żyje i niech chwali Ciebie, niech mnie wspierają Twoje wyroki! **176.** Błądzą jak owca, która zginęła; szukaj swego sługi, bo nie zapominam o Twoich nakazach.

Psalm 120

1. Pieśń stopni. Do Pana w swoim utrapieniu wołałem i wysłuchał mnie. 2. Panie, uwolnij moje życie od warg kłamliwych i od podstępного języka! 3. Cóż tobie [Bóg] uczyni lub co ci dorzuci, podstępny języku? 4. Ostre strzały mocarza i węgle z janowca. 5. Biada mi, że przebywam w Meszek i mieszkam pod namiotami Kedaru! 6. Zbyt długo mieszkała moja dusza z tymi, co nienawidzą pokoju. 7. Gdy ja mówię o pokoju, tamci prą do wojny.

Psalm 121

1. Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku górom: skądże nadejdzie mi pomoc? 2. Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię. 3. On nie pozwoli zachwiać się twej nodze ani się zdrzemnie Ten, który cię strzeże. 4. Oto nie zdrzemnie się ani nie zaśnie Ten, który czuwa nad Izraelem. 5. Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem przy twym boku prawym. 6. Za dnia nie porazi cię słońce, ni księżyc wśród nocy. 7. Pan cię uchroni od zła wszelkiego, czuwa nad twoim życiem. 8. Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia teraz i po wszystkie czasy.

Psalm 122

1. Pieśń stopni. Dawidowa. Uradowałem się, gdy mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pańskiego! 2. Już stoją nasze nogi w twoich bramach, o Jeruzalem, 3. Jeruzalem, wzniesione jako miasto o gęstej i zwartej zabudowie. 4. Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, według prawa Izraela, aby wielbić imię Pańskie. 5. Tam ustawiono trony sędziowskie, trony domu Dawida. 6. Proście o pokój dla Jeruzalem, niech zażywają pokoju ci, którzy ciebie miłują! 7. Niech pokój będzie w twoich murach, a bezpieczeństwo w twoich pałacach! 8. Przez wzgląd na moich braci i przyjaciół będę mówił: Pokój w tobie! 9. Przez wzgląd na dom Pana, Boga naszego, będę się modlił o dobro dla ciebie.

Psalm 123

1. Pieśń stopni. Do Ciebie wznoszę me oczy, który mieszkasz w niebie. 2. Oto jak oczy sług są zwrócone na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Panu, Bogu naszemu, aż się zmiłuje nad nami. 3. Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, bo wzgardą jesteśmy nasyceni. 4. Dusza nasza jest nasycona szyderstwem zarozumialców i wzgardą pyszałków.

Psalm 124

1. Pieśń stopni. Dawidowa. Gdyby Pan nie był po naszej stronie - niech to już przyzna Izrael - 2. gdyby Pan nie był po naszej stronie, gdy ludzie przeciw nam powstawali, 3. wtedy połknęliby nas żywcem, gdy ich gniew przeciw nam zapłonął; 4. wówczas zatopiłaby nas woda, popłynąłby potok nad nami; 5. wówczas przelałyby się nad nami wezbrane wody. 6. Błogosławiony Pan, który nas nie wydał na pastwę ich zębom. 7. Dusza nasza jak ptak się wyrwała z sidła ptaszników, sidło się porwało, a my jesteśmy wolni. 8. Nasza pomoc jest w imieniu Pana, który stworzył niebo i ziemię.

Psalm 125

1. Pieśń stopni. Ci, którzy Panu ufają, są jak góra Syjon, co się nie porusza, ale trwa na wieki. 2. Góry otaczają Jeruzalem, tak Pan swój lud otacza i teraz, i na wieki. 3. Bo nie zaciąży bezbożne berło nad losem sprawiedliwych, by sprawiedliwi nie wyciągali rąk swoich ku nieprawości. 4. Panie, dobrze czyń dobrym i ludziom prawego serca! 5. A tych, co schodzą na kręte swe drogi, niech Pan odprawi wraz ze złoczyńcami. Pokój nad Izraelem!

Psalm 126

1. Pieśń stopni. Gdy Pan odmienił los Syjonu, byliśmy jak we śnie. 2. Wtedy usta nasze były pełne śmiechu, a język nasz - radości. Wtedy mówiono między poganami: Wielkodusznie postąpił z nimi Pan! 3. Wielkodusznie postąpił Pan z nami, staliśmy się radośni. 4. Odmień nasz los, o Panie, jak strumienie w [ziemi] Negeb. 5. Którzy we łzach sieją, żąć będą w radości. 6. Postępują naprzód wśród płaczu, niosąc ziarno na zasiew; z powrotem przychodzą wśród radości, przynosząc swoje snopy.

Psalm 127

1. Pieśń stopni. Salomonowa. Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno się trudzą ci, którzy go wznoszą. Jeżeli Pan miasta nie ustrzeże, strażnik czuwa daremnie. 2. Daremne to dla was wstawać przed świtem, wysiadywać do późna - dla was, którzy jecie chleb zapracowany ciężko; tyleż daje On i we śnie tym, których miłuje. 3. Oto synowie są darem Pana, a owoc łona nagrodą. 4. Jak strzały w ręku wojownika, tak synowie za młodu zrodzeni. 5. Szczęśliwy mąż, który napełnił nimi swój kołczan. Nie zawstydy się, gdy będzie rozprawiał z nieprzyjaciółmi w bramie.

Psalm 128

1. Pieśń stopni. Szczęśliwy, kto boi się Pana i kto chodzi Jego drogami! 2. Bo z pracy rąk swoich na pewno będziesz pożywał, będziesz szczęśliwy i dobrze będzie ci się wiodło. 3. Małżonka twoja jak płodny szczep winny we wnętrzu twojego domu. Synowie twoi jak szczepy oliwne dokoła twojego stołu. 4. Oto takie błogosławieństwo dla męża, który boi się Pana. 5. Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu, obys oglądał pomyślność Jeruzalem przez całe swe życie. 6. Obys oglądał dzieci twoich synów. Pokój nad Izraelem!

Psalm 129

1. Pieśń stopni. Bardzo mnie gnębili od mojej młodości - niech powie Izrael - 2. bardzo mnie gnębili od mojej młodości, lecz nie zdołali mnie przemóc. 3. Poorali mój grzbiet oracze, wyżłobili długie bruzdy. 4. Sprawiedliwy zaś Pan pozrywał więzy występnych. 5. Niech się zawstydzą i odstąpią wszyscy, co nienawidzą Syjonu. 6. Niech się staną jak trawa na dachu, która usycha, zanim ją wyplenią. 7. Nie napełni nią kosiarz swej ręki ani ten, co wiąże snopy - swojego zanadrza. 8. Nie powiedzą także przechodnie: Błogosławieństwo Pańskie nad wami! Błogosławimy wam w imię Pana!

Psalm 130

1. Pieśń stopni. Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, 2. o Panie, wysłuchaj głosu mego! Nakłoń swoich uszu ku głośnemu błaganiu mojemu! 3. Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, Panie, któż się ostoi? 4. Ale Ty udzielasz przebaczenia, aby Ci służyło z bojaźnią. 5. W Panu pokładam nadzieję, nadzieję żywi moja dusza, czeka na Twe słowo. 6. Dusza moja oczekuje Pana bardziej niż strażnicy świtu, bardziej niż strażnicy świtu. 7. Niech Izrael wygląda Pana. U Pana bowiem jest łaska i w obfitości u Niego odkupienie. 8. On odkupi Izraela ze wszystkich jego grzechów.

Psalm 131

1. Pieśń stopni. Panie, moje serce nie jest wyniosłe i oczy moje nie patrzą z góry. Nie gonię za tym, co wielkie albo co przerasta moje siły. 2. Przeciwnie: zaprowadziłem ład i spokój w mojej duszy. Jak niemowlę u swej matki, jak niemowlę - tak we mnie jest moja dusza. 3. Izraelu, pokładaj w Panu nadzieję teraz i aż na wieki!

Psalm 132

1. Pieśń stopni. Pamiętaj, Panie, Dawidowi cały trud jego, 2. o tym, jak złożył przysięgę przed Panem, związał się ślubem przed Wszechmocnym Jakuba: 3. Nie wejdę pod dach mego domu, nie wstąpię na posłanie mego łoża, 4. nie użyję snu moim oczom, powiekom moim spoczynku, 5. póki nie znajdę miejsca dla Pana, mieszkania - Mocnemu Jakuba. 6. Otośmy słyszeli w Efrata o arce, znaleźliśmy ją na polach Jaaru. 7. Wejdźmy do Jego mieszkania, padnijmy u podnóżka stóp Jego! 8. Wyrusz, o Panie, na miejsce Twego odpoczynienia, Ty i Twoja arka pełna chwały! 9. Niech się kapłani Twoi odzieją w sprawiedliwość, a Twoi czciciele niech się radują! 10. Przez wzgląd na sługę Twojego, Dawida, nie odrzucaj oblicza Twego pomazańca! 11. Pan pod przysięgą dał Dawidowi trwałą obietnicę, której nie cofnie: Potomstwo z ciebie zrodzone posadzę na twoim tronie. 12. Jeżeli zachowają twoi synowie moje przymierze i moje napomnienia, których im udzielię, także ich synowie na wieki zasiadą na twoim tronie. 13. Pan bowiem wybrał Syjon, tej siedziby zapragnął dla siebie: 14. To jest miejsce mego odpoczynku na wieki, tu będę mieszkał, bo tego pragnąłem dla siebie. 15. Będę szczerze błogosławił jego zasobom, jego ubogich nasycę chlebem. 16. Jego kapłanów odzieję zbawieniem, a ci, którzy go prawdziwie miłują, będą się radować. 17. Wzbudzę tam moc Dawidowi, zgotuję światło dla mego pomazańca! 18. Okryję wstydem jego nieprzyjaciół, a nad nim zabłyśnie jego korona.

Psalm 133

1. Pieśń stopni. Dawidowa. Oto jak dobrze i jak miło, gdy bracia mieszkają razem; 2. jest to jak wyborny olejek na głowę, który spływa na brodę, brodę Aarona, który spływa na brzeg jego szaty 3. jak rosa Hermonu, która opada na górę Syjon; bo tam udziela Pan błogosławieństwa, życia na wieki.

Psalm 134

1. Pieśń stopni. Oto błogosławcie Pana, wszyscy słudzy Pańscy, którzy trwacie nocami w domu Pańskim.
2. Wzniescie ręce wasze ku Miejsu Świętemu i błogosławcie Pana! 3. Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu, Ten, który uczynił niebo i ziemię!

Psalm 135

1. Alleluja. Chwalcie imię Pana, chwalcie, słudzy Pańscy, 2. wy, którzy stoicie w domu Pańskim, na dziedzińcach domu Boga naszego. 3. Chwalcie Pana, bo dobry jest Pan, śpiewajcie Jego imieniu, bo jest wdzięczne. 4. Pan bowiem wybrał sobie Jakuba, Izraela - na wyłączną swoją własność. 5. Wiem, że Pan jest wielki i że Pan nasz przewyższa wszystkich bogów. 6. Cokolwiek Panu się spodoba, to uczyni na niebie i na ziemi, na morzu i we wszystkich głębinach. 7. Sprowadza chmury z krańców ziemi, wywołuje deszcz błyskawicami i dobywa wiatr ze swoich komór. 8. Poraził pierworodnych w Egipcie, od człowieka aż do bydła. 9. W tobie, kraju egipski, zdziałał znaki i cuda przeciw faraonowi i wszystkim jego sługom. 10. Poraził wiele narodów i zgładził królów potężnych: 11. amoryckiego króla Sichona i Oga, króla Baszanu, i wszystkich królów kananejskich. 12. A ziemię ich dał w posiadanie, w posiadanie Izraela, swojego narodu. 13. Twe imię, Panie, trwa na wieki, Twa pamięć, Panie - z pokolenia w pokolenie. 14. Pan bowiem zapewnia praworządność swojemu ludowi i lituje się nad swymi sługami. 15. Bożki pogańskie - to srebro i złoto, dzieło rąk ludzkich. 16. Mają usta, ale nie mówią, mają oczy, ale nie widzą. 17. Mają uszy, ale nie słyszą; i nie ma technienia w ich ustach. 18. Podobni są do nich ci, którzy je robią, i każdy, kto w nich ufność pokłada. 19. Domu Izraela, błogosław Pana, domu Aarona, błogosław Pana! 20. Domu Lewiego, błogosław Pana, wy, co boicie się Pana, błogosławcie Pana! 21. Niech będzie błogosławiony Pan z Syjonu, który mieszka w Jeruzalem! Alleluja.

Psalm 136

1. Alleluja. Chwalcie Pana, bo jest dobry, bo Jego łaska na wieki. 2. Chwalcie Boga nad bogami, bo Jego łaska na wieki. 3. Chwalcie Pana nad panami, bo Jego łaska na wieki. 4. On sam cudów wielkich dokonał, bo Jego łaska na wieki. 5. On w [swej] mądrości uczynił niebiosy, bo Jego łaska na wieki. 6. On rozpostarł ziemię nad wodami, bo Jego łaska na wieki. 7. On uczynił wielkie światła, bo Jego łaska na wieki. 8. Słońce, by dniem władało, bo Jego łaska na wieki. 9. Księżyc i gwiazdy, by władały nocą, bo Jego łaska na wieki. 10. On Egipcjanom pobił pierworodnych, bo Jego łaska na wieki. 11. I wyprowadził spośród nich Izraela, bo Jego łaska na wieki. 12. Ręką potężną, wyciągniętym ramieniem, bo Jego łaska na wieki. 13. On Morze Czerwone podzielił na części, bo Jego łaska na wieki. 14. I środkiem przeprowadził Izraela, bo Jego łaska na wieki. 15. I faraona z jego wojskiem strącił w Morze Czerwone, bo Jego łaska na wieki. 16. On prowadził swój lud przez pustynię, bo Jego łaska na wieki. 17. On pobił wielkich królów, bo Jego łaska na wieki. 18. On uśmiercił królów potężnych, bo Jego łaska na wieki. 19. Sichona, króla Amorytów, bo Jego łaska na wieki. 20. I Oga, króla Baszanu, bo Jego łaska na wieki. 21. A ziemię ich dał na własność, bo Jego łaska na wieki - 22. jako dziedzictwo słudze swemu, Izraelowi,

bo Jego łaska na wieki. **23.** On o nas pamiętał w naszym uniżeniu, bo Jego łaska na wieki. **24.** I uwolnił nas od wrogów, bo Jego łaska na wieki. **25.** On daje pokarm wszelkiemu ciału, bo Jego łaska na wieki. **26.** Dziękujcie Bogu, niebios, bo Jego łaska na wieki.

Psalm 137

1. Nad rzekami Babilonu - tam myśmy siedzieli i płakali, na wspomnienie Syjonu. **2.** Na topolach tamtej krainy zawiesiliśmy nasze harfy. **3.** Bo tam żądali od nas pieśni ci, którzy nas uprowadzili, pieśni radości ci, którzy nas uciskali: Zaśpiewajcie nam jakąś z pieśni syjońskich! **4.** Jakże możemy śpiewać pieśń Pańską w obcej krainie? **5.** Jeruzalem, jeśli zapomnę o tobie, niech [o mnie] zapomni moja prawica! **6.** Niech język mi przyschnie do podniebienia, jeśli nie będę pamiętał o tobie, jeśli nie będę przedkładał Jeruzalem ponad największą moją radość. **7.** Przypomnij, Panie, synom Edomu dzień Jeruzalem, kiedy oni mówili: Burzcie, burzcie - aż do samych fundamentów! **8.** Córo Babilonu, niszczycielko, szczęśliwy, kto ci odpłaci za zło, jakie nam wyrządziłaś! **9.** Szczęśliwy, kto schwyci i roztrzaska o skałę twoje dzieci.

Psalm 138

1. Dawidowy. Będę Cię sławił, Panie, z całego mego serca, będę Ci śpiewał w obecności bogów. **2.** Oddam pokłon w stronę Twego świętego przybytku. I będę dziękował Twemu imieniu za łaskę Twoją i wierność, bo wywyższyłeś ponad wszystko Twoje imię i obietnicę. **3.** Kiedy Cię wzywałem, wysłuchałeś mnie, pomnożyłeś siłę mej duszy. **4.** Wszyscy królowie ziemi będą Ci dziękować, Panie, gdy posłyszają słowa z ust Twoich; **5.** i będą opiewać drogi Pańskie, bo chwała Pańska jest wielka. **6.** Tak, Pan jest wzniosły i patrzy łaskawie na pokornego, pyszałka zaś dostrzega z daleka. **7.** Gdy chodzę wśród utrapienia, Ty zapewniasz mi życie, wbrew gniewowi mych wrogów; wyciągasz swą rękę, Twoja prawica mnie wybawia. **8.** Pan za mnie [wszystkiego] dokona. Panie, na wieki trwa Twoja łaska, nie porzucaj dzieła rąk Twoich!

Psalm 139

1. Kierownikowi chóru. Dawidowy. Psalm. Panie, przenikasz i znasz mnie, **2.** Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję. Z daleka przenikasz moje zamysły, **3.** widzisz moje działanie i mój spoczynek i wszystkie moje drogi są Ci znane. **4.** Choć jeszcze nie ma słowa na moim języku, Ty, Panie, już znasz je w całości. **5.** Ty ogarniasz mnie zewsząd i kładziesz na mnie swą rękę. **6.** Przedziwna jest dla mnie Twa wiedza, zbyt wzniosła, nie mogę jej pojąć. **7.** Gdzież odejdę daleko od Twojego ducha? Gdzie ucieknę od Twego oblicza? **8.** Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś; jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę. **9.** Gdybym wziął skrzydła jutrzeńki, zamieszkał na krańcu morza, **10.** tam również Twa ręka będzie mnie wiodła i podtrzyma mnie Twoja prawica. **11.** Jeśli powiem: Niech mnie przynajmniej ciemności okryją i noc mnie otoczy jak światło, **12.** nawet ciemność nie będzie ciemna dla Ciebie, a noc jak dzień zajaśnieje, mrok jest dla Ciebie jak światło. **13.** Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś mnie w łonie mej

matki. **14.** Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie, godne podziwu są Twoje dzieła. I dobrze znasz moją duszę, **15.** nie tajna Ci moja istota, kiedy w ukryciu powstawałem, utkany w głębi ziemi. **16.** Mnie w załóżku widziały Twoje oczy i w Twojej księdze zostały spisane wszystkie dni, które zostały przeznaczone, chociaż żaden z nich [jeszcze] nie nastał. **17.** Jak niezgłębione są dla mnie myśli Twe, Boże, jak wielkie ich mnóstwo! **18.** Gdybym je przeliczył, więcej ich niż piasku; gdybym dosięgnął kresu, jeszcze jestem z Tobą. **19.** O Boże, obyś zgładził bezbożnego, niech krwawi mężowie idą precz ode mnie! **20.** Oni przeciw Tobie zmawiają się podstępnie, za nic mają Twoje zamysły. **21.** Panie, czyż nie mam nienawidzić tych, co nienawidzą Ciebie, i nie brzydzić się tymi, co przeciw Tobie powstają? **22.** Nienawidzę ich pełnią nienawiści; stali się moimi wrogami. **23.** Wybadaj mnie, Boże, i poznaj me serce; doświadcź mnie i poznaj moje troski, **24.** i zobacz, czy nie podążam drogą nieprawości, a prowadź mnie drogą odwieczną!

Psalm 140

1. Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. **2.** Wybaw mnie, Panie, od człowieka złego, strzeż mnie od gwałtownika, **3.** od tych, którzy w sercu knują złe zamiary, każdego dnia wzniecają spory. **4.** Ostre jak u węża ich języki, a jad żmijowy pod ich wargami. Sela. **5.** Od rąk grzesznika ustrzeż mnie, Panie, zachowaj mnie od gwałtownika, od tych, co zamyślają z nóg mnie zwalić. **6.** Pyszni sidło na mnie skrycie zastawiają, powrozy rozciągają, jak sieci umieszczają pułapki na mojej drodze. Sela. **7.** Mówię Panu: Jesteś moim Bogiem; usłysz, o Panie, moje głośnie błaganie. **8.** Panie, mój Panie, mocy mego zbawienia, osłaniasz w dniu walki moją głowę. **9.** Nie dawaj tego, Panie, czego pragnie niegodziwiec, nie spełniaj jego zamiarów. Niech nie podnoszą Sela **10.** głowy ci, którzy mnie otaczają, niech dzieło ich warg przygniecie ich samych! **11.** Niech spadną na nich węgle ogniste; a On niech zwali ich do dołu, by się nie dźwignęli! **12.** Niech nie ostanie się w kraju żaden zły język; gwałtownika niech ogarną nieszczęścia. **13.** Wiem, że odda Pan sprawiedliwość ubogiemu i uzna prawo biedaka. **14.** Tylko sprawiedliwi będą sławili Twe imię, prawi zamieszkają przed Twoim obliczem.

Psalm 141

1. Psalm. Dawidowy. Do Ciebie wołam, Panie, pośpiesz mi [z pomocą]; usłysz głos mój, gdy wołam do Ciebie. **2.** Niech moja modlitwa będzie stale przed Tobą jak kadzidło; wzniesienie rąk moich - jak ofiara wieczorna! **3.** Postaw, Panie, straż moim ustom i wartę przy bramie warg moich! **4.** Mojego serca nie skłaniaj do złego słowa, do popełniania czynów niegodziwych, bym nigdy z ludźmi, co czynią nieprawość, nie jadł ich potraw wybornych. **5.** Niech sprawiedliwy mnie bije: to czyn miłości; olejek występny niech nigdy nie ozdabia mojej głowy! Nieustannie [trwać będzie] moja modlitwa wbrew ich podłości. **6.** Niech się rozbiją o Skalę ich sędziowie i niech usłyszają, jak łagodne były moje słowa. **7.** Jak przy orce rozcina się ziemię, tak niech się rozruci ich kości nad paszczą Szeolu. **8.** Do Ciebie bowiem, Panie mój, Panie, [zwracam] moje oczy; do Ciebie się uciekam - Ty nie gub mej duszy. **9.** Uchroń mnie

od sidła, które zastawili na mnie, i od pułapek złoczyńców. **10.** Niechaj występni wpadną w swoje sieci, podczas gdy ja ujdę cało.

Psalm 142

1. Pieśń pouczająca. Dawidowa - gdy był w jaskini. Modlitwa. **2.** Głośno wołam do Pana, głośno błagam Pana. **3.** Wylewam przed Nim swą troskę, wyjawiam przed Nim swą udrękę. **4.** Gdy duch mój we mnie ustaje, Ty znasz moją ścieżkę. Na drodze, po której kroczę, zastawili na mnie sidło. **5.** Popatrz na prawo i zobacz: nikt na mnie nie zważa. Nie ma dla mnie ucieczki, nikt nie dba o moje życie. **6.** Do Ciebie wołam, o Panie, mówię: Ty jesteś moją ucieczką, udziałem moim w ziemi żyjących. **7.** Zważ na moje wołanie, bo jestem bardzo słaby. Wybaw mnie od prześladowców, gdyż są ode mnie mocniejsi. **8.** Wyprowadź mnie z więzienia, bym dziękował imieniu Twojemu. Otoczą mnie sprawiedliwi, gdy okażesz mi dobroć.

Psalm 143

1. Psalm. Dawidowy. Usłysz, o Panie, moją modlitwę, przyjmij moje błaganie w wierności swojej, wysłuchaj mnie w swej sprawiedliwości! **2.** Nie pozывaj przed sąd swojego sługi, bo nikt żyjący nie jest sprawiedliwy przed Tobą. **3.** Albowiem nieprzyjaciel mnie prześladowuje, moje życie wdeptał w ziemię, pogrążył mnie w ciemnościach jak dawno umarłych. **4.** A we mnie duch mój omdlewa, serce we mnie zamiera. **5.** Rozpamiętuję dni starodawne, rozmyślam o wszystkich Twych czynach, rozważam dzieło rąk Twoich. **6.** Wyciągam ręce do Ciebie; moja dusza pragnie Ciebie jak wyschła ziemia. Sela. **7.** Prędko wysłuchaj mnie, Panie, albowiem duch mój omdlewa. Nie ukrywaj przede mną swego oblicza, bym się nie stał podobny do tych, co schodzą do grobu. **8.** Spraw, bym rychło doznał Twojej łaski, bo w Tobie pokładam nadzieję. Oznajmij, jaką drogą mam kroczyć, bo wznoszę do Ciebie moją duszę. **9.** Wybaw mnie, Panie, od moich wrogów, do Ciebie się uciekam. **10.** Naucz mnie czynić Twą wolę, bo Ty jesteś moim Bogiem. Twój dobry duch niech mnie prowadzi po równej ziemi. **11.** Przez wzgląd na Twoje imię, Panie, zachowaj mnie przy życiu; w swej sprawiedliwości wyprowadź mnie z utrapień! **12.** A w swojej łaskawości zniszcz moich wrogów i wytrać wszystkich, którzy mnie dręczą, albowiem jestem Twoim sługą.

Psalm 144

1. Dawidowy. Błogosławiony Pan - Opoka moja, On moje ręce zaprawia do walki, moje palce do wojny. **2.** On moim wiernym sprzymierzeńcem i warownią moją, osłoną moją i moim wybawcą, moją tarczą i Tym, któremu ufam, On, który mi poddaje ludy. **3.** O Panie, czym jest człowiek, że masz nad nim pieczę, czym syn człowieczy, że Ty o nim myślisz? **4.** Człowiek jest podobny do tchnienia wiatru, dni jego jak cień mijają. **5.** O Panie, nachyl Twych niebios i zstąp, dotknij gór, by zadymiły, **6.** ciśnij piorun i rozprosz ich, wypuść swe strzały i zmusz ich do ucieczki. **7.** Wyciągnij rękę Twoją z wysoka, wybaw

mnie z wód wielkich i uwolnij z rąk cudzoziemców, **8.** tych, których usta na wiatr rzucają słowa, a których prawica krzywoprzysięga. **9.** Boże, pieśń nową będę Ci śpiewał, grać Ci będę na harfie dziesięciostrunnej. **10.** Ty królom dajesz zwycięstwo, Ty wyzwoliłeś sługę Twego, Dawida. Od miecza złego **11.** mnie wybaw i uwolnij z rąk cudzoziemców, tych, których usta na wiatr rzucają słowa, a których prawica krzywoprzysięga. **12.** Daj pomyślność synom naszym jak roślinom, rozrastającym się w czasie swej młodości; niech będą córki nasze na modłę narożnych kolumn, rzeźbione jak kolumny świątyni. **13.** Niech pełne będą nasze spichlerze, zasobne we wszelkie plony. Niech trzody nasze po tysiącokrotnie płodne na polach naszych mnożą się tysiącami; **14.** niech nasze zwierzęta będą dorodne! Niech się nie przydarza wypadek czy ucieczka ani lament na naszych ulicach! **15.** Szczęśliwy lud, któremu tak się wiedzie, szczęśliwy lud, którego Bogiem jest Pan.

Psalm 145

1. Pieśń pochwalna. Dawida. Alef Chcę głosić Twą wielkość, Boże mój, Królu, i błogosławić imię Twe zawsze i na wieki. **2.** Bet Każdego dnia będę Ciebie błogosławił i na wieki wysławiał Twę imię. **3.** Gimel Wielki jest Pan i bardzo godzien chwały, a wielkość Jego niezgłębiona. **4.** Dalet Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła i zwiastuje Twoje potężne czyny. **5.** He Wspaniałą chwałę Twego majestatu i Twoje cuda będę opiewał. **6.** Waw Niech mówią o potędze Twoich dzieł straszliwych, i ja opowiem Twą wielkość. **7.** Zain Niech przekazują pamięć o Twojej wielkiej dobroci i niech się radują Twą sprawiedliwością. **8.** Chet Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy. **9.** Tet Pan jest dobry dla wszystkich i Jego miłosierdzie ogarnia wszystkie Jego dzieła. **10.** Jod Niechaj Cię wielbią, Panie, wszystkie dzieła Twoje i święci Twoi niech Cię błogosławią! **11.** Kaf Niech mówią o chwale Twojego królestwa i niech głoszą Twoją potęgę, **12.** Lamed aby oznajmić synom ludzkim Twoją potęgę i wspaniałość chwały Twego królestwa. **13.** Mem Królestwo Twoje jest królestwem wszystkich wieków, Twoje panowanie trwa przez wszystkie pokolenia. **14.** Samek Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają, i podnosi wszystkich zgnębionych. **15.** Ain Oczy wszystkich wyglądają Ciebie, Ty zaś dajesz im pokarm we właściwym czasie. **16.** Pe Ty otwierasz swą rękę i wszystko, co żyje, nasycasz do woli. **17.** Sade Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach. **18.** Kof Pan jest blisko tych wszystkich, co wzywają Go, wszystkich wzywających Go szczerze. **19.** Resz Spełnia wolę tych, którzy się Go boją, usłysz ich wołanie i przyjdzie im z pomocą. **20.** Szin Pan strzeże wszystkich, którzy Go miłują, a wytępi wszystkich występnych. **21.** Taw Niech usta moje głoszą chwałę Pana, by wszelkie ciało wielbiło Jego święte imię zawsze i na wieki.

Psalm 146

1. Alleluja. Chwal, duszo moja, Pana, **2.** chcę chwalić Pana, jak długo żyć będę; chcę śpiewać Bogu mojemu, póki będę istniał. **3.** Nie pokładajcie ufności w książętach ani w człowieku, u którego nie ma wybawienia. **4.** Gdy tchnienie go opuści, wraca do swej ziemi, wówczas przepadają jego zamiary.

5. Szczęśliwy, komu pomocą jest Bóg Jakuba, kto ma nadzieję w Panu, Bogu swoim, **6.** który stworzył niebo i ziemię, i morze ze wszystkim, co w nich istnieje. On wiary dochowuje na wieki, **7.** daje prawo uciśnionym i daje chleb głodnym. Pan uwalnia jeńców, **8.** Pan przywraca wzrok niewidomym, Pan podnosi pochyłonych, Pan miłuje sprawiedliwych. **9.** Pan strzeże przychodniów, chroni sierotę i wdowę, lecz na bezdroża kieruje występnych. **10.** Pan króluje na wieki, Bóg twój, Syjonie - przez pokolenia. Alleluja.

Psalm 147

1. Alleluja. Jak to dobrze jest grać naszemu Bogu, jak miło jest nucić pieśń pochwalną. **2.** Pan buduje Jeruzalem, gromadzi rozproszonych z Izraela; **3.** On leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany. **4.** On liczbę gwiazd oznacza, wszystkie je woła po imieniu. **5.** Pan nasz jest wielki i zasobny w siły, mądrość Jego jest niewypowiedziana. **6.** Pan dźwiga pokornych, a poniża występnych aż do ziemi. **7.** Śpiewajcie pieśń dziękczynną Panu, grajcie Bogu naszemu na harfie. **8.** On niebo okrywa chmurami, deszcz przygotowuje dla ziemi; sprawia, że góry wypuszczają trawę i zioła, by ludziom służyły; **9.** On daje pokarm bydłu, pisklętom kruka to, o co wołają. **10.** Nie kocha się w sile rumaka; nie ma też upodobania w goleniach męża. **11.** Podobają się Panu ci, którzy się Go boją, którzy wyczekują Jego łaski. **12.** Chwal, Jerozolimo, Pana, chwal Boga twego, Syjonie! **13.** Umacnia bowiem zawory bram twoich i błogosławi synom twoim w tobie. **14.** Zapewnia pokój twoim granicom, nasycy ciebie najczystsza pszenicą. **15.** Na ziemię zsyła swoje orędzie, mknij chyżo Jego słowo. **16.** On daje śnieg niby wełnę, a szron jak popiół rozsiewa. **17.** Ciska swój grad jak okruchy chleba; od Jego mrozu ścinają się wody. **18.** Posyła słowo swoje i każe im tajać; każe wiać swemu wiatrowi, a spływają wody. **19.** Obwieścił swoje słowa Jakubowi, Izraelowi ustawy swe i wyroki. **20.** Żadnemu narodowi tak nie uczynił, o swoich wyrokach ich nie pouczył. Alleluja.

Psalm 148

1. Alleluja. Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach! **2.** Chwalcie Go, wszyscy Jego aniołowie, chwalcie Go, wszystkie Jego zastępy! **3.** Chwalcie Go, słońce i księżycu, chwalcie Go, wszystkie gwiazdy świecące. **4.** Chwalcie Go, nieba najwyższe i wody, co są ponad niebem, **5.** niech imię Pana wychwalają, On bowiem nakazał i zostały stworzone, **6.** utwierdził je na zawsze, na wieki; nadał im prawo, które nie przemienie. **7.** Chwalcie Pana z ziemi, potwory i wszystkie morskie głębiny, **8.** ogniu i gradzie, śniegu i mgło, gwałtowny huraganie, co pełnisz Jego słowo, **9.** góry i wszelkie pagórki, drzewa rodzące owoc i wszystkie cedry, **10.** dzikie zwierzęta i bydło wszelakie, to, co się roi na ziemi, i ptactwo skrzydlate, **11.** królowie ziemscy i wszystkie narody, władcy i wszyscy sędziowie na ziemi, **12.** młodzieńcy, a także dziewice, starcy wraz z młodzieżą **13.** niech imię Pana wychwalają, bo tylko Jego imię jest wzniosłe, majestat Jego góruje nad ziemią i niebem **14.** i pomnaża moc swojego ludu. Pieśń pochwalna dla wszystkich Jego świętych, synów Izraela - ludu, który Mu jest bliski. Alleluja.

Psalm 149

1. Alleluja. Śpiewajcie pieśń nową Panu; chwała Jego [niech zabrzmí] w zgromadzeniu świętych. 2. Niech Izrael się cieszy swym Stwórcą, niech synowie Syjonu radują się swym Królem. 3. Niech chwałą Jego imię wśród tańców, niech grają Mu na bębnie i cytrze. 4. Bo Pan w ludzie swoim ma upodobanie i zdobi pokornych zwycięstwem. 5. Niech się weselą święci wśród chwały, niech się cieszą na swoich sofach! 6. Niech chwała Boża będzie w ich ustach, a miecze obosieczne w ich ręku, 7. aby dokonać pomsty wśród pogan i ukarać narody; 8. aby ich królów zakuć w kajdany, a dostojników w żelazne łańcuchy; 9. by wykonać na nich zapisany wyrok. To jest chwałą wszystkich Jego świętych. Alleluja.

Psalm 150

1. Alleluja. Chwalcie Boga w Jego świątyni, chwalcie Go na wyniosłym Jego nieboskłonie! 2. Chwalcie Go za potężne Jego czyny, chwalcie Go za wielką Jego potęgę! 3. Chwalcie Go dźwiękiem rogu, chwalcie Go na harfie i cytrze! 4. Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie! 5. Chwalcie Go na dźwięcznych cymbałach, chwalcie Go na cymbałach brzęczących. 6. Wszystko, co żyje, niech chwali Pana! Alleluja.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.